

1978 செப்டம்பர் 13]

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : தலைவரவர்களே, “தமிழ்நாடு, 1978 ஆம் ஆண்டு இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் [திருத்த] சட்ட முன்வடிவு [சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண்.31/1978] சட்டமாக நிறைவேற்றப்பெற வேண்டும்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு சட்டமாக நிறைவேற்றப்பெற்றது.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. பி. எச். பாண்டியன்) : பேரவையின் காலை அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, மாலை 4-00 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1.54 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

மாலை 4-00 மணியளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் திரு. முனு ஆதி அவர்கள் தலைமையில் மீண்டும் பேரவை கூடியது.

7. அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள்—தொடர்ச்சி.

(உ) தமிழ்நாடு 1978ஆம் ஆண்டு கடன் நிவாரண சட்டம்.

The HON. THIRU K. NARAYANASWAMY MUDALIYAR
Mr. Speaker, Sir, I beg to move:

“The leave be granted for the introduction of the Tamil Nadu Debt Relief Bill, 1978”

The motion was put and carried, and leave was granted.

THE HON. THIRU K. NARAYANASWAMY MUDALIYAR :
Mr. Speaker, Sir, I introduce the Bill.

MR. SPEAKER : The Bill is introduced.

8. ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி கூறும் தீர்மானம்—
விவாதம் தொடர்ச்சி.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : சட்டப் பேரவைத் தலைவரவர்களே, 30-6-1977-க்குப் பிறகு 12 திட்டங்கள் முடிவுற்றுள்ளன. அவற்றின் மொத்த மதிப்பீடு ரூ.216.81 இலட்சங்கள்.

31-3-79-க்குள் முடியக்கூடிய 40 குடிநீர்த் திட்டங்களின் மொத்த மதிப்பு ரூ.800 இலட்சங்களாகும். இதுவரை செலவிடப் பட்டுள்ளத் தொகை சுமார் ரூ. 750 இலட்சங்களாகும்.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1978 செப்டம்பர் 13]

1978-79 ஆம் வருடத்தில் குடிநீர் வடிகால் திட்டங்களுக்காக ரூ.850 இலட்சங்கள் செலவிட உத்தேசித்துள்ளது.

ஆயுள் காப்பீட்டுக் கழகத்திடமிருந்து 29 புதிய குடிநீர் வடிகால் திட்டங்களுக்காக ரூ.240 இலட்சங்களும் செயல் முறையில் இருக்கும் 45 குடிநீர் வடிகால் திட்டங்களுக்காக ரூ.210 இலட்சங்களும், நடப்பு ஆண்டாகிய 78-79-ல் கடனாகப் பெற விண்ணப்பம் அனுப்பப்பட்டுள்ளது. மேலும், ரூ.150 இலட்சங்களுக்கு விண்ணப்பம் அனுப்பப்படும்.

1973-74 லிருந்து நகர்ப்புற குடிநீர் வடிகால் திட்டங்கள் நிறைவேற்றுவதற்கு ஆயுள் காப்பீட்டுக் கழகத்திடமிருந்து பெறப்பட்ட கடன் விவரம் பின்வருமாறு: 1973-74-ம் ஆண்டு 302.80 லட்சங்கள். 1974-75 ஆம் ஆண்டில் ரூ.455 இலட்சங்கள். 1975-76-ல் ரூ.350 இலட்சங்கள். 1976-77-ல் ரூ.535 இலட்சங்கள். 1977-78-ல் ரூ.608 இலட்சங்கள். 1978-79-ல் 600 இலட்சங்கள்.

1980-81 லிருந்து குடிநீர்த் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு உலக வங்கியின் உதவியை பெற உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது. முதல் 3½ ஆண்டுகளில் ரூ.110 கோடி செலவாகும் என்றும், அதில் உலக வங்கியின் உதவி ரூ.55 கோடி என்றும் எதிர் பார்க்கப்படுகிறது. இந்தத் திட்டங்களின் கீழ் 230 நகரங்களுக்கு குடிநீர் அளிக்கவும், 35 நகரங்களுக்கு குடிநீர் திட்டங்களை அபிவிருத்தி செய்யவும், 2 நகரங்களுக்கு வடிகால் அமைப்பதற்கும் உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது.

அடுத்து நகர குடிநீர்த் திட்டங்கள். 30-6-1977-க்குப் பிறகு நிறைவேற்றப்பட்டுள்ள குடிநீர்த் திட்டங்கள் பின்வருமாறு:

தஞ்சை மாவட்டத்தில் மன்னார்குடி குடிநீர் அபிவிருத்தித் திட்டம், திட்ட மதிப்பீடு ரூ.6,000 இலட்சங்கள், மாயவரம் குடிநீர் அபிவிருத்தித் திட்டம், திட்ட மதிப்பீடு ரூ.9.40 இலட்சங்கள்.

திருச்சி மாவட்டத்தில் உப்பிடமங்கலம் குடிநீர்த்திட்டம், திட்ட மதிப்பீடு ரூ.10.90 இலட்சங்கள், மணப்பாறை குடிநீர் திட்டம், திட்ட மதிப்பீடு ரூ.20.44 இலட்சங்கள், தொட்டியம் குடிநீர்த்திட்டம், திட்ட மதிப்பீடு ரூ.9.84 இலட்சங்கள்.

மதுரை மாவட்டத்தில் பெரியகுளம் குடிநீர் அபிவிருத்தித் திட்டம், திட்ட மதிப்பீடு ரூ.12.18 இலட்சங்கள்.

இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் கீழ்க்கரை குடிநீர்த் திட்டம், திட்ட மதிப்பீடு ரூ.28.33 இலட்சங்கள். எமனேஸ்வரம் குடிநீர்த் திட்டம், திட்ட மதிப்பீடு ரூ.10.46 இலட்சங்கள்.

திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் காயல்பட்டினம் குடிநீர் அபிவிருத்தித் திட்டம், திட்ட மதிப்பீடு ரூ.24.69 இலட்சங்கள். பாளையங்கோட்டை குடிநீர் அபிவிருத்தித் திட்டம், திட்ட மதிப்பீடு ரூ.47.38 இலட்சங்கள்.

1978 செப்டம்பர் 13] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

சேலம் மாவட்டத்தில் பி. என். பட்டி, வீரக்கால்புதூர் குடிநீர்த் திட்டம், திட்ட மதிப்பீடு ரூ. 8.69 இலட்சங்கள். மேட்டூர் குடிநீர் அபிவிருத்தித் திட்டங்கள், திட்ட மதிப்பீடு ரூ. 28.50 இலட்சங்கள்.

31-3-79-க்குள் முடித்து பயனுக்குக் கொண்டுவரப்பட இருக்கும் திட்டங்களின் விபரம் பின்வருமாறு:

செங்கை மாவட்டத்தில் மறைமலை நகர் குடிநீர்த்திட்டம், திட்ட மதிப்பீடு ரூ. 7.40 இலட்சங்கள். வாலாஜாபாத் குடிநீர்த் திட்டம், திட்ட மதிப்பீடு ரூ. 13.66 இலட்சங்கள். இதுவரை செலவிடப்பட்டுள்ள தொகை ரூ. 8.30 இலட்சங்கள். ஊத்துக் கோட்டை குடிநீர் திட்டம், திட்ட மதிப்பீடு ரூ. 6.16 இலட்சங்கள். இதுவரை செலவிடப்பட்டுள்ள தொகை ரூ. 5.10 இலட்சங்கள்.

அலமதி கால்நடை அபிவிருத்திப் பண்ணை குடிநீர் திட்டம், திட்ட மதிப்பீடு ரூ. 13.11 லட்சங்கள். இதுவரை செலவிடப்பட்ட தொகை ரூ. 10.10 லட்சங்கள். வட ஆற்காடு மாவட்டம், ஆற்காடு குடிநீர் அபிவிருத்தித் திட்டம், திட்ட மதிப்பீடு ரூ. 15.94 லட்சங்கள், இதுவரை செலவிடப்பட்ட தொகை ரூ. 13.52 லட்சங்கள். வாலாஜாப்பேட்டை குடிநீர் அபிவிருத்தித் திட்டம், திட்ட மதிப்பீடு ரூ. 15.94 லட்சங்கள். இதுவரை செலவிடப்பட்ட தொகை ரூ. 13.52 லட்சங்கள். வேட்டவலம் குடிநீர் திட்டம், திட்ட மதிப்பீடு ரூ. 28.58 லட்சங்கள். இதுவரை செலவிடப்பட்ட தொகை ரூ. 27.76 லட்சங்கள். சாத்துவாச்சேரி குடிநீர்த் திட்டம், திட்ட மதிப்பீடு ரூ. 22.10 லட்சங்கள், இதுவரை செலவிடப்பட்ட தொகை ரூ. 16.18 லட்சங்கள். பணப்பாக்கம் குடிநீர்த் திட்டம், திட்ட மதிப்பீடு ரூ. 4.98 லட்சங்கள். இதுவரை செலவிடப்பட்ட தொகை ரூ. 2.47 லட்சங்கள். திமிரி, விளாப்பாக்கம் கூட்டுக் குடிநீர்த் திட்டம், திட்ட மதிப்பீடு ரூ. 21.25 லட்சங்கள். இதுவரை செலவிடப்பட்ட தொகை ரூ. 22.01 லட்சங்கள். கண்ணமங்கலம் குடிநீர்த் திட்டம், திட்ட மதிப்பீடு ரூ. 6.41 லட்சங்கள். இதுவரை செலவிடப்பட்ட தொகை ரூ. 1.82 லட்சங்கள்.

தென்னாற்காடு மாவட்டம், நெல்லிக்குப்பம் குடிநீர்த் திட்டம், திட்ட மதிப்பீடு ரூ. 26.80 லட்சங்கள், இதுவரை செலவிடப்பட்ட தொகை ரூ. 12.27 லட்சங்கள். தஞ்சாவூர் மாவட்டம், தஞ்சாவூர் குடிநீர்த் திட்டம் திட்ட மதிப்பீடு ரூ. 181.30 லட்சங்கள், இதுவரை செலவிடப்பட்ட தொகை ரூ. 180.42 லட்சங்கள்.

திருச்சி மாவட்டம், பாய்லர் தொழிற்சாலை குடிநீர்த் திட்டம், திட்ட மதிப்பீடு ரூ. 33.53 லட்சங்கள். இதுவரை செலவிடப்பட்ட தொகை ரூ. 22.80 லட்சங்கள். புஞ்சைத்தோட்டக்குறிச்சி குடிநீர்த் திட்டம், திட்ட மதிப்பீடு

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1978 செப்டம்பர் 13]

ரூ. 12 லட்சங்கள். இதுவரை செலவிடப்பட்ட தொகை ரூ. 10.51 லட்சங்கள். தாந்தோணி குடிநீர்த் திட்டம், திட்ட மதிப்பீடு ரூ. 9 லட்சங்கள். இதுவரை செலவிடப்பட்ட தொகை ரூ. 8.12 லட்சங்கள்.

மதுரை மாவட்டம், திருப்பரங்குன்றம் குடிநீர்த் திட்டம், திட்ட மதிப்பீடு ரூ. 44.39 லட்சங்கள். இதுவரையில் செலவிடப்பட்டதொகை ரூ. 38.28 லட்சங்கள். திண்டுக்கல் குடிநீர் திட்டம், திட்ட மதிப்பீடு ரூ. 14.79 லட்சங்கள். இதுவரையில் செலவிடப்பட்ட தொகை ரூ. 12.46 லட்சங்கள். பாலசமுத்திரம் குடிநீர் திட்டம், திட்ட மதிப்பீடு ரூ. 9.24 லட்சம், இதுவரையில் செலவிடப்பட்ட தொகை ரூ. 9.15 லட்சங்கள். வத்தலகுண்டு குடிநீர் திட்டம், திட்டமதிப்பீடு ரூ. 9.75 லட்சங்கள். இதுவரையில் செலவிடப்பட்ட தொகை ரூ. 6.97 லட்சங்கள். பண்ணைக்காடு குடிநீர் திட்டம், திட்டமதிப்பீடு ரூ. 16 லட்சங்கள். இதுவரையில் செலவிடப்பட்ட தொகை ரூ. 14.45 லட்சங்கள். காமயகவுண்டன் பட்டி குடிநீர் திட்டம், திட்ட மதிப்பீடு ரூ. 3 லட்சங்கள், இதுவரையில் செலவிடப்பட்ட தொகை ரூ. 2 லட்சங்கள். நத்தம் குடிநீர்த் திட்டம், திட்ட மதிப்பீடு ரூ. 19.29 லட்சங்கள். இதுவரையில் செலவிடப்பட்ட தொகை ரூ. 19.57 லட்சங்கள். விருபாட்சி குடிநீர்த் திட்டம், திட்ட மதிப்பீடு ரூ. 1.3 லட்சம். இதுவரையில் செலவிடப்பட்ட தொகை ரூ. 31,000.

இராமநாதபுரம் மாவட்டம், மாணமுறை குடிநீர்த் திட்டம், திட்ட மதிப்பீடு ரூ. 39.75 லட்சம், இதுவரையில் செலவிடப்பட்ட தொகை ரூ. 22.72 லட்சங்கள். திருப்புவனம் குடிநீர்த் திட்டம், திட்ட மதிப்பீடு ரூ. 12 லட்சங்கள், இதுவரையில் செலவிடப்பட்ட தொகை ரூ. 9.02 லட்சம். அருப்புக்கோட்டை குடிநீர்த் திட்டம், திட்ட மதிப்பீடு ரூ. 9 லட்சம், இதுவரையில் செலவிடப்பட்ட தொகை ரூ. 3,000. இராமேஸ்வரம் குடிநீர்த் திட்டம், திட்ட மதிப்பீடு ரூ. 24.60 லட்சங்கள். இதுவரையில் செலவிடப்பட்ட தொகை ரூ. 15.81 லட்சங்கள்.

நெல்லை மாவட்டம், கமுகுமலை குடிநீர்த் திட்டம், திட்ட மதிப்பீடு ரூ. 15.20 லட்சங்கள். இதுவரையில் செலவிடப்பட்ட தொகை ரூ. 15.24 லட்சங்கள். பணகுடி குடிநீர்த் திட்டம், திட்ட மதிப்பீடு ரூ. 11.52 லட்சங்கள், இதுவரையில் செலவிடப்பட்ட தொகை ரூ. 10.67 லட்சங்கள். அம்பாசமுத்திரம் குடிநீர் திட்டம், திட்ட மதிப்பீடு ரூ. 33.50 லட்சம், இதுவரையில் செலவிடப்பட்ட தொகை ரூ. 34.59 லட்சங்கள். கல்லடைக்குறிச்சி குடிநீர்த் திட்டம், திட்ட மதிப்பீடு ரூ. 28 லட்சங்கள். இதுவரையில் செலவிடப்பட்ட தொகை ரூ. 22.64 லட்சங்கள். கன்னியாகுமரி மாவட்டம், தேரூர் குடிநீர்த் திட்டம், திட்டமதிப்பீடு ரூ. 5.17 லட்சங்கள். இதுவரையில் செலவிடப்பட்ட தொகை ரூ. 2.29 லட்சங்கள். கோவையில், சிறுமுனை குடிநீர்த் திட்டம், திட்ட மதிப்பீடு ரூ. 39.34 லட்சங்கள், இதுவரையில்

1978 செப்டம்பர் 13] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

[பிற்பகல் 4.10]

செலவிடப்பட்ட தொகை ரூ. 37.47 லட்சம். அந்தியூர் குடிநீர்த் திட்டம், திட்ட மதிப்பீடு ரூ. 28 லட்சங்கள். இதுவரை செலவிடப்பட்ட தொகை ரூ. 22.74 லட்சங்கள். கோபிசெட்டிபாளையம் குடிநீர்த் திட்டம் மதிப்பீடு, ரூ. 3.62 லட்சங்கள். இதுவரை செலவிடப்பட்ட தொகை ரூ. 1.98 லட்சங்கள். கொடுமுடி குடிநீர்த் திட்டம் மதிப்பீடு ரூ. 11.92 லட்சங்கள். இதுவாயில் செலவிடப்பட்ட தொகை ரூ. 11.05 லட்சங்கள். கருமத்தம்பட்டி குடிநீர்த் திட்டம் மதிப்பீடு 4.04 லட்சங்கள். இதுவரை செலவு செய்யப்பட்ட தொகை ரூ. 1.10 லட்சங்கள்.

சேலம் மாவட்டம், ஜாரிகொண்டலம்பட்டி குடிநீர்த் திட்டம், திட்ட மதிப்பீடு ரூ. 7.78 லட்சங்கள், இதுவரை செலவிடப்பட்ட தொகை ரூ. 6.61 லட்சங்கள்.

தருமபுரி மாவட்டம், ஊத்தங்கரை குடிநீர்த் திட்டம், திட்ட மதிப்பீடு ரூ. 9.37 லட்சங்கள். இதுவரை செலவிடப்பட்ட தொகை 5.92 லட்சங்கள். 31-3-1979-க்குள் முடியக்கூடிய 40 குடிநீர்த் திட்டங்களின் மொத்த மதிப்பு ரூ. 800 இலட்சங்களாகும். இதுவரை செலவிடப்பட்டுள்ள தொகை சுமார் ரூ. 750 லட்சங்களாகும்.

திரு. க. சுப்பா: அருப்புக்கோட்டை குடிநீர்த் திட்ட வேலையை ஆரம்பித்து, வேலை துவக்கிய நேரத்தில், அருகாமையிலுள்ள பூலாங்குளம் என்ற கிராமத்திலுள்ளவர்கள், இத் திட்டத்திற்காக தோண்டப்படுகிற ஆழ்குழாய்க் கிணறுகள் காரணமாக தங்களுக்குப் பாதகம் ஏற்படுகிறது என்று எண்ணி அதைத் தடுக்கிற வகையில் கிராமவாசிகள் பெரிய போராட்டம் நடத்தியதின் காரணமாக இதற்காக ஏராளமான பம்பு செட்டுகளை நிறுவி பல லட்சக் கணக்கான அளவில் நஷ்டம் ஏற்பட்டுள்ளது என்று அங்குள்ள தாசில்தார் மூலம் அரசாங்கத்திற்கு அறிக்கை வந்திருப்பதாகவும் தெரிகிறது. அரசாங்கம் இதன்மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப் போகிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அவர் குறிப்பிட்ட ஆழ் துளைக் கிணறுகள் தோண்டப்பட்டு குடி தண்ணீருக்கான வசதி மக்களுக்குச் செய்துகொடுக்க வேண்டும் என்று ஏற்பாடு செய்து அந்த முயற்சி வெற்றி பெறுகின்ற நேரத்தில் பக்கத்திலிருந்து ஒரு கிராமத்திலுள்ள மக்கள், தங்களுடைய பகுதிகளுக்கு தண்ணீர் கிடைப்பதற்கு ஆதாரமாக இருக்கின்ற கிணறுகளில் தண்ணீர் வற்றிவிடும் என்று யாரோ சொன்னதன் காரணமாகவும், அப்படி ஏற்பட்டுவிடுமோ என்ற பயத்தின் காரணமாகவும், அச்சப்பட்டு அவர்கள் அரசுப் பணிகளைத் தடுக்க முயற்சித்து இருக்கிறார்கள். அதற்காக குழாய்க் கிணறுகளை ஏற்படுத்துகின்ற நிலை, இருக்கின்ற நிலைமைகளுக்கு ஏற்ப பொறுத்திருந்து பார்த்து, நியாயத்தை எவ்வளவு எடுத்துச் சொல்லியும், உண்மையை எடுத்துச்

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1978 செப்டம்பர் 13]

சொல்லியும், எவ்வளவோ உத்தரவாதம் தந்தும், அப்படித் தண்ணீர் கிடைக்காமல் போனால் வேறு ஏற்பாடு செய்யப்படும் என்று சொல்லியும் கேட்காமல் அவர்கள் வன்முறையில் ஈடுபட்டதின் விளைவாக, இதைத் தடுப்பதற்கும், அரசினுடைய முயற்சிகள் வெற்றி பெறாமல் போகவேண்டும் என்ற எண்ணத்தில்—செயல்பட்டதாலும் அதே நேரத்தில் அந்தப் பகுதி மக்கள் தங்களுக்குக் குடிதண்ணீர் வேண்டுமென்று முதன்முறையாக நான் அங்கே போன நேரத்தில் என்னிடத்தில் கேட்டுக்கொண்டதின் காரணத்தால், நமது கடமையை செய்யவேண்டும் என்ற காரணத்தால், செயல்பட்ட வேலைகள் தடுக்கப்பட்டதால், போலீசார் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டார்கள் என்பதும், இதன் காரணமாக பல புகார்கள் வந்தது என்பதும் உண்மை. இதையெல்லாம் பரிசீலித்து காரியங்களை செய்ய வேண்டுமென்று எதிர்பார்த்தோம். நிலைமை கட்டுக்கடங்காத காரணத்தால், தங்களைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதற்காக போலீஸ் அதிகாரிகள் சில நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டிய நிலைக்கு வந்திருக்கிறார்கள்; என்றாலும், இங்கு கூறப்பட்ட அளவுக்கு கொடுமைகள் எதுவும் நடக்கவில்லை என்பதையும், அதே நேரத்தில் தவறுகள் செய்திருந்தால், அவர்களமீது விசாரணை செய்து நடவடிக்கை எடுக்க பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறோம் என்பதையும் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதோடு, குடிநீர் வடிகால் வாரியத்தின் மூலமாகவும், ஊரக வளர்ச்சிக் கழகத்தின் மூலமாகவும் 30-6-1977 முதல் இதற்கான நடவடிக்கைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. தமிழ்நாட்டில் குடிதண்ணீர் இல்லாத இடங்களின் பட்டியலைத் தயாரித்து, அந்த இடங்களில் எல்லாம் விஞ்ஞான ரீதியாக எல்லா இடங்களிலும் குடிதண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்ற அளவில், கணக்கெடுத்ததில், இதற்கான வேலை 1976 டிசம்பர் திங்களில் துவங்கி, இப்படிப்பட்ட சிற்றூர்கள் ஆறு பிரிவுகள் உள்ளன என்று தீர்மானிக்கப்பட்டது. முதல் இரண்டு பிரிவுகள் குடிதண்ணீர் வசதி கொஞ்சமும் இல்லாத சிற்றூர்கள், மற்றும் தண்ணீர் இருந்தும் குடிக்கத் தகுதியற்ற முறையில் உள்ள சிற்றூர்கள்; இவ்வாறு 5,783 சிற்றூர்கள் இருக்கின்றன என்றும், இதனால் பாதிக்கப்படும் மக்களின் எண்ணிக்கை 24 லட்சம் என்றும், இவர்களுக்கு உடனடியாக குடிதண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்றும், அதோடு வறட்சி நிவாரணப் பணியின்கீழும் முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டு, 30-6-77 முதல் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்ற திட்டங்களின் விவரம் வருமாறு:—

பிரிவு— 1:

இத்திட்டங்களின் மூலமாக பயனடையும்

சிற்றூர்கள் 1,701,

பயனடையும் மக்களின் எண்ணிக்கை 5.4 லட்சம்.

இதற்காக செலவு செய்யப்பட்ட தொகை

183.60 லட்சம்.

1978 செப்டம்பர் 13] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

பிரிவு—2:

412 சிற்றூர்கள்

1.60 லட்சம் மக்கள்

81.40 லட்சம் செலவிடப்பட்டது.

மொத்த சிற்றூர்களின் எண்ணிக்கை 2,113

பயன் அடைந்த மக்கள் எண்ணிக்கை 6.64 லட்சம்

செலவிடப்பட்ட தொகை 265 லட்சம்

வறட்சி நிவாரணப் பணிகள்:

சிற்றூர்களின் எண்ணிக்கை 1,295

பயனடைந்த மக்கள் 9.80 லட்சம்

செலவிடப்பட்ட தொகை 120 லட்சம்

ஆக மொத்தம் 3,318 சிற்றூர்கள்

பயனடைந்த மக்கள் எண்ணிக்கை 16.44 லட்சம்

செலவிடப்பட்ட தொகை 3-85 லட்சம்.

செயலில் இருக்கும் வேலைகள்:

பிரிவு—1:

சிற்றூர்களின் எண்ணிக்கை 548

பயனடைந்த மக்கள் 2.12 லட்சம்

செலவிடப்பட்ட தொகை 112.80 லட்சம்

பிரிவு 2:

சிற்றூர்களின் எண்ணிக்கை 564

பயனடைந்த மக்கள் 3.43 லட்சம்

செலவிடப்பட்ட தொகை 174.20 லட்சம்

ஆக மொத்தம் 1,112 சிற்றூர்கள்

பயனடைந்த மக்கள் எண்ணிக்கை 5.55 லட்சம்

மொத்தம் செலவழிக்கப்பட்ட தொகை 287 லட்சம்.

ஆய்வுத் திட்டங்களுக்கான சிற்றூர்கள்:

பிரிவு—1:

சிற்றூர்களின் எண்ணிக்கை 1,317

மக்கள் தொகை 4.50 லட்சம்

செலவிடப்பட வேண்டிய தொகை 440.80 லட்சம்

பிரிவு—2:

சிற்றூர்களின் எண்ணிக்கை 1,241

மக்கள் தொகை 6.96 லட்சம்

செலவிடப்பட வேண்டிய தொகை 1,507 லட்சம்

ஆக மொத்தம் 2,558 சிற்றூர்கள்

மக்கள் தொகை 11.46 லட்சம்

செலவிடப்பட வேண்டிய தொகை 1947.80 லட்சம்.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1978 செப்டம்பர் 13]

பிரிவு—1யும் சேர்த்து 3,566 சிற்றூர்கள் 31-3-79-க்குள் குடிநீர் வசதிகளை செய்ய உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது. பிரிவு—2-ல் 2,217 சிற்றூர்களில் சுமார் 1,500 சிற்றூர்கள் 31-3-79-க்குள் குடிநீர் வழங்க உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது.

1978-79 நிதி ஒதுக்கீடு:

மாநில அரசு	6 கோடி
மத்திய அரசு	2.90 கோடி
ஊரக வளர்ச்சித் துறை	1.40 கோடி
உள்ளாட்சி மன்றங்களின் பங்கு	1.00 கோடி

மொத்தம்

11.30 கோடி

1973-74, 1974-75, 1975-76, 1976-77 ஆண்டுகளில் செயல்படுத்தப்பட்டத் திட்டங்கள்:

1973-74-ல் 737 கிராமங்கள்

1974-75-ல் 2,649 கிராமங்கள்

1975-76-ல் 4,037 கிராமங்கள்

1976-77-ல் 8,472 கிராமங்கள்

செலவிடப்பட்ட தொகை 165.50 லட்சம் 1973-74-ல்

505.62 லட்சம் 1974-75-ல்

503.73 லட்சம் 1975-76-ல்

888 லட்சம் 1976-77-ல் வறட்சிப் பணிகளுக்காக

செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஆகவே, குடிநீர் வசதியை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று நாங்கள் சொன்ன வார்த்தையை எங்களால் முடிந்த அளவிற்கு நிறைவேற்ற, உலகத்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதையும், அதற்கு வேண்டிய பணிகளைச் செய்வதற்கு ஆங்காங்கே அதிகாரிகள் ஒத்துழைப்புத் தருகிறார்கள் என்பதையும் அதுபோல் இங்கே மாண்புமிகு சுப்பு அவர்கள் கூறியதுபோல் பக்கத்திலே, அடுத்த ஊரிலே, அதற்கு அடுத்த ஊரிலே குழாய் வைத்தால் அல்லது கிணறு வெட்டினால் உடனே தங்களுடைய கிணற்றிலே தண்ணீர் குறைந்துவிடும் என்பதாக சாதாரண மக்களுக்கு இருக்கின்ற அந்த நம்பிக்கையைப் போக்குவதற்கு அனைத்துக் கட்சிகளும் ஒன்றுசேர்ந்து ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்பது இந்த அரசின் கோரிக்கையாகும்.

[பிற்பகல் 4.20]

காரணம், ஆங்காங்கு கிராமப்புறங்களில் இருக்கிற மக்கள் மிகச் சுயநலக்காரர்கள் என்று யாரும் குறிப்பிடுவதாகக் கருத மாட்டார்கள். அனால் ஏதோ ஒரு நம்பிக்கையின் விளைவாக—நானும் சிறுவயதில் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன்—பத்து அடி, இருபது அடிக்கு அப்பால் கிணறு வெட்டினாலும் தங்களுடைய கிணற்றில் தண்ணீர் குறைந்து விடுமோ என்று எண்ணுவார்கள். அதுபோல் இரண்டு மூன்று கிராமங்களுக்கு அப்பால் உள்ள தங்களுக்கு

1978 செப்டம்பர் 13] திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

வேண்டியவர்களுக்குத் தண்ணீர் கிடைக்காமல் போய்விடுமோ என்ற அச்சம் இருக்கிறது. அந்த எண்ணத்தைப் போக்க எல்லா அரசியல் கட்சித் தலைவர்களும், மற்றவர்களும், அந்தந்த ஊர்களில் இருக்கிற மக்களிடம் செல்வாக்குப் பெற்றவர்களும் கட்சியில் இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் அவர்கள் அனைவரும் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்பதுதான் நான் விடுக்கிற வேண்டுகோள் ஆகும்.

செய்தித்தான் காகித ஆலை நிறுவனத்திற்காக சேஷசாயி காகித நிறுவனம் தயாரித்த ஒரு விவர அறிக்கையின் அடிப்படையில் அரசு ஒரு செய்தித்தாள் காகித ஆலை நிறுவனம் கருத்தளவில் முடிவு எடுத்து கடந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் அறிவித்தது.

தினம் 250 டன் உற்பத்தித் திறன் கொண்ட இந்த ஆலையின் திட்டச் செலவு சுமார் ரூ. 100 கோடி ஆகும்.

நம் நாட்டில் செய்தித்தாள் உற்பத்தி, தேவையைவிட குறைவாக இருப்பதால் செய்தித்தாள் அதிக அளவில் வெளி நாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்படுகிறது. நாம் நிறுவ இருக்கும் ஆலை உற்பத்தியைத் தொடங்கியவுடன், அந்த அளவிற்கு இறக்குமதி குறையும், அந்நியச் செலாவணி மிஞ்சும்.

நம் நாட்டில் தேவைக்கு ஏற்ப பல செய்தித்தாள் ஆலைகள் நிறுவப்படாமைக்கு முக்கிய காரணம் மூலப் பொருளான தகுந்த மரங்கள் அதிக அளவில் கிடைக்காததுதான். தமிழகத்தில் நிறுவப்படவிருக்கும் ஆலையில் மரத்திற்குப் பதிலாக பெரும் அளவில் கரும்புச் சக்கையை மூலப்பொருளாக உபயோகப்படுத்த இருக்கிறோம்.

எனவே, இந்த இரண்டு காரணங்களாலும் இந்த ஆலை வரவேற்கத்தக்க ஒன்றாகும்.

இந்த ஆலை நன்கு செயல்பட அதிக அளவில் கரும்புச் சக்கை தேவைப்படும். இவை மூன்று அல்லது நான்கு கரும்பாலைகளிலிருந்து பெறப்பட வேண்டும். அதே போல் நிலக்கரியும் அதிக அளவில் தேவைப்படும். மற்றும் நிதி நிறுவனங்களிடமிருந்து கடன் வசதிகளும் குறைந்த வட்டியுடன் கிடைக்க வேண்டும்.

இவற்றிற்கான வழிவகைகளைச் செய்து விரைவில் இந்தத் திட்டம் செயல்படுத்தப்பட விருக்கிறது. இந்த ஆலையினால் சுமார் 4,000 பேருக்கு வேலை வாய்ப்புகள் கிடைக்கும். அதைச் சார்ந்த சார்பு வேலைகள் சுமார் ஐயாயிரத்திலிருந்து பத்தாயிரம் பேர் வரை கிடைக்கும் என்று சொல்ல முடியும்.

இதை நான் இங்கே குறிப்பிடக் காரணம்—சிறு தொழில்களை மட்டும் அரசு கவனிக்கிறது என்ற குற்றச்சாட்டிற்கு இடமிருக்கக் கூடாது. குற்றம் சாட்டுகிறவர்களுக்கு, குறை கூறுகிறவர்

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1978 செப்டம்பர் 13]

களுக்கு இந்த உண்மைத் தகவல் சரியாகக் கிடைக்காமல் இருந்திருக்குமானால் அதைத் தெரியப்படுத்த வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் தான் இதை நான் இங்கே குறிப்பிடுகிறேன்.

1—7—1977-க்குப் பின் முன் உரிமம் வழங்க மத்திய அரசுக்கு புதிய விரிவாக்கத் திட்டங்களுக்காக பரிந்துரை செய்யப்பட்ட மனுக்களில் முன்னுரிமை பெற்றவை 15; மத்திய அரசு முடிவு வராதவை 34. இந்த நிறுவனங்களின் பெயர்களை எல்லாம் இங்கே சொல்லி இவ்வளவு நீண்ட அறிக்கையைப் படித்துக் கொண்டிருப்பதைவிட ஒட்டுமொத்தமாக எங்களுடைய முயற்சி எடுத்ததன் வகையில் தொடர்ந்து செயலாக்கப் படுகின்றன என்பதையும் அதிலிருக்கும் உண்மைகள், நிலைமைகள் எல்லோருக்கும் தெரிய வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் சொல்லுகிறேன்.

சென்னை சென்ட்ரல் விஸ்தரிப்புக்காக இந்திய அரசின் ரயில்வே அமைச்சருக்கு எழுதி தொடர்பு கொண்டு தமிழகத்தின் வளர்ச்சிக்காக நாங்கள் எடுத்துக்கொண்ட திட்டத்தை தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இத்திட்டத்திற்குத் தேவைப்படும் நிலங்கள் பற்றிய விவரம், நிலங்களின் மதிப்பு அவற்றின்மீது கட்டப்பட்டுள்ள கட்டடங்களின் மதிப்பு ஆகியவை பற்றிய விவரங்களைச் சொல்வது மிகமிகத் தேவையென்று கருதுகிறேன்.

அந்த வகையில் பொதுமக்கள் பூங்காவும், விலங்குக் காட்சிச் சாலைப் பகுதியும்—பரப்பளவு—மனைகள் 422, நிலத்தின் மதிப்பு 1,68,80,000 ரூபாய், கட்டடங்களின் மதிப்பு ரூ. 3,47,461, இன்னொரு முறையிலே இன்னும் அதிகமாக இருக்கின்ற பெரிய கட்டடங்களைச் சேர்த்தால் 9,14,914 ரூபாய் வருகிறது. எஸ்.ஐ.ஏ.ஏ. திடல், பரப்பளவு 109 மனைகள், நிலத்தின் மதிப்பு ரூ. 51,50,000, கட்டடங்களின் மதிப்பு ரூ. 3,45,000. அசோக் விஹார், பரப்பளவு 43 மனைகள், நிலத்தின் மதிப்பு 21,50,000 ரூபாய், கட்டடங்களின் மதிப்பு ரூ. 9,61,724. மூர் அங்காடிப் பகுதி பரப்பளவு 145 மனைகள், நிலத்தின் மதிப்பு 1,45,00,000 ரூபாய், கட்டடங்களின் மதிப்பு ரூபாய் 55,73,611.

இவைகளையெல்லாம் நான் சொல்வதற்குக் காரணம் தென்பிராந்திய இரயில்வே பொது நிர்வாகி இரயில்வேத் துறைக்கு மாற்றப்பட வேண்டிய நிலங்கள் இலவசமாக மாற்றப்பட வேண்டும் அல்லது குறைந்தது சகாய விலையிலாவது மாற்றப்பட வேண்டுமென்று கோரியுள்ளார். அதற்கு சில காரணங்கள் சொல்லப்படுகின்றன. திருநெல்வேலி-திருவனந்தபுரம் இரயில்வே திட்டத்தை செயல்படுத்துகையில் செய்ததுபோல் இம்மாநில அரசு நிலங்களை இரயில்வே துறைக்கு இலவசமாக வழங்கி வருவதே வழக்கம். ரெவின்யூ 7—1—78 நாளிட்ட 32 ஆம் எண் அரசாணையைப் பார்த்தால் இந்த உண்மை எல்லோருக்கும் தெரியும், பார்த்து இருப்பீர்கள்.

1978 செப்டம்பர் 13] திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

இந்தத் திட்டத்திற்கு ரூ. 23 கோடி மூலதன முதலீடு செய்ய வேண்டி இருப்பதால் நிலத்திற்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டிய விலை மிகக் குறைவாகவே இருப்பது அவசியம். இது அவர்கள் சொல்லியது.

இந்தத் திட்டம் முழுவதும் உரிய சகாயமளிக்கக்கூடிய திட்டம் அல்ல. இதற்கு மாறாக, தென் பிராந்திய இரயில்வே துறைக்கு இதனால் ஆண்டொன்றுக்குத் தொடர்ந்து ஐந்து கோடி ரூபாய் இழப்பு ஏற்படும். மேலும், இத் திட்டம் இம்மாநிலத்தின் இரயில் பயணம் செய்யும் பொதுமக்களின் நண்டகாலத் தேவையை நிறைவு செய்யும். இத் திட்டத்தை மேற்கொண்டும் தாமதப் படுத்தனால் போக்குவரத்து நெரிசலைச் சமாளிக்க முடியாத நிலை ஏற்படலாம் என்றெல்லாம் கருத்துக்கள் பரிமாறப்பட்டுள்ளன.

இந்திய அரசு இரயில்வேத் துறை அமைச்சர் நமக்கு 1-4-78ஆம் நாள்ட்டு ஏழுதிய கடிதத்தில் அரசு நிலத்தை இரயில்வேத் துறையினருக்கு இலவசமாக வழங்குவதே எல்லா வகையிலும் நியாயமாக இருப்பினும் இத்தகைய நிலங்களுக்கு நியாயமான தொகு விலை கொடுக்க இரயில்வேத் துறை உயாராக இருக்கிறதென்றும் ஆனால் தற்போது உள்ள நிலவர மதிப்பின்படி விலை கொடுப்பதற்கில்லை என்றும் தெரிவித்துள்ளார். இது சம்பந்தமாக இம்மாநில அரசுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய தோராயமான தொகை குறித்து இரயில்வே துறையினர் மதிப்பிட்டு ரூ. 2.7 கோடிக்கு மேற்படாத தொகைக்கு வகைசெய்துள்ளது என்றும் அந்தக் கடிதத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

இந்திய அரசு கொடுக்க முன்வந்துள்ள ரூ. 2.7 கோடி தொகையை இம்மாநில அரசு உவந்து ஏற்றுக்கொண்டுள்ளது. இத்தொகையில் ரூ. 84 லட்சம் கட்டடங்கள் விலைக்காகக் கொடுக்கப்படும். எஞ்சிய தொகையான ரூ. 1.86 கோடி (இது ரூ. 3.89 கோடியில் 50 சதவீதத்திற்குச் சற்றுக் குறைவானதாகும்) தென் பிராந்திய இரயில்வேக்கு மாற்றப்படவருக்கிற 719 மனை நிலத்திற்கு வாங்கப்படும் சகாய விலையாகக் கருதப்பட்டுள்ளது.

இந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்படுமானால் மின்சார ரயிலும் ஏற்படச் செய்வதற்கு நல்ல வாய்ப்புக் கிடைக்கும் என்ற நிலையில் தமிழகத்திலே 23 கோடி ரூபாய் செலவு செய்து அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றும்பொழுது அது பணியாற்றுகிறபோது எத்தனை பேர்களுக்கு வேலைவாய்ப்புக் கிடைக்கிறது என்பதோடு பொது மக்களுக்குப் போக்குவரத்து வசதிக்கு நல்ல வாய்ப்பு இருக்கிறது என்பதாலும் அதையொட்டி அங்கே தரப்படுகிற நட்ட ஈட்டைப் பயன்படுத்தி சென்னை மாநகரத்தின் எல்லைக் குள்ளேயே வேறு ஒரு இடத்திலே காடுகள் போன்ற இடத்தில், மிருகங்களும், இயற்கை வளங்களோடு ஒன்றித்து வாழும் அளவிற்கு, மிருகக்காட்சி சாலையை மாற்றலாம் என்ற நோக்கம் எங்களுக்கு இருப்பதால், இதை அப்படி பயன்படுத்தலாம் என்று நாங்கள் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறோம்.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1978 செப்டம்பர் 13]

[பிற்பகல் 4-30]

ஆனால் உடனடியாக இதைச் செய்ய முடியாது. வண்டலூரில் இருக்கும் அந்தப் பகுதியைப் பார்த்தபொழுது குடிநீர் வசதியே இல்லை, அதற்கு என்ன செய்வது என்பதைப் பற்றி பொறியியல் நிபுணர்களிடமும், மற்ற திறமை வாய்ந்த, நிலத்தடி நீரைக் கண்டுபிடித்துச் சொல்லுகின்ற நிபுணர்களிடமும் கருத்துக்களைக் கேட்டறிந்துகொள்ள முயற்சிக்கிறோம். அவர்களது அறிக்கை அல்லது யோசனை கிடைத்த பிறகு அதனைப் பரிசீலித்துப் பார்த்த பிறகே நாங்கள் முடிவெடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது.

திரு. ரா. உமாநாத் : தலைவரவர்களே, மத்திய அரசுக்குச் சகாப்தமாக நல்ல கொடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னதாக மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் கூறினார்கள். அதே மத்திய அரசு, மாநிலங்களில் இருக்கும் பொதுத்துறை நிறுவனங்களுக்கு வரி போடுவது கூடாது என்று சுப்ரீம் கோர்ட்டில் வாதாடி வெற்றி பெற்று, நாம் எடுக்கும் வெவ்வேறான மெஷர்ஸ்-க்கு வரிகளை நாம் வசூல் பண்ண முடியாது என்று சொல்கிறபொழுது அவர்களுக்குச் சகாயமாகக் கொடுக்க என்ன நியாயம் உண்டு? இரயில் போக்குவரத்திற்கு வாய்ப்பிருக்கிறது என்று சொல்லும்பொழுது இந்திய நாட்டின் ஒரு பகுதி என்ற நிலையில் அது மத்திய அரசின் ஒரு கடமைதானே?

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : சட்டப் பேரவைத் தலைவரவர்களே, நான் இதில் குறிப்பிட்டதை அவர்கள் மறந்துவிட்டார்கள். இதுவரையில் இந்தியத் துணைக்கண்டத்தில், ஆளுகின்ற அரசு யாராக இருந்தாலும், இப்படிப்பட்ட இடங்களை எடுத்துக்கொள்ளும்பொழுது அதற்கு ஏதும் தொகைகள் கொடுப்பதில்லை என்று வழிமுறைகள் இருந்ததாக எனக்குத் தெரிந்த செய்தி, சொல்லப்பட்ட செய்தி; நாம்தான் முதன் முதலாகப் பணத்தை வாங்குகிறோம் என்பது. அதைவிட இலாபம், பொதுமக்களுக்குப் போக்குவரத்திற்கு நல்ல வசதி ஏற்படுகிறது. அது இரயில் பாதை என்பதால் இந்தியத் துணைக்கண்டம் முழுவதற்கும் அதில் பொறுப்பு மத்திய அரசுக்கு இருப்பதால் நாம் போட முடியாது. 23 கோடி ரூபாய் செலவு செய்து நடத்தினாலும் அவர்களுக்கு உள்ள நிலையில் ஒன்றிரண்டு கோடி ரூபாய் நஷ்டம் வரும் என்று சொல்கிறார்கள். எனவே, இப்படிப்பட்ட இலாபமான, நல்ல அளவிலே இருப்பது என்று ஏற்றுக்கொள்கிறோமே தவிர, மத்திய அரசு செய்யும் அனைத்தையும் நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறோம் என்று யாரும், குறிப்பாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் உமாநாத் அவர்கள் எண்ணி விட வேண்டாம். கூடுமான வரையில் எத்தனை கடிதங்கள் எழுதியிருப்போம் என்பதையும் — உங்களுக்கு உரிமை உண்டு, அதைப் பார்க்கும்பொழுது, ஏற்பாடு செய்கிறேன் — பார்த்தால் எவ்வளவு நாம் வாதாடி இருக்கிறோம், எங்கேயிருந்து எங்கே வியாபார நோக்குபோல வந்திருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள முடியுமென்று நான் நம்புகிறேன்.

1978 செப்டம்பர் 13]

திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: தலைவரவர்களே, இரயில்வேத் துறை பிரச்சனையைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருப்பதால் இன்னொரு முக்கியமான பிரச்சனையை முதலமைச்சரின் கவத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். டெல்லி அரசாங்கத்தின் பிளானிங் கமிஷன் மூலம் 15 கோடி ரூபாய் செலவிலான திட்டத்தை, 'மாஸ் டிரான்ஸ்போர்ட் சிஸ்டம்' என்று சென்னை நகரத்தில் நிறைவேற்றுவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது. ஆனால் இப்பொழுது கல்கத்தா, டெல்லி, பம்பாய் ஆகிய இடங்களுக்கு முன்னுரிமை கொடுத்துவிட்டிருக்கிறார்கள். சென்னையைப் பொறுத்தவரையில், 'இன்வெஸ்டிஷன் டிவிஷன்' என்று சென்னைக்கு ஃபாரம் செய்யப்பட்டது. அதை மத்திய அரசு 79 ஆம் ஆண்டு மூடிவிட வேண்டுமென்று உத்தரவு இட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. மத்திய அரசை வற்புறுத்தி இந்தத் திட்டத்தையும் பெற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. மு. அரங்கநாதன்: தலைவரவர்களே, . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இங்கே கூறியவற்றில் பொது நோக்குள்ள விவரங்களையும் உங்கள் கட்சியிலிருந்து கேட்டு விட்டார்கள், இதில் அதிக நேரம் கொடுத்தால் நேரம் போய்க் கொண்டே இருக்கும்.

திரு. மு. அரங்கநாதன்: தலைவரவர்களே, இரயில்வே பிரச்சனை என்பதால் நான் ஒன்றை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். தென் மாநிலங்களில், குறிப்பாக தமிழகத்தில் நமக்குப் பிராட் கேஜ் சுத்தமாகக் கிடையாது என்று சுட்டிக்காட்டி, வலியுறுத்திக் கேட்கும்பொழுது அவசியம் கேட்கப்படும் என்று முன்பு சொன்னார்கள். அதுபற்றி முயற்சி எடுத்திருக்கிறார்களா என்பதை அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: பேரவைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் சாதிக் பாட்சா அவர்கள் நல்ல நேரத்தில் தேவையான ஒரு கேள்வியைக் கேட்டதற்காக நான் மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன். 22, 23 தேதிகளில், டெல்லியிலே, என். டி. சி. கமிட்டி கூட இருக்கிறது. அந்தக் கமிட்டி கூடும் பொழுது, அனைத்து இந்தியாவிலே இருக்கிற மாநில முதலமைச்சர்களுக்கு அவரவர்கள் கொள்கையைப் பற்றி, தேவையைப் பற்றி சொல்வதற்கு நல்ல வாய்ப்பு இருக்கிறது. அந்த வகையில், தமிழக அரசு இப்பொழுது மாண்புமிகு சாதிக் பாட்சா அவர்கள் குறிப்பிட்டதை நிச்சயமாக எடுத்துக் கூறி வாதாட இருக்கிறது என்பதையும், அதைப் பெறுவதற்கு நாங்கள் நிச்சயமாக முயற்சி செய்வோம் என்பதையும் மன்றத்திலே இருக்கிற உங்கள் அனைவருடைய ஒத்துழைப்பும் இருக்கிற வரையில், மத்திய அரசு நிச்சயமாக அதைத் தராமல் ஒதுங்கிவிட முடியாது என்பதையும் நான் இங்கே குறிப்பிட்டுச் சொல்கிறேன்.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1978 செப்டம்பர் 13]

ஆக, இந்த அளவில் நான் இன்னொன்றையும் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது; 1968-ல் தமிழ்நாடு அரசு பெருநகர் போக்குவரத்து ஆய்வுக்குழு ஒன்றை நியமித்தது. இக்குழு வடக்கு தெற்கில் திருவொற்றியூரிலிருந்து திருவான்மியூர் வரை ஒரு துரித ரயில் போக்குவரத்துத் திட்டம் தேவையென்று சிபாரிசு செய்தது.

இந்தப் பாதைக்கான விஞ்ஞான பொருளாதார ஆய்வு அறிக்கையை சென்னை பெருநகர்த் திட்டம் (ரயில்வே) தயாரித்து ரயில்வே அமைச்சகத்திற்கு ஏப்ரல் 1975-ல் சமர்ப்பித்தது. இந்த அறிக்கை பக்கிங்ஹாம் கால்வாயை ஒட்டி திருவொற்றியூரிலிருந்து தண்டையார்பேட்டை, கொடுக்குப்பேட்டை, ராயபுரம், சென்னை கடற்கரை, பூங்கா, சிந்தாதிரிப்பேட்டை, பாரதி சாலை, லஸ் வழியாக கஸ்தூரிபாய் நகர் வரை 148 கோடி ரூபாயில் துரித ரயில்பாதை அமைக்க சிபாரிசு செய்தது.

1976-ஆம் ஆண்டு ஏப்ரலில் இந்திய அரசு ஒரு செயற்குழுவை நியமித்தது. இக்குழுவும் திருவொற்றியூரிலிருந்து கஸ்தூரிபாய் நகர் வரை துரித ரயில் தேவையென்று சிபாரிசு செய்தது. பண நெருக்கடியை கருத்தில் கொண்டு முதல் பகுதியாக சென்னை பீச்சிலிருந்து பாரதி சாலை வரை (5.5 கி. மீ.) துரித ரயில் திட்டத்தை 1981-க்குள் முடிக்க சிபாரிசு செய்தது.

இந்த ரயில் திட்டத்தின் மொத்த நீளம் சுமார் 21 கிலோ மீட்டர், முதல் கட்ட திட்டம் சுமார் 5.5 கிலோ மீட்டர் (பீச்சிலிருந்து பாரதி சாலை வரை). முதல் கட்ட திட்டத்தின் மதிப்பீடு 23.84 கோடி ரூபாய். இதற்கான ஆய்வு அறிக்கை 28—2—1977-ல் ரயில்வே வாரியத்திற்கு சமர்ப்பிக்கப்பட்டது.

இத்திட்டம் மாநில அரசு நிலத்தில் 6.6 ஹெக்டேரில் அடங்குகிறது. இந்நிலத்தின் தோராய மதிப்பு ரூ. 62.5 லட்சங்கள். மாநில அரசு இந் நிலங்களை ரயில்வே நிர்வாகத்திற்கு இனாமாகத்தர இசைந்துள்ளது.

இத்திட்டம் மத்திய திட்டக் குழுவின் அங்கீகாரத்திற்காக காத்திருக்கிறது. இதுபற்றி நான் பிரதம அமைச்சர் அவர்களுக்கு 28—4—1978-ல் கடிதம் எழுதியுள்ளேன். இந்தக் கடிதத்தில் இத்திட்டம் சென்னை நகர ஏழைகளின் போக்குவரத்துக்கு மிகவும் அத்தியாவசியமானது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டி இத்திட்டத்திற்கு அங்கீகாரம் அளிக்குமாறு நான் வலியுறுத்தியிருக்கிறேன். ஆக நோக்கங்கள் ஒன்று பட்டிருக்கின்றன, நிலைமைகள் சாதகமாக இருக்கின்றன. ஆகவே, இதைப்பற்றி அங்கே எடுத்துக்கூறவும், இந்தத் தமிழகத்திலே எங்கெங்கு எந்தெந்த வகையில் கடமையைச் செய்ய முடியுமோ அதை நாங்கள் சொன்னவாறு செய்யவும் முயற்சித்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதையும் இந்த நேரத்தில்

1978 செப்டம்பர் 13] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்த தலைவர்களும் உறுப்பினர்களும் எனக்குச் சாதகமான செய்திகளையும் கருத்துக்களையும் கூறி நாங்கள் எங்கள் கடமையைச் செய்ய வாய்ப்பு வசதியை ஏற்படுத்தித் தருவதற்காக உண்மையிலே நன்றியைக் கூறிக்கொள்கிறேன்.

போக்குவரத்துத் துறையில் பூம்புகார் கப்பல் போக்குவரத்துக் கழகம். இதைப்பற்றி நீண்ட அறிக்கையை நான் பாக்க வேண்டியதில்லை. எல்லோருக்கும் தெரியும் என்று கருதுகிறேன். எனவே, இப்பொழுது பயன்படாமல் இருக்கிற பழைய கப்பல்களை விற்றுவிடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டிய கட்டாயத்திற்கு நாம் ஆளாக்கப்பட்டிருக்கிற நிலையில் புதிதாக 35,000 டன் அமிழ் எடையுள்ள கரியை எடுத்துக் கொண்டு செல்லக்கூடிய அளவுக்கு சக்தி வாய்ந்த இரு கப்பல்களை வாங்குவதற்கு இந்த அரசு திட்டமிட்டிருக்கிறது என்பதை இங்கே நான் உங்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆக, இந்த நீண்ட விவரங்களைப் படிக்காமல் அதை மட்டும் சொல்லி, முன்பு என்ன நடந்தது, எப்படி இருந்தது, எப்படி வாங்கப்பட்டது, யார், யார், பெயரிலே இருந்தது என்பதையெல்லாம் நான் இனிமேல் சொல்லித்தான் உங்களுக்குத் தெரியவேண்டுமென்பதில்லையென்று நிச்சயமாக இருக்கிற காரணத்தால் நான் இதோடு இந்தப் பிரச்சனையை நிறுத்திக்கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 4-40]

அடுத்து பால்வளம், கால்நடை அபிவிருத்தித் திட்டங்களில் நாம் எந்தெந்த வகையில் பணியாற்றி இருக்கின்றோம் என்பதைக் கோடிட்டுக் காண்பிக்க ஆசைப்படுகிறேன்.

தமிழ்நாட்டில் மொத்தம் 105 லட்சம் மாடுகளும், 29 லட்சம் எருமைகளும் உள்ளன என்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கின்றன. கறவை மாடுகள், எருமை இவற்றின் பால் உற்பத்தியையும், தரத்தையும் உயர்த்தும் பொருட்டு கலப்பினவிருத்தி முறை செயற்கை முறை இனவிருத்தி மூலம் தமிழ்நாடு முழுவதும் செயல்படுத்தப்படுகிறது. 1977-78-ல் 15 கேந்திர கிராம வளர்ச்சி வட்டாரங்கள் துவக்கப்பட்டன. மேலும் 1978-79-ல் 16 கேந்திர கிராம வளர்ச்சி வட்டாரங்கள் துவக்கப்பட இருக்கின்றன.

திவிரக் கால்நடை அபிவிருத்தித் திட்டம், 1977-78-ல் புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தில் தொடங்கப்பட்டது. 1978-79-ல் திருச்சி மாவட்டத்தில் தொடங்கப்பட்டது. இதனால் இத் திட்டத்தின் வரம்பிற்கு உட்பட்ட பகுதிகளில் ஆண்டொன்றிற்கு குறைந்த அளவு 20 சதவீதம் மொத்த பால் உற்பத்தி உயர்த்தப்படும்.

[திரு. பி. எச் பாண்டியன் தலைமை]

மாடுகள் இன அபிவிருத்திக்கு திட்டவட்டமான கொள்கையை வகுத்து ஜெர்சி இனத்தை அடிப்படையாகக் கொள்வதென இந்த அரசு முடிவெடுத்துள்ளது. தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் ஈச்சங்கோட்டையில் 50 ஜெர்சி கிடாக்களும் 2 ஜெர்சி பொலி

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1978 செப்டம்பர் 13]

காளைகளும் அடங்கிய ஒரு கால்நடைப் பண்ணை நிறுவப்பட்டுள்ளது. மேலும் கிடாக்களையும், காளைகளையும் பெற ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. கலப்பினக் கால்நடைகளை உற்பத்தி செய்ய 4.52 கோடி ரூபாயில் பிரிட்டிஷ் அரசாங்க ஒத்துழைப்புடன் செயல்பட உள்ளது. இதற்கான திட்டம் மைய அரசின் ஒப்புகளுக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

கால்நடை சுகாதாரப் பணிகளைப் பொறுத்தவரையில் 1977-78ஆம் ஆண்டில் 3 கால்நடை நோய்ப்புலனாய்வு நிலையங்கள் வேலூர், மதுரை, திருநெல்வேலி ஆகிய இடங்களில் நிறுவப்பட்டுள்ளன. 1978-79ஆம் ஆண்டு மேலும் 2 இடங்களில் கடலூர், கோவையில் திறக்கப்பட்டன.

1977-78ஆம் ஆண்டு 10 இடங்களிலும், 1978-79ஆம் ஆண்டு 10 இடங்களிலும் கால்நடை மருந்தகங்கள் திறக்கப்பட்டன. 1977-78ஆம் ஆண்டு 5 இடங்களிலும், 1978-79ஆம் ஆண்டில் 5 இடங்களில் உள்ள கால்நடை மருந்தகங்கள் கால்நடை மருத்துவமனைகளாக உயர்த்தப்பட்டுள்ளன.

1977-78ஆம் ஆண்டு மத்திய அரசு உதவியுடன் கோமாரி வெக்கை நோய் தடுப்பு சோதனை சாவடிகள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. இச்சோதனைச் சாவடிகள் அண்டை மாநிலங்களிலிருந்து வரும் கால்நடைகளைக் கண்காணித்து “வெக்கை நோய்” இம்மாநிலத்தில் வராவண்ணம் தடுக்க உரிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கும்.

இராணிப்பேட்டையில் உள்ள கால்நடை நோய்த் தடுப்பு ஆராய்ச்சி நிலையம் 29.81 லட்சம் ரூபாய் செலவில் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. தென்னிந்தியாவிலேயே முதன் முறையாக வெறிநாய் ஒற்றை ஊசி தடுப்பு மருந்து 14—1—78 தேதியன்று வெளியிடப்பட்டது. ஆட்டு அம்மை என்ற நோயினால் தமிழ்நாட்டில் ஆடு வளர்ப்போருக்கு ஏற்படும் இழப்பைப் போக்க புதிதாக இராணிப்பேட்டை கால்நடை நோய் தடுப்பு ஆராய்ச்சி நிலையம் ஆட்டு அம்மை தடுப்பு மருந்தினை தயாரித்துள்ளது. அது விரைவில் வெளியிடப்படும்.

பழங்குடியினர் மேம்பாட்டுத் திட்டத்தின் கீழ் 400 பழங்குடியினர்க்கு கறவை மாடுகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. சேலம், வடார்க்காடு, தர்மபுரி, தென்னார்க்காடு, திருச்சி மாவட்டத்தில் 1977-78-ல் 15,000 ஆடுகள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. வறட்சிப் பாங்கான திட்டத்தின்கீழ் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் 1,001 பசுமாடுகளும், 502 ஆடுகளும் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. தர்மபுரி மாவட்டத்தில் கன்றுகள் மானியத் திட்டத்தின் கீழ் 595 கன்றுகள் வழங்கப்பட்டன. 97 ஆடு வளர்ப்புப் பிரிவுகளுக்கு ஆடுகள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன.

சிறப்பு கால்நடை வளர்ச்சித் திட்டத்தின் கீழ், உயரின கன்று வளர்ப்புத் திட்டம் வடார்க்காடு, சேலம், தென்னார்க்காடு, மதுரை மற்றும் கோவை மாவட்டங்களில் செயல்படுத்தப்பட்டு

1978 செப்டம்பர் 13] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

வருகின்றன. கோழி வளர்ப்புத் திட்டம் செங்கற்பட்டு, வடார்க்காடு, சேலம், மதுரை ஆகிய மாவட்டங்களில் 29 யூனிட்களில் இயங்கி வருகின்றன. மேலும் அதிகமான யூனிட் விரைவில் துவங்கப்பட இருக்கின்றன.

ஆடு வளர்ப்புத் திட்டத்தின் கீழ் 2,415 சிறு விவசாயிகள், நடுத்தர விவசாயிகள் ஆகியோருக்கு ஆடுகள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இதைச் சொல்லுகின்றபோது, நான் ஒன்றைக் குறிப்பிட வேண்டும். 'நான் ஒரு இடத்திற்கு வந்து காசோலை கொடுத்ததாகவும், நான் அந்த இடத்தை விட்டுப் போனவுடனே, அந்தக் காசோலைகளைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொண்டு விட்டார்கள், முன்னாலே கொடுத்த கடன் பாக்கியிருக்கிறது என்ற காரணத்திற்காக' என்று இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். நான் விசாரித்ததில் கிடைத்த செய்தி அது காசோலை அல்ல என்றும், அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட ஒரு பத்திரம் போன்ற ஒன்று என்றும் ஆனால் வாங்கியவர் அதைச் சில மாதங்கள் கழித்து நான் அவைகளை வைத்து வளர்க்க முடியாது என்று திருப்பிக் கொடுத்து விட்டதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. இருந்தாலும், ஏற்கெனவே கடனாக இருந்த ஒருவர் எப்படித் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார் என்பது குறித்து விசாரித்து, அந்த அதிகாரி மீது நடவடிக்கை எடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

தமிழ்நாடு கால்நடை வளர்ப்பு கழகத்தின் மூலமாக ஆடு வளர்ப்புத் திட்டம் ஒன்று மைய அரசின் ஒப்புதலுக்காக அனுப்பப்பட்டு இருக்கிறது. அத் திட்டத்தை விரிவு செய்வதற்காக 47 கோடி ரூபாய் செலவில் திட்டம் வகுக்கப்பட்டு உலக வங்கியின் உதவி கேட்கப்பட்டு இருக்கிறது. அத்திட்டம் நிறைவேற்றப்படும்போது பல்லாயிரக்கணக்கானவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புகள் கிடைக்கக்கூடும்.

பால்வள அபிவிருத்தியில் கிராம உற்பத்தியாளர் சங்கங்கள், ஒன்றியங்கள் அமைக்க வேண்டும் என்று அரசு முடிவு செய்துள்ளது, ஈரோட்டில் ரூ. 3.3. கோடி செலவில் பால் பதனிடும் தொழிற்சாலை நிறுவப்பட இருக்கிறது. இதேபோல் ரூ. 3.65 கோடி செலவில் சேலத்தில் பால் பதனிடும் தொழிற்சாலை அமைக்க முடிவு எடுக்கப்பட்டுள்ளது. வேலை வாய்ப்புகள் பெருமளவில் பெருக வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் பால் உற்பத்தி சுமார் 8½ கோடியில் இருந்து 10.88 கோடிக்கு உயர்த்தப்பட்டு தற்போது மேலும் 15 கோடி வரையிலும் உயர்த்தப்பட திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. பால் பெருக்கு இரண்டாம் திட்டத்தின் கீழ் 5 ஆண்டுகளில் பால் பெருக்கு முயற்சிகளை மேலும் தீவிரமாக்க நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இதற்கான திட்டம் வகுக்கப்பட்டு, இந்திய பால்வள நிறுவனத்தின் ஒப்புதலுக்காக அனுப்பப்பட்டுள்ளது. மாவட்டங்களில் கிராமக் கூட்டுறவு உற்பத்தியாளர் சங்கங்கள் அமைக்கப்பட உள்ளன. மலைப்பகுதிகளிலும், இராமநாதபுரம், தருமபுரி, மாவட்டத்திலும் 155-க்கும்

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1978 செப்டம்பர் 13]

மேற்பட்ட கிராமங்களில் பால் உற்பத்தி சங்கங்கள் நிறுவுவதற்கும் இச்சங்கங்களில் உற்பத்தியாகும் பால் எடுத்துச் செல்வதற்கும், பால்ப் பதப்படுத்தவும் குளிருட்டு நிலையங்கள் அமைக்க திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

நான் இவற்றை இங்கே குறிப்பிடுவதற்குக் காரணம், எந்தெந்த வகையில் நாங்கள் எங்களுடைய கடமையைச் செய்ய முனைகிறோம், அது முழுமை பெற்றுவிட்டாலும், முழுமை பெறாவிட்டாலும், முழுமை பெறும் நிலையம் இருந்தாலும் இங்கேயிருக்கும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எங்கள் முயற்சிகளைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். நாங்கள் பதவிக்கு வந்த பிறகு எந்தவித திட்டத்திலும் அக்கறை காட்டாமல் இருக்கிறோம் என்ற தவறான செய்தி மாமன்ற உறுப்பினர்களுக்குக் கூட கொடுக்கப்பட்டு, தெரிவிக்கப்பட்டு இருக்கிற காரணத்தால், நேரம் அதிகம் ஆனாலும் நான் இவைகளைப் பற்றிக் கூறிக் கொண்டு இருக்கிறேன்.

திரு. க. சுப்பு : தலைவரவர்களே....

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மன்னிக்க வேண்டும். நேரம் ஆகிவிட்டது. தெரழிந்துறை. இங்கே ஒரு சம்பவத்தைப் பற்றி மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டுச் சுட்டிக் காட்டி இருக்கிறார்கள். புதிதாக ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ள திரிகுலம் அறிஞர் அண்ணா புளூ மெட்டல் வொர்க்கர்ஸ் கோவாப்பரேடிவ் கொசையினர் 25/2பி என்ற அரசு நிலத்தில் இருந்தும் மற்றும் திரு. குப்புசாமி என்பவருக்கு குத்தகைக்கு விடப்பட்டுள்ள இடத்தில் இருந்தும், அத்தமீறி அனுமதியின்றி, 2,470 லாரி லோடு கற்களை வெட்டி எடுத்துச் சென்றதாகப் புகார் செய்து இருக்கிறார்கள்.

[பிற்பகல் 4-50]

இடத்திற்கு நேரிலே சென்று பார்வையிட்ட வகையிலேயும், விசாரித்த வகையிலேயும் இப்போது புதிதாக ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ள திரிகுலம் அண்ணா அரிசன் புளூ மெட்டல் ஓர்க்கர்ஸ் கோவாப்பரேடிவ் கொசையினர் தன்னுடைய தலைவரின் சொற்படி சர்வே நம்பர் 25/2பி என்ற எண்ணுள்ள அரசாங்க நிலத்தில் உத்தரவின்றி கல் வெட்டியிருக்கிறார்கள், அந்தத் தலைவர் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள், அதுபற்றிய விவரங்கள் தரப்பட்டுள்ளன. அதைப் படிப்பது என்னுடைய கடமையாகும்,

திரிகுலம் பகுதியில் திரிகுலம் லேபர் கான்ட்ராக்ட் சங்கம் லிமிடெட் திரிகுலம் அரிசன் கல் உடைப்புத் தொழிலாளர் கூட்டுறவுச் சங்கம் என்று இரண்டு அமைப்புகள் இருந்தன. இந்த இரண்டு சங்கங்களுக்கிடையேயும் போட்டி மனப்பான்மையும், தகராறும் இருந்ததால் அவை சரியாகச் செயல்படவில்லை, ஆகையால் இந்த இரண்டு சங்கங்களையும் கலைத்துவிட்டு ஒரு புதிய கூட்டுறவு சங்கத்தை அமைப்பதற்கு அரசினால் அனுமதி அளிக்கப்பட்டு, அதற்கு ஒரு தனி அலுவலர் நியமனம் செய்யப்பட்டு, அவர்

1978 செப்டம்பர் 13] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

ஆறு மாதத்திற்குள் தன்னுடைய அறிக்கையை அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டார். அவருடைய பரிந்துரையின் பேரில் அதற்காக ஒரு உயர்மட்டக் குழுவும் நியமிக்கப்பட்டது.

அந்த உயர்மட்டக்குழு எடுத்த முடிவை ஒட்டி, இரண்டு சங்கங்களுக்கும் பதிலாக ‘அண்ணா ப்ளா மெட்டல் இன்டஸ்ட்ரியல் கோவாப்பரேடியல் சொசைடி’ என்ற புதிய சங்கம் உருவாக்கப்பட்டு, அது 29-4-1978-ல் பதிவு செய்யப்பட்டது, அப்துல் ரசாக் என்பவர் அதற்குத் தலைவர் என்று கூறிக் கொண்டார், அந்த நிலையில் சங்கத்திற்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒருவர் தலைவராக இருக்க வேண்டுமா அல்லது தனி அதிகாரியை நியமிப்பதா என்ற பிரச்சனை எழுந்தது. அப்போது, அது குறித்து கூட்டுறவுச் சங்கப் பதிவாளரின் ஆலோசனை கோரப்பட்டது, அவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர் தலைவராக இருக்கலாம் என்று யோசனை கூறினார், அதன்பின் தேர்ந்தெடுக்கப்படக்கூடியவர் சங்கத்தின் உறுப்பினராக இருக்க வேண்டுமா அல்லது உறுப்பினர் அல்லாதவராக இருக்க வேண்டுமா என்ற பிரச்சனை எழுந்தது. இதுகுறித்து தொழில் வணிகத்துறை இயக்குநரை கலந்தாலோசித்து முடிவெடுப்பது என்ற முடிவில் அவருடைய கருத்தை அறிவதற்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டது, அவருடைய ஆலோசனை கிடைத்தது, அதன்படி புதிதாக அமைக்கப்பட்டிருக்கிற சங்கத்திற்கு தொழிலியல் கூட்டுறவு அலுவலர் சம்பள விகிதத்தில் தனி அலுவலர் ஒருவர் நியமிக்கப்பட்டார்.

இந்தச் சங்கத்தின் மொத்த உறுப்பினர்களில் 10 சதவிகிதத்தினர் அரிசன் அல்லாதார் உறுப்பினர்களாக சேர்த்துக் கொள்ளப்படலாம் என்று விதி இருந்தும், சட்டத்தில் இடம் இருந்தும் பின்னால் சர்ச்சை வரக்கூடாது என்பதற்காக அரிசனங்களை மட்டுமே உறுப்பினர்களாக சேர்த்துக் கொண்டார்கள். பின்னர் தமிழ்நாடு கனிவள பாதுகாப்புச் சட்டத்தின்கீழ் இச்சங்கம் செயல்படத் தொடங்கியது.

இதற்கிடையில் அண்ணா கூட்டுறவு சொசைட்டியினர் திரிசுலத்தில் அரசுக்குச் சொந்தமான 25/2பி என்ற சர்வே எண்ணுள்ள இடத்திலும் அதன் அருகில் உள்ள குப்புசாமி என்பவருக்கு குத்தகைக்கு விடப்பட்ட இடத்திலும் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரின் உத்தரவின்றி கருங்கல் ஜல்லியை தோண்டி எடுத்தனர். அப்படி 2470 லாரி அளவுக்கு தோண்டி எடுத்துச் சென்று விட்டனர். திரு. ரசாக் அவர்களின் இந்த செய்கை சட்டத்திற்கும் அதிகாரத்திற்கும் புறம்பானது, விதிமுறைகளை மீறிய செயல்.

கள்ளத்தனமாக கனிவளத்தை எடுத்துச் சென்ற குற்றத்திற்கு அந்த கனிப்பொருள் மதிப்பைப்போல் 15 மடங்கு அபராதம் விதிக்கலாம் என்று விதி இருக்கிறது. அந்த விவரம் திரு. ரசாக் அவர்களுக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டபோது அவர் அருகில் இருக்கும் மக்களுக்கு வேலை கொடுப்பதற்காகவே இப்படிச் செய்தேன் என்று

[எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1978 செப்டம்பர் 13]

சமாதானம் கோரினார். சூழ்நிலைகளைக் கருத்திற்கொண்டு, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் இரண்டு மடங்கு அபராதம் விதித்து 21-6-78-ல் உத்தரவிட்டார். அதன்படி கள்ளத்தனமாக கனிவளத்தை தோண்டி எடுத்த குற்றத்திற்காக 33,345 ரூபாய் அபராதத்தை இரண்டு வாரங்களுக்குள் கட்ட வேண்டுமென்று உத்தரவில் தெரிவிக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால் இன்னும் தொகை கட்டப்படவில்லை. இந்த அத்துமீறிய குற்றத்திற்கு வேறு என்ன செய்யலாம் என்பது மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரின் பரிசீலனையில் உள்ளது.

இதற்கிடையில் அப்துல் ரசாக் அவர்கள் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு முறையீடு ஒன்றை அனுப்பினார். தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கொடுப்பதற்காகவே இந்தச் செயலில் ஈடுபட்டதாகவும் விதிக்கப்பட்டிருக்கிற அபராதம் அதிகம் என்றும் தமிழ்நாடு சிறு தொழில் சலுகை விதி 10-ல் கூறிய வண்ணம் குத்தகை வசூல் செய்ய வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டார். அந்த விதி 10-க்கும், விதிக்கப்பட்டிருக்கிற அபராதத்திற்கும் சம்பந்தம் கிடையாது. மேலும் அபராத தொகையைக் குறைக்க வேண்டுமானால் அவர் சம்பந்தப்பட்ட தொழில் வணிகத் துறை இயக்குநருக்கு மேல் முறையீடு செய்ய வேண்டும்.

ஆனால் திரு. ரசாக் அவர்கள் தொழில் வணிகத்துறை இயக்குநருக்கு மேல் முறையீடு செய்யாத காரணத்தால் அவர் உடனடியாக அவ்வாறு மேல் முறையீடு செய்யுமாறு கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டார். அவர் சங்க உறுப்பினர்களின் தலைவராக இருப்பதால் இவ்விஷயங்கள் அனைத்தும் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது. இவ்வாறு இது பரிசீலனையில் உள்ளது என்று குறிப்பிடப்பட்டிருப்பது கவனிக்கத்தக்கது.

ஆகவே யாராக இருந்தாலும் அவர் இன்ன குற்றத்தைச் செய்தார், அதற்கு இன்ன தீர்ப்பு வழங்கப்படுகிறது என்று அதிகாரிகளோ, சட்டமோ சொல்லுகின்ற நேரத்தில் அதனை இந்த அரசு நிச்சயமாக நிறைவேற்றும் என்பதை நான் இங்கே சொல்லிக் கொள்கிறேன். ஆனால் இங்கே நான் ஒன்றை நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

1974-ல் தர்மபுரி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர், அஞ்சனஹள்ளி கிராமத்தில் கருங்கல் வெட்டியெடுப்பதற்காக 18 பேர் செய்திருந்த சுரங்கக் குத்தகை விண்ணப்பங்களை அரசுக்கு அனுப்பினார். இந்தப் பட்டியலில் திருவாளர்கள் ஜெம் கிராண்ட்ஸ் உரிமையாளர் திரு. எஸ். ஆர். ஆசைத்தம்பி (திரு கந்தப்பனின் மைத்துனர்) மூன்றாவதாகக் குறிப்பிட்டிருந்தார். இவ்விண்ணப்பங்கள் அரசின் பரிசீலனையில் இருந்தபோது, சர்வே எண். 419-ல், திரு ஆசைத்தம்பி, அனுமதியின்றி கருங்கல் வெட்டியெடுக்க ஆரம்பித்ததாகவும், அவருக்கு ரூ. 17,357-10 அபராதம் விதித்துள்ளதாகவும், அபராதத் தொகையை கட்டினால், அவரது விண்ணப்பத்தை ஆராய்ந்து அவருக்கு உரிமம் வழங்கலாம் என 1975 பிப்ரவரி மாதம் தர்மபுரி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அரசுக்குத் தெரி

1978 செப்டம்பர் 13] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

வித்தார். இந்த ஆணைக்கு எதிராக திரு. ஆசைத்தம்பி, தொழில் வணிக இயக்குநருக்கு மேல் முறையீடு செய்தார். இந்த மேல் முறையீட்டின் மீது ஆணை பிறப்பிக்கப்படும் வரை இவருக்கு உரிமம் வழங்க வேண்டாமென்று மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அரசுக்குத் தெரிவித்தார். 25-3-75 அன்று இவ்விஷயம் பரிசீலிக்கப்பட்ட போது தொழில் வணிக இயக்குநரிடம் கொடுத்த மேல் முறையீட்டின் மீது முடிவெடுக்கும் வரை உரிமம் கோரிய விண்ணப்பத்தை நிறுத்தி வைக்க வேண்டியதில்லை என்றும் திருவாளர்கள் ஜெம் கிரனைட்ஸ்ன் விண்ணப்பம் எல்லாவற்றிலும் சிறந்ததாய் இருப்பதால் அவர்களுக்கே இந்த உரிமத்தை வழங்குமாறும் அரசு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு அறிவித்தது. இதற்கிடையில், திடீரென தர்மபுரி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் திரு. பண்டரி நாதன் அங்கிருந்து மாறுதல் செய்யப்பட்டார். அவருக்குப் பதில் திரு. டி. எஸ். விஜயராகவன் அவர்கள் அங்கு நியமிக்கப்பட்டார்.

18-3-75-ல் தொழில் துறைச் செயலாளர் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரின் சிபாரிசுகளைப் பற்றி ஒரு சுற்றாணைக் குறிப்பு அனுப்பினார். முன்னால் தொழிலமைச்சர் திரு. சாதிக்காட்சா அவர்கள் மேற்கூறியவாறு கல்குவாரி உரிமம் வழங்க வேண்டும் என்று உத்தரவிட்டார். இவ்வுத்தரவு 20-3-75 அன்று முன்னாள் முதலமைச்சர் இன்னாள் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் டாக்டர் கலைஞர் கருணாநிதி இவர்களால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது. 25-3-75 அன்று தொழில் துறைச் செயலர், திரு. எஸ். ஆர். ஆசைத்தம்பியின் மேல்முறையீடு ஆய்வில் இருக்கும்போது கல்குவாரி உரிமம் அளிப்பது முறையாகுமா என்று ஒரு வினா எழுப்பினார். 25-3-75 அன்றே சட்டத்துறைச் செயலர் அவ்வாறு கொடுப்பதில் தவறில்லை என்றும் இந்த உரிமம் வழங்குவது கலெக்டரின் அதிகாரத்துக்குட்பட்டது என்றும் தெரிவித்தார். இதனடிப்படையில்தான் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு மேற்கூறிய கடிதம் அனுப்பப்பட்டது.

இதிலிருந்து திரு. கந்தப்பன் அவர்களின் மைத்துனர் திரு. எஸ். ஆர். ஆசைத்தம்பி அவர்களுக்கு கல்குவாரி வழங்குவதில் சலுகை திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசினால் காட்டப்பட்டது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

ஆனால் நான் ஒன்றை மட்டும் சொல்லிக் கொள்வேன். இப்படி நாங்கள் முன்னாலே நடந்ததைச் சொல்வதன் மூலம் இப்போது நாங்களும் இதேபோல் அல்லது இதையே பின்பற்றி காரியம் ஆற்றுவோம் என்று சொல்வதற்காக இந்த முன் உதாரணத்தை நான் சொல்லவில்லை. சில நேரங்களில் சில அதிகாரத்தை எப்படி நிறைவேற்றுவது எப்படி செயல்படுத்துவது என்று சிந்திக்கும் போது சூழ்நிலைக்கேற்பவும் அதாவது சட்டத்தின் தன்மையை மட்டும் கவனித்து உடனடியாகப் பணிகளைத் துவங்கி ஆட்கள் வேலைகளுக்கு அனுப்பப்படுவது தடைபடக் கூடாது என்ற நோக்கத்துடன் செயல்பட்டிருக்கலாம். அதைப்போன்ற நேரங்களில் சில நடவடிக்கைகள் உருவாக்கப்பட்டிருக்கலாம்.

[திரு எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1978 செப்டம்பர் 13]

[பிற்பகல் 5-00]

ஆனால் என்னைப் பொறுத்தவரையில் நான் ஒன்றைச் சொல்வேன். அந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும் சரி, எங்கள் கட்சியாக இருந்தாலும் சரி. இவற்றை தீர விசாரித்து மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் என்ன சொல்கிறார்களோ, சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் என்ன தீர்ப்பு வழங்கவேண்டுமென்று சொல்கிறார்களோ அதற்கேற்ப நாங்கள் நடவடிக்கைகள் எடுப்போம். அப்படிச் சொல்லும் போது, நான் விசாரித்த நேரத்தில் எனக்குத் தரப்பட்ட ஒரு குறிப்பை இங்கே எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, முதல்வர் அவர்கள் திரிகுலம் அண்ணா அரிசன கல் உடைக்கும் தொழிலாளர்கள் கூட்டுறவு சங்கம் பற்றிய விவரங்களைச் சொல்லிவிட்டு, அடுத்த பொருளுக்குச் செல்கிற காரணத்தால், நான் ஒன்றை அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் குறிப்பிட்ட அபராதம் அந்த சொஸைட்டி தலைவர் ரசாக் அவர்களால் கட்டப்படவில்லை என்பதை அவர்களே இங்கே படித்துக் காட்டினார்கள். அவர்கள் மேல்முறையீடு செய்து இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அதற்கிடையே எனக்கு வந்துள்ள தகவல், கொடுக்கப்பட்டுள்ள ரசீதுகள்படி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் 21-6-78-ல் உத்தரவு பிறப்பிக்கும்போது 2,470 லாரி லோடுகள் எடுக்கப்பட்டிருந்தது. இப்போது 1-9-78 கணக்குப்படி ரசீது நம்பர் 8969—ஆக, 2000க்கு மேல் 5,000, 6,000 லாரி லோடுகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதையும் நான் முதல் அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன், அவர்கள் விசாரணைக்கு ஏதுவாக இருக்கும் என்பதற்காக.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : கணக்கு இருக்கிறது. அதையும் கவனித்து நான் முன்பே சொன்னபடி யார் தவறு செய்திருந்தாலும் சட்டப்படி நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று உறுதி கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு ரமணி அவர்கள், ஈரோடு கிருஷ்ண ரிபைனரீஸ், அதிலே 298 தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். 117 பெண்கள் வேலை செய்கிறார்கள். அதை நடத்துபவர் ஒரு மில்லியனர். ஆனால் அந்தக் கம்பெனி ரிஜிஸ்டர் செய்யப்படவில்லை. அப்படியென்றால் அந்த பாக்டரி டிப்பார்ட்மென்ட் என்ன செய்து கொண்டிருந்தது? இப்படி ரிஜிஸ்டர் செய்யப்படாமல் ஒரு கம்பெனி இயங்குகிறபோது அரசின் சட்டத்தை மீறி நடக்கிறார்கள் என்கிறபோது ஏழை எளிய மக்களுக்கு நன்மை செய்யவேண்டும் என்று கருதி சட்டங்கள் செய்திருந்தபோதிலும் அதை நடைமுறைப்படுத்தாமல் அதிகாரவர்க்கம் இருக்கிறது, அந்நிலை மாற்றப்பட வேண்டும் என்று உறுதி தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டார்கள்.

1978 செப்டம்பர் 13] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

ஈரோடு பவானி ரோடில் உள்ள ஸ்ரீ கிருஷ்ண ரிபைனரி நிறுவன எல்லைக்குள் கீழ்க்கண்ட மூன்று நிறுவனங்கள் உள்ளன.

(1) ஸ்ரீ கிருஷ்ண ரிபைனரிஸ், (2) ஸ்ரீ ஷண்முகசுந்தரம் டிரே டர்ஸ், (3) தொரை கிருஷ்ண ரைஸ் அண்டு ஆயில் மில். இவைகள் வெவ்வேறு பாகஸ்தர்களால் நிர்வகிக்கப்படுகின்றன. கிருஷ்ண ரிபைனரிஸ் நிறுவனத்தில் 26 தொழிலாளர்கள் வேலை செய்கின்றனர். இதில் பெண் தொழிலாளர் எவரும் இல்லை. மற்ற இரு நிறுவனங்கள் தலா 50 தொழிலாளர்களை வேலைக்கு வைத்துள்ளன. மூன்றாவது நிறுவனத்தில் மட்டும் பெண் தொழிலாளிகள் உள்ளனர். மேற்குறிப்பிட்ட மூன்று தொழிற்சாலைகளும் கடந்த ஜூன், ஜூலை மாதங்களில் தொழிற்சாலை ஆய்வாளரால் ஆய்வு செய்யப்பட்டன. இம் மூன்று தொழிற்சாலைகளும் உரிமம் வழங்க அதிகாரியிடம் மனு செய்துள்ளன. ஆய்வுகளின்போது காணப்பட்ட தொழிலாளர் நல சட்ட விதிகளைக் கடைபிடிக்காததால் இத்தொழிற்சாலைகளின் உரிமையாளர்களுக்குக் காரணம் காட்டும் அறிவிப்புகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. அது வந்தவுடன் எது நியாயமோ அதை இந்த அரசு செய்யும் என்பதை நான் மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. திருவேங்கடம் அவர்கள் பேசும்போது, உலக வங்கியிடம் 147 கோடி ரூபாய் கடனைப் பெற்று 75 லட்சம் மக்கள் பயன் பெறுகின்ற 'அளவிற்கு குடிநீர்' திட்டத்தைத் தமிழ்நாட்டிலே செயல்படுத்தப் போவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நீங்கள் போட்ட திட்டங்கள் ஒவ்வொன்றும் ஏட்டுச்சுரைக்காயாகத்தான் நாட்டிலே இருக்கின்றன என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். நான் சொல்ல விரும்புவது, பெரிய திட்டங்களை எல்லாம் பெயரளவுக்கு சொல்லி மக்களை ஏமாற்றுகின்ற வேலையில் நாங்கள் போகத் தயாராக இல்லை என்பதை சொல்லிக் கொள்வதோடு, நான் இதற்குப் பதில் சொல்லுகின்ற முகத்தான், குடிநீர் வாரியத்தின் மூலமாக செலவு செய்த விவரங்களையும், திட்டங்களையும் தெரிவித்தேன் என்பதை சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, நண்பர் பாலகிருஷ்ணன் அவர்கள், “தேவகோட்டையிலே ஒரு வீடு இடிந்து, கணவனுக்குக் கால் போய்விட்டது, மனைவி இறந்து விட்டாள். மகனும் இறந்து விட்டான். ஆகவே நிவாரணம் வேண்டுமென்று கேட்டார். கலெக்டரிடம் கேட்டேன், ஒன்றும் செய்ய முடியாது என்று சொன்னார். ஆகவே உங்களிடம் சொல்கிறேன்” என்று சொன்னார். நம்முடைய நிதியமைச்சர் திரு. மனோகரன் அவர்கள் ‘சாங்க்ஷன்’ செய்கிறேன் என்று சொன்னார், “சாங்க்ஷன் செய்கிறேன் என்று சொல்கிறீர்கள். சொல்லி 6 மாதம் ஆயிற்று இன்னமும் பணம் கிடைக்கவில்லை”, என்று குறிப்பிட்டார்கள்.

வீடு விழுந்துவிட்ட பிரச்னை சம்பந்தமாக 4-1-78 அன்றே சட்டமன்ற மேலவையில் எழுப்பப்பட்டது. 12-1-78-ல் இராம நாதபுரம் மாவட்ட ஆட்சியரின் அறிக்கை கோரப்பட்டது. 15-10-77 அன்று காலே கடுமையான மழையின் காரணமாக தேவ

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1978 செப்டம்பர் 13]

கோட்டையில் உள்ள தின்னப்பா செட்டியார் தெருவில் 15-ம் எண் இலக்கமுள்ள ஓட்டுவீடு முழுமையாக இடிந்து விட்டது என்று மாவட்ட ஆட்சியர் கூறியுள்ளார். அந்த வீட்டில் திரு. மாடசாமி என்பவர் தன் குடும்பத்துடன் வசித்து வந்தார். மேற்படி விபத்தில் மாடசாமி மனைவி மீனாட்சி, வயது 45 என்பவரும் அவரது மகன் பஞ்சவர்ணம், வயது 24 என்பவரும் இறந்து விட்டனர். மீனாட்சியின் கணவர் திரு. மாடசாமி பாயசம் விற்கும் தொழிலாளி என்றும் மாதம் ரூபாய் 50 வருமானம் பெறுபவர் என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது. இறந்த பஞ்சவர்ணத்தின் கணவர் திரு. வேலுசாமி கூலி வேலை செய்பவர் என்றும், திரு. வேலுசாமியும் இறந்த பஞ்சவர்ணமும் தனியாக வேறொரு இடத்தில் குடியிருந்தனர். விபத்துக்கு முதல் நாள் வேலுசாமி தன் குடும்பத்துடன் தன் மாமனின்-அதாவது மாடசாமியின் வீட்டிற்கு விருந்தினராக வந்திருந்தார்.

இதில் இறந்த இரண்டு பெண்களும் அக்குடும்பங்களுக்கு பொருள் ஈட்டுபவராக இல்லாதிருந்த காரணத்தால் முதலமைச்சர் பொது நிவாரண நிதியிலிருந்து உதவித் தொகை அளிக்க இயலாது என நிதி அமைச்சரின் ஒப்புதலுடன் முடிவு செய்யப்பட்டது. திரு. வேலுசாமி என்பவர் தனது 24-3-78 தேதியிட்ட மனுவில் மேற்படி விபத்தில் இடது காவில் எலும்பு முறிவு ஏற்பட்டு தன் பிழைப்பை இழந்ததாக கூறியுள்ளார். ஆகையால் இராமநாத புரம் மாவட்ட ஆட்சியரை, திரு. வேலுசாமி நிரந்தரமாக உடல் இயலாமையுற்றாரா என்பதனையும் அரசாணை பலவகை எண் 520, வருவாய் தேதி 7-3-77-ன் படி முதல்வர் பொது நிவாரண நிதியிலிருந்து உதவித் தொகை பெற தகுதியுள்ளவரா என்பதனையும் ஆராய்ந்து அரசுக்குத் தகவல் அனுப்பும்படி 28-6-78 அன்று கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டார். இதற்குப் பதில் வராமையால் 4-9-78 இல் தொலை பேசி மூலம் மாவட்ட ஆட்சியரின் பரிந்துரை உடனடியாகக் கோரப்பட்டது. திரு. வேலுசாமி கால் முறிவு ஏற்பட்டு நிரந்தர ஊனம் உற்றவராகக் கருதப்படலாம் என்றும் தற்போது வேலை ஒன்றும் செய்ய முடியாத நிலையில் இருக்கிறார் என்றும், அவருக்கு முதலமைச்சர் பொது நிவாரண நிதியிலிருந்து ரூபாய் 1,000 அளிக்கலாம் என்றும் மாவட்ட ஆட்சியர் பரிந்துரை செய்வதாக 5-9-78 அன்று தொலைபேசி மூலம் அறிவிக்கப்பட்டது.

மேற்படி பரிந்துரைக்கான அறிக்கை மாவட்ட ஆட்சியரிடமிருந்து வரப் பெற்றதும் வேலுச்சாமிக்கு முதல் அமைச்சர் பொது நிவாரண நிதியிலிருந்து ரூபாய் 1,000 அளிப்பது பற்றி தனியாக நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு தொகை அளிக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, திரு. உச்சி அவர்கள் பேசும்போது, கூடலூர் பகுதியிலே 'ஜென்மி ஆக்ட்' என்ற ஒரு ஆக்ட் இருந்தது. அந்தப் ஆமியை அந்தப் பகுதி மக்கள் வெகுகாலமாகத் தங்கள் கைவசம் வைத்திருந்தார்கள். ஆனால் 1969-ம் ஆண்டு "லான்ட் அபாலிஷன் ஆக்ட்" கொண்டுவரப்பெற்று, பட்டா செய்து கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று மக்கள் கேட்டுக் கொண்டதற்கிணங்க பட்டா

1978 செப்டம்பர் 13] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

[பிற்பகல் 5-10]

செய்து கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால் நாளது வரையில் எல்லாப்பகுதி களிலும் பட்டா செய்து கொடுக்கப்பட்டதா என்றால் இல்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள்.

நிலகிரி மாவட்டத்திலுள்ள ஜென்ம உரிமையை ஒழித்து ரயத்துவாரியாக மாற்றுவதற்காக, “கூடலூர் ஜென்மம் உடமைகள் (ஒழிப்பும் ரயத்துவாரியாக மாற்றலும்) சட்டம் 1969” கொண்டுவரப்பட்டது. இப்பகுதி முந்தைய மலபார் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தது. தரகு முறையை ஒழிக்க வேண்டி இச்சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. ஜென்ம உரிமை ஒழிப்பு 10 கிராமங்களில் 324.24 சதுர கிலோ மீட்டர்கள் பரப்பில் அமுல்படுத்த வேண்டியுள்ளது. இச்சட்டம் 27-11-74-ல் நடைமுறைக்குக் கொண்டு வரப்பட்டது. பின்னர், சில ஜென்ம உடமையாளர்கள் உயர்நீதி மன்றத்தில் இந்தச் சட்டம் அமுலுக்குக் கொண்டு வருவதை எதிர்த்து வழக்குத் தொடுத்தனர். உயர்நீதி மன்றத்தில் அவ்வழக்கு முடிவு பெறும் வரை இச்சட்டத்தை அமுல்படுத்துவதற்குத் தடை ஆணை பிறப்பிக்கப் பட்டது. நில உச்ச வரம்புச் சட்டம் இந்தப் பகுதியில் அமுல்படுத்தப்படுவதால், கூடலூர் ஜென்ம ஒழிப்புச் சட்டத்தையும் அமுல்படுத்தக் கூடாதென்பது அவர்களது வாதம். இந்த வழக்குகள் 23-9-76இல் தள்ளுபடி செய்யப் பட்டன.

நில அளவை வேலைகள் இப்பகுதியில் முடிக்கப்பட்டு நிலவரித் திட்டத் துறைக்கு பதிவுருக்கள் தரப்பட்டு விட்டன. இச்சட்டம் அமுல்படுத்தப்படும் பணியை கூடலூரிலுள்ள கிளை நிலவரித் திட்டம் அலுவலகம் கவனித்து வருகிறது. இச்சட்டத்தின் கீழ் பட்டா வழங்குவதைக் குறித்த சட்டப்பூர்வ விசாரணைகளை நடத்துவதற்கென ஒரு தனி உதவி நிலவரித் திட்ட அலுவலரும் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். நிலவரித் திட்டத்தின் பல்வேறு கட்டப் பணிகள் துவக்கப்பட்டுள்ளன. இதற்கிடையில் சில எஸ்டேட் உடமையாளர்கள் உச்ச நீதி மன்றத்தில் வழக்குகள் தொடுத்து தடை ஆணையும் பெற்றுள்ளனர். அவ்வாறு தடை ஆணை பெறப்பட்ட பகுதியின் பரப்பளவு 172.46 சதுர கிலோ மீட்டர்கள். மீதமுள்ள 151.78 சதுர கிலோ மீட்டர்களில் நிலவரித் திட்டப் பணிகள் நடந்து வருகின்றன. உச்ச நீதி மன்றத்தின் முன் உள்ள வழக்குகள் பைசல் ஆனதும் அதன் தடை ஆணையால் பாதிக்கப்பட்ட நிலப் பரப்பிலும் நிலவரித் திட்டப் பணிகள் மேற்கொள்ளப்படும். பின்னர், சட்ட விதிகளின்படி தகுதி வாய்ந்தவர்களுக்குப் பட்டா வழங்கப்படும்.

இங்கே நான் ஒன்றைக் கூறிக்கொள்ள விழைகிறேன். இப்போது எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருக்கும் கலைஞர் அவர்களும் நான் என்ன சொல்கிறேன் என்பதைப் புரிந்துக்கொள்ள முடியும். இது இன்றைக்கு, நேற்றைக்கு ஏற்பட்ட பிரச்னை அல்ல. நீண்ட நெடுங்காலமாக இருக்கின்ற பிரச்னை. எல்லை யோரங்களில் தமிழக மக்கள் அதிகமாக தங்களுடைய பணிகளைச்

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1978 செப்டம்பர் 13]

செய்வதற்கோ, வாழ்வதற்கோ வாய்ப்பு குறைந்திருக்கிறது என்று கூறுகிற அளவில் நிலைமை இருக்கின்றது என்பதும், அதை நிச்சயமாக மாற்றி, இலங்கையிலிருந்தோ அல்லது வெளிநாடுகளிலிருந்தோ அல்லது வேறு எங்கேயிருந்து வந்தாலும், அந்தத் தமிழர்களுக்கு, தமிழக மக்களுக்கு எந்தெந்த எல்லை யோரங்களில் நில வசதியுள்ளதோ, அந்த நிலங்களைத் தந்து பயிரிட்டு வாழ்வதற்கும், தொழில் வாய்ப்புகள் கிடைக்கும் வகையில் கடன் உதவியும் தந்து, மானியம் தருவதாக இருந்தாலும் அதையும் தந்து, அவர்களை குடியேற்ற வேண்டுமென்பது இந்த அரசினுடைய விருப்பம் என்பதையும், அதை நிறைவேற்றுவதற்கு இந்த அரசு முழு முயற்சியுடன் பணியாற்றும் என்பதையும் நான் இங்கே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

எந்தக் காரணத்தை முன்னிட்டும், தமிழகத்தினுடைய எல்லையைக் குறைத்துக் கொள்ள, விட்டுவிட வழி செய்யக் கூடாத நிலையில், அந்த ஆபத்து ஏற்படாத நிலையில் நாம் செயல்பட வேண்டியிருக்கிறது என்பதை நான் அவருடைய கட்சியிலே இருந்தபோது, மனம்விட்டுப் பேசியிருக்கிறேன். அதை இந்த அரசு தொடர்ந்து நிச்சயமாகக் கடைபிடிக்கும் என்று சொல்லும் போது, அவர் மனம் நிறைவு பெறும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. அதைப்போல், மற்ற மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும் தலைவர்களும் இதைக் கவனித்து, ஆங்காங்கு எல்லையோரங்களில் நில வசதியுள்ள இடங்கள் இருக்குமானால், அவற்றை பயன்படக் கூடிய நிலமாக மாற்றியமைக்க இந்த அரசு பணமும் கடனாகத் தரும், மானியமும் தரும். தொழில் நுட்ப நிபுணர்களை அனுப்பி, அவர்களுக்கு ஆலோசனை வழங்கவும் உதவி செய்ய ஏற்பாடு செய்யும். எனவே, ஆங்காங்கே செல்லும்போது, அனைத்துக் கட்சியினரும் இதைப் பயன்படுத்தி, தமிழக மக்களுக்கு இதை எடுத்துச் சொல்லி, வருகின்றவர்கள் வேறு எங்காவது நிலம் கேட்கக் கூடிய சூழ்நிலை உருவாகுமானால், அதைத் தடுத்து அவர்களை அங்கே குடியேற்றுவதற்கு ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று நான் பணிவோடு அனைவரையும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

‘ஏற்கனவே நீங்கள் இந்த மாமன்றத்திலே 50,000 பம்பு செட்டுகளுக்கு மின் இணைப்புக் கொடுக்கப் போகிறோம் என்று அறிவித்தீர்கள். ஆனால் இதுவரையிலே எங்கள் பகுதியிலே ஒரு விவசாயி கூட மின் இணைப்புப் பெற்றதாகத் தெரியவில்லை. ஆனால் நீங்கள் சொல்லிக்கொண்டே இருக்கிறீர்கள்’ என்று சொல்லியிருக்கக்கூடிய நிலையிலே, அதே சமயத்தில் சிந்தித்துப் பதில் சொல்ல வேண்டிய, உண்மையை வெளிப்படுத்த வேண்டிய கட்டாயத்திற்கு மாண்புமிகு திருவேங்கடம் அவர்கள் வாய்ப்புத் தந்திருக்கிறார்கள்.

அதற்கு என்னுடைய சீ பதில்-மின்வாரியம் பம்பு செட்டுகளுக்கு மின்சாரம் வழங்கும் வழிமுறைகளை சமீபத்தில் திருத்தி அமைந்துள்ளது. இதன்படி 1-7-78 முதல் மனுச் செய்த

1978 செப்டம்பர் 13] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

தேதியின் அடிப்படையில் மட்டும் முன்னுரிமை அளிக்கப்பட்டு 10 சதவீத வருவாய் அளவையும் கருத்தில் கொள்ளாமல் மின் இணைப்பு வழங்கப்படுகிறது. 1978-79ஆம் ஆண்டில் மின் இணைப்பு வழங்க 50,000 பம்ப் செட்டுகள் எனக் குறியீடு நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது. இதில் வேலூர் மின் திட்டத்திற்கு 2,500 பம்ப் செட்டுகளும் திருவண்ணாமலை மின் திட்டத்திற்கு 4,000 பம்ப் செட்டுகளும் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இதுபோல் ஆங்காங்கு முடிந்த வரையில் இதைச் செய்ய வேண்டுமென்று நாங்கள் விரும்பிய அளவுக்குச் செய்ய முயலும் போது என்ன நிலைமை ஏற்பட்டது என்றால் நாட்டிலே போராட்டங்கள் மின் கட்டணத்தைக் கொடுக்காமல் மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்துவது, அதே நேரத்தில் வன்முறையில் ஈடுபடுவது இவைகள் எல்லாம் நடந்ததை இந்த அவை மறந்திருக்காது.

இந்த நேரத்தில் ஒன்றை நான் குறிப்பிட வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். முதலில் அமைதி ஏற்படுகிற சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டுமென்றும், இந்த அரசால் இருக்கிற நிதி நிலைக்கேற்ப என்ன செய்ய முடியுமோ அதைச் செய்வதாக வெளியிட்டு ஓரளவு விவசாயிகள் சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டார்கள். அதற்குப் பிறகு போராட்டம் நடத்துவோம் என்று சொல்வதும், நாங்கள் மகாத்மா காந்தி கொள்கையைப் பின்பற்றிப் போராட்டம் நடத்துவோம் என்று நேரில் சொல்வதும், ஆனால் செயல்பட துவங்கும்போது கட்டை வண்டிகளைக் கொண்டு வந்து வீதியிலே நிறுத்தி விடுவதும், மாடுகளை அவிழ்த்து விட்டுவிடுவதுமான இப்படிப்பட்ட காரியங்களைச் செய்வது என்ற நிலை ஏற்படும் என்று சொல்லப் பட்டபோது நான் சொன்னதை இங்கே மறுபடியும் கூற விழைகிறேன்.

மக்களுடைய போக்குவரத்துக்கு இடைஞ்சலை ஏற்படுத்துவார்களானால், அதை ஒழுங்குப்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டியது அரசின் கடமை என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும். அந்தவகையில் நூற்றுக்கணக்கான கட்டை வண்டிகள் வழியில் நிறுத்தப்படுமானால் அதைப் பத்திரமாக எடுத்து, எங்கே கொண்டு போய் வைப்பது என்று சிந்தித்தால் அதற்கு எவ்வளவு நாட்கள் ஆகும், எந்த அளவுக்கு ஆட்கள் தேவைப்படும் என்பதை எல்லாம் தயவு செய்து நீங்கள் நடுநிலையோடு சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

அறப்போராட்டம் என்று சொல்லி—யார் விரும்பினாலும் அத்தகைய போராட்டத்தைத் தொடங்குவதை இந்த அரசு நிச்சயமாக வெறுப்போடு பார்க்காது.—விருப்போடு பார்க்குமா இல்லையா என்பது வேறு-வெறுப்போடு நிச்சயமாகப் பார்க்காது.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1978 செப்டம்பர் 13]

அவர்களுக்கு எதிரியாகவும் எங்களை ஆக்கிக்கொள்ள மாட்டோம். ஆனால் பொதுமக்களுக்கு இடைஞ்சல் ஏற்படுகிற நிலையில் அவர்களுடைய செயல் மாறுமானால் அதைத் தடுத்து பொதுமக்கள் போக்குவரத்துக்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டியது அரசின் நீங்காத கடமையாகும். நாங்கள், அவர்களாகவே வண்டிகளை எடுத்துக் கொண்டு போகட்டும் என்று விட்டு விடுவோமானால், இப்போது கேட்பதைப் போல், முதலிலேயே ஏன் அவர்களை அழைத்துப் பேசி இருக்கக் கூடாது, போராட்டத்தைத் தொடங்கியவர்களை அழைத்துப் பேசியிருக்க வேண்டும் என்று சொல்வார்கள்.

பேராசிரியர் பேசியதாகப் பார்த்தேன் 'போராட்டத்தை நடத்தினால்தான் எதுவும் கிடைக்கும் என்ற நிலைமை உருவாக்கி விடாதீர்கள்', என்று அவர்கள் சொன்ன கருத்தை நான் மதிக்கிறேன். போராடித்தான் பெற வேண்டுமென்ற நிலை இருக்கக் கூடாது. ஆனால் நேர்மையான முறையில் நாங்கள் பல வழிகளைக் கடைப்பிடித்தும் அதை, அந்த நேர்மையை அவர்கள் மதிக்கவில்லை. அவர்கள் வன்முறையில் இறங்கி பொது மக்களுக்குத் தொல்லைகள் ஏற்படுத்துவது என்ற நிலையில் இறங்குவார்களானால், நேர்மை எங்களிடம் இருந்தாலும் சட்டத்தை நிச்சயமாக நாங்கள் பயன்படுத்த வேண்டிய கட்டாயத்திற்கு உள்ளாக்கப்படுகிறோம்.

அந்த வகையில்தான் நான் சொன்னேன். அங்கிருந்து அந்தக் கட்டை வண்டிகள் நிச்சயமாக அகற்றப்படும். எப்படி அகற்றப்படும் என்பதற்கு உத்தரவாதம் சொல்ல முடியாது. அது உடைக்கப்படலாம், அது உருட்டி விடப்படலாம். உயரமான இடத்தில் பாதை இருக்கிறது, பக்கத்தில் சரிவு இருக்கிறது, அதைத் தள்ளிவிட வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது என்றால் அதைத் தள்ளிவிடத்தான் வேண்டியிருக்கும் என்ற அளவில் சொன்னேன்.

[பிற்பகல் 2.20]

இப்போதும் சொல்கிறேன். யாரும் அதைச் செய்து தான் தீர்வார்கள், இல்லாவிட்டால் இராணுவத்தைக் கொண்டுவர வேண்டும், இராணுவத்தைக் கொண்டுவந்து அப்படி பயமுறுத்தலை ஏற்படுத்துவதைவிட அவர்களுக்கு அதனால் எவ்வளவு நஷ்டம் வரும் என்பதை அவர்கள் எண்ணிப் பார்க்கிற சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தினால் போராட்டம் நடத்துமாறு தூண்டப்படமாட்டார்கள், அப்படித் தூண்டப்பட்டாலும் அவர்கள் ஒத்துழைக்க மாட்டார்கள் என்று நான் கருதினேன்.

சென்னை நகரத்தைப்பற்றி ஒன்றை நான் நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். மாடுகள் வீதியிலே போக்குவரத்து இடைஞ்சலாக அவிழ்த்துவிடப்பட்டு குறுக்கிலே அந்தப் பக்கமும் இந்தப்

1978 செப்டம்பர் 13] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

பக்கமும் செல்கின்ற நிலைமை ஏற்பட்டு அதனால் லாரி, பஸ்களில் செல்வோர் ஆபத்துக்குள்ளாகும் நிலைமை ஏற்படுமானால் அந்த மாடுகளை அரசின் உத்தரவுப்படி அதிகாரிகள் கொண்டுபோய் விடுவார்கள் என்ற நிலைமை எனக்கு நினைவுக்கு வருகிறது. இது எப்படியியாயமானது என்று சொல்ல விழைகிறேன். அதைத் திரைப்படங்களிலே செய்துகளாகக் காட்டுகிறார்கள், இப்போது டி. வி. யிலேயும் காட்டுகிறார்கள். அதுபோல் மாடுகளை அவிழ்த்துவிட்டுப் போய்விடுவார்கள், அந்த மாடுகளை அரசு அதிகாரிகள் கொண்டு போய் விடுவார்கள் என்று சொல்வதில் என்ன தவறு இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. எதற்காக மறியல் செய்கிறார்கள் என்பதைச் சொல்லிவிட்டு அமைதியாகச் செல்லட்டும், அறவழியில் செல்லட்டும்.

நேற்றைய தினம் நான் பேசியபோது குறிப்பிட்டேன்—விவசாயிகளுக்காக மைய அரசோடு என்ன என்ன விதத்தில் கடிதப் போக்குவரத்து வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதையும், மறுபடியும் நாங்கள் எப்படிக்கேட்கப் போகிறோம் என்பதையும் இங்கே சொல்லியிருக்கிறேன்.

இந்தவகையிலே நாங்கள் முயற்சி எடுத்துக் கொண்டிருந்தும், அதைப் பலமுறை நேரிலே சொல்லியிருந்தும், குழுவோடு பேசும் பொழுது ஒன்றைச் சொல்வது, வீட்டுக்குப் போய் ஒன்றைச் சொல்வது, வெளியே போய் ஒன்றைச் சொல்வது என்று சொன்னால் நான் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கலைஞருக்கு ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நான் அந்தக் கட்சியில் இருந்த நேரத்திலே அப்போது விவசாயிகள் போராட்டம் நடந்த போது இதே போல் ஒருவர் - அவர் பெயரைச் சொல்ல நான் விரும்பவில்லை, அப்போது முதல்வரிடத்திலே நேரிலே ஒன்றைப் பேசுவதும் வெளியே ஒன்றைப் பேசுவதுமாக எப்படிப்பட்ட கருத்துக்களை வெளியிட்டார்கள் என்பதை வேதனையோடு சொல்லாமல் இருக்க முடியாது.

இப்படிப்பட்டவர்களை எப்படி சாதாரண விவசாயிகள் பின்பற்றிச் செல்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை, நான் சாதியைப் பற்றிக் குறிப்பிடவில்லை என்ற காரணத்தால் சொல்கிறேன். ஏதோ உணர்ச்சியைத் தந்து, நாங்கள் போராடினால் நீங்கள் பணம் கட்ட வேண்டிய நிலைமை இருக்காது என்று ஆசைகாட்டி, அவர்களைத் தப்பான வழியில் இழுத்துச் செல்வதை நாம் ஆதரிக்கக் கூடாது, இந்த அரசு அதை ஆதரிக்க முடியாது, இந்த மாமன்றமும் ஆதரிக்காது என்று மனதார நம்புகிறேன்.

காரணம், அவர்கள் தம் எண்ணங்களை, தேவைகளை எப்படியெல்லாம் சொல்ல வேண்டுமோ அப்படிச் சொல்லட்டும், ஆனால் மக்களுடைய சொத்துக்களுக்குச் சேதம் விளைவிக்கின்ற முறையில்,

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1978 செப்டம்பர் 13]

போக்குவரத்துக்கு இடைஞ்சல் செய்கிற முறையில் இருந்தால் எப்படி விட்டுவைப்பது என்பதை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை.

இன்னும் ஒன்றைச் சொல்கிறேன். இப்போது நாங்கள் கொடுத்த உத்திரவுக்குப் பிறகு இந்த ஒன்றேகால் ஆண்டுகளாக என்ன நடந்திருக்கிறது என்பதைத் தயவுசெய்து சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். போலீஸ் அதிகாரிகள் முதலில் அடிப்பட்டு ஆஸ்பத்திரிக்குக் கொண்டு போகப்படவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்ட பிறகு தான் அவர்கள் தங்களுடைய கடமையைச் செய்யக்கூடிய அளவிற்குக் கண்ணீர் புகையிலிருந்து, லத்தி சார்ஜுக்குச் செல்கிறார்கள், குண்டு போட்டால் பக்ஷாட் தானே என்று சொல்கிறார்கள் என்று திரு. சுப்பு அவர்கள் நாமெல்லாம் சிரிக்கும்படி சொன்னாலும் நான் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இங்கே நான் கேள்விப்பட்ட செய்தி தான். என்னிடம் ஆதாரம் இல்லை. இப்பொழுது அது வேண்டாம், அதில் முடிவு வரட்டும்.

எந்தக் காரணமாக இருந்தாலும் ஒன்றை நான் வேதனையோடு சொல்வேன். இந்த அரசு போராட்டங்களைக் கண்டு அஞ்சவில்லை, போராட்டங்களைத் தூண்டி விடுபவர்களைப் பழி வாங்கவும் தயாராக இல்லை. ஆனால் அதே நேரத்தில், போராட்டங்கள் வரட்டும் என்று எந்தப் பிடிவாதத்தையும் காட்ட நாங்கள் தயாராக இல்லை. இதைத் தான் இந்த அரசு கொள்கையாக வைத்துக் கொண்டிருக்கிறது.

யாராவது தங்களுடைய தேவையை, விருப்பத்தை வெளியிட்டால் அதைக் கவனிக்கக் கூடாது என்று எண்ணம் எங்களுக்கு இல்லை. எங்களால் முடிந்த வரையில் சொல்லிப் பார்க்கிறோம், விவரங்களை எடுத்து வைக்கிறோம், நிலைமைகளை விளக்கிக் காட்டுகிறோம், புள்ளிவிவரங்களோடு சொல்லுகிறோம். ஆனால் படித்தவர்கள்கூட சில நேரங்களில் போராட்டம் என்று இறங்கும் பொழுதுதான் நாங்கள் வேதனைப்பட வேண்டியிருப்பது மட்டுமல்ல, பொதுமக்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள் என்பதை அவர்கள் கூட மறந்து விட்டார்களே என்று நாங்கள் திகைக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது.

பொதுமக்கள் யார் என்பதற்கு நான் இன்றைக்கு விளக்கம் தர வேண்டிய அவசியமில்லை; என்றாலும் ஒன்றைச் சொல்கிறேன். இங்கே நம்மை உதாரணத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளுங்கள், இங்கே சட்டமன்றம் நடைபெறுகிறது, இங்கே உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கின்ற நாம் தமிழகத்தின் முழு நிலைமைகளையும் எண்ணிப் பார்த்து அதை முழுமையாகச் சிந்தித்து, அதற்கேற்றவாறு என்னென்ன செய்யலாம் என்பதைப்பற்றி யோசனைகள் கூறி, ஏற்றுக்கொண்டு, நாம் கொண்டு வரும் திட்டங்களை, சொல்லுகின்ற முறைகளை, எடுத்து வைக்கின்ற புள்ளிவிவரங்களை ஏற்று

1978 செப்டம்பர் 13] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

அல்லது பதில் கூறத் திருத்தி அல்லது அதை ஆமோதித்து, இப்படி இங்கே சில காரியங்கள் நடைபெறுகின்றன. அனைத்தும் ஏதாவது ஒரு தனி இடத்திற்காக மட்டும் அல்ல; தமிழகம் முழுவதும் நகரங்களிலும் தான்.

ஆனால் எங்கேயோ ஒருசிலர் இருந்து கொண்டு, நூற்றுக்கணக்கானவர்கள் அல்லது ஆபிரிக்கணக்கானவர்கள் என்று வைத்துக்கொள்வோம் அல்லது பத்தாயிரம் பேர் என்று வைத்துக் கொள்வோம், அவர்கள் நாங்கள் ஊர்வலம் நடத்துகிறோம், போகின்ற வழியில் இருக்கின்ற ஜன்னல்களை யெல்லாம் உடைப்போம், வழியிலே பார்க்கின்ற கார்க்களையெல்லாம் நாங்கள் எப்படியாவது தூளாக்குவதற்கு முயற்சிப்போம் என்றும் எங்களுடைய ஊர்வலம் நடக்கும், இதைத் தடுக்க வந்தால் உயிர் உங்களுடையது அல்ல என்றும் சொல்லும் அளவிற்கு நிலைமைகள் உருவாகுமானால் அதை அரசு வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருக்க முடியுமா என்ற என்னுடைய பணிவான கேள்வியை இங்கே வைக்க விரும்புகிறேன்.

இதை நான் சொல்லும்பொழுது இன்னொரு செய்தியையும் கேள்விப்பட்டேன்—நேற்று என்று வைத்துக் கொண்டாலும் சரி, இன்று என்று வைத்துக்கொண்டாலும் சரி, நேற்றைக்கு முந்தினம் என்று வைத்துக்கொண்டாலும் சரி ஒரு தலைவர் “நீங்கள் போங்கள் போலீசார் மறுத்தால் மீறிப் போங்கள், என்ன வருகிறதோ பார்க்கலாம்,” என்று சொல்லியனுப்பியதாக எனக்குச் செய்தி தரப்பட்டிருக்கிறது. அது உண்மையா, பொய்யா என்பதை அவர்கள்தான் சொல்ல வேண்டும்.

எனக்குக் கிடைத்த செய்தி தவறாக இருந்தால் நான் சந்தோஷப்படுவேன். ஆனால் நடந்திருப்பது அப்படியேதான். சில மாணவர்கள் வந்திருக்கிறார்கள், குறிப்பிட்ட இடத்தில் நிறுத்தி வைத்ததையும் மீறி இருக்கிறார்கள், அதிகாரிகள் தாக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகு சில நடவடிக்கைகள் எடுக்கப் பட்டிருக்கின்றன, அதிகாரிகளும், ஒருசில மாணவர்களும் மருத்துவ மனைக்குச் சென்றிருக்கிறார்கள். இது தேவையற்ற ஒன்று. இப்படிச் சொல்லிக் கொடுத்து இளைஞர்களை அனுப்புவது தேவையான என்பதை உலகம் தெரிந்த, சட்டம் தெரிந்த, எத்தனையோ ஆண்டுகள் இந்த நாட்டு சுதந்திரத்திற்காகவும், மற்றவைகளுக்காகவும் தியாகம் செய்த உள்ளம் படைத்த அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

அடிபடுவதும், அடிப்பதும் இந்த நாட்டிலே பிறந்த மக்கள் தான். உங்களுடைய உடன்பிறப்பாக எண்ணப்படுபவர்கள்தான். அவர்களுடைய குடும்பத்தில் இல்லை என்றாலும் யாருடைய குடும்பத்திலேயாவது இருந்து வருபவர்கள்தான். அந்தத் தாய் தகப்பனுக்குக் குழந்தை என்று எண்ணிப்பார்க்கும்பொழுது இவைகளைப்பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. இந்த

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1978 செப்டம்பர் 13]

நிலையில் ஏதாவது ஒரு போராட்டத்தை நடத்த வேண்டும், எண்ணத்தை வெளிக்காட்ட வேண்டுமென்று கூல்லையும், அது போன்ற வேறு ஆயுதங்களையும் நம்பாமல், அல்லது எடுக்காமல், விவாதத்திலே இறங்கி, கருத்துக்களை எடுத்து வைத்து அதைத் திருத்திக்கொள்ள முயற்சிப்பதுதான் ஜனநாயகத்திற்கு உகந்ததாக அமையும் என்பதை நான் இந்த அவையிலே அந்தப் பெரியவர்களுக்கு வேண்டுகோளாக வைக்க விரும்புகிறேன்.

இங்கே மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் குறிப்பிடுகிறபொழுது, ஒரு ஊரிலே கூட்டம் நடத்த ஏற்பாடு செய்திருந்ததாகவும், கூட்டம் நடத்த ஏற்பாடு செய்த பிறகு அனுமதி இல்லை என்று சொன்னதாகவும், ஆனால் பக்கத்து ஊரிலே ஆட்சிக் கட்சியினருக்கு அனுமதி வழங்கியதாகவும் சொல்லி இருக்கிறார்கள்.

[பிற்பகல் 3.30]

ஆனால் ஆளுங்கட்சிக் கூட்டம் நடைபெறவே இல்லையென்று எனக்குத் தகவல் வந்திருக்கிறது—இது பொய்யாக இருக்குமானால் நிச்சயமாக இந்தத் தகவலைக் கொடுத்தவர்களிடம் நான் நடவடிக்கை எடுப்பேன் என்பதை இங்கே சொல்லிக்கொள்கிறேன்—அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் 'வால் போஸ்டர்' போட்டார்களே தவிர அந்தக் கூட்டம் நடக்கவில்லை யென்று எனக்கு அதிகாரிகளிடமிருந்தும் என்னுடைய நண்பர்களிடமிருந்தும் தகவல் வந்திருக்கிறது.

இன்னொன்றை நான் குறிப்பிட வேண்டும். மின் கட்டணத்தை உயர்த்த மத்திய அரசு சட்டம் கொண்டு வந்தது என்பதும் உங்களுக்குத் தெரியும். சிறப்புச் சட்டம் கொண்டு வந்தது என்பதும் உங்களுக்குத் தெரியும். ஆனால், நான் ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நாங்கள் ஏதோ காரணத்திற்காக, மைய அரசிற்கு பயந்து அவர்கள் சொல்வதற்கெல்லாம் தலையாட்டுகிறோம் என்ற எண்ணம் யார், யாருக்கோ தோன்றி விட்டது என்கிற நிலையில் வெளியே பேசப்படுவதாகவும், இங்கேயும் சொல்லப்பட்டதாகவும் நான் அறிகிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

இதைச் சொல்லும்போது இங்கே வந்த திருமதி இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள் கூட கேட்டார்களாம். “மத்திய அரசு திட்டங்களைக் கண்டிக்கிறோம் என்று சொல்ல தமிழக அரசிற்குத் தெரியும் உண்டா” என்று கேள்வி கேட்டார்களாம்.

1—3—1978 முதல் மின் உற்பத்திக்கு ஆயத் தீர்வை விதிக்க மத்திய அரசு முன் வந்துள்ளது. இது மின் உற்பத்தி செய்வதற்குத் துணையாகச் செலவாகிய மின் அளவைக் கழித்த பிறகு உற்பத்தி செய்யப்படும் மின் சக்தி மீது செலுத்தத்தக்க தீர்வையிலே

1978 செப்டம்பர் 13] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

10% நிவாரணம் அளிக்கப்படுவதற்கு உட்பட்டதாகும். விவசாயத்திற்குப் பயன்படுத்துகின்ற மின்சாரத்திற்கு இத்தீர்வையிலிருந்து விதி விலக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ளது, இது குறித்து மத்திய அரசின் அறிக்கை வந்தவுடனே பிரதமருக்கும் மத்திய நிதி அமைச்சருக்கும் இந்த ஆயத் தீர்வையை எதிர்த்து இந்த அரசால் கடிதம் எழுதப்பட்டது. அனைத்து மாநில முதலமைச்சர்களுக்கும் இக்கருத்து அனுப்பப்பட்டது. கர்நாடகா, ஆந்திரம், கேரளம் ஆகிய மாநிலங்கள் தமிழக அரசின் கருத்தை முழுமையாக ஏற்றுக்கொள்வதாகவும் வாக்குறுதி அளித்து, ஏற்கனவே அவர்கள் மத்திய அரசோடு தொடர்பு கொண்டுள்ளதாகவும் குறிப்பிட்டுள்ளன. மத்திய அரசு, மாநிலங்கள் மின் கட்டணங்களை உயர்த்தி நிதி நிலையைச் சரிக்கட்டலாம் என்று இந்த அரசுக்குப் பதில் அனுப்பியுள்ளது. ஆண்டிற்கு ரூ. 14.50 கோடி இழப்பு ஏற்க வேண்டியுள்ளதால், இங்கு மின் கட்டணத்தை உயர்த்த வேண்டிய நிலைமைகள் தற்பொழுது எங்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கின்றன.

நான் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இங்கே சொன்னார்கள். ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கும் இருக்கிற அதிகாரம் போதாது. இன்னமும் வேண்டுமென்று சொல்கிற நேரத்தில் கொஞ்சங் கொஞ்சமாக அவர்கள் கை வைத்து நம் மீது அதிகக்கத்தை அதிகப்படுத்திக் கொள்கிறார்கள் என்கிற நிலைமையிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். அந்தக் குறிப்பிட்ட கருத்துக்கு என் கருத்து மாறுபட்டதல்ல என்பதை இங்கே நான் சொல்லிக்கொள்ள விழைகிறேன்.

பஞ்சாயத்து போர்ட் என்ற வகையில் பஞ்சாயத்து ராஜ்யம் வேண்டும் என்று கூறுவதை கொள்கை அளவில் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடிய மத்திய சர்க்காரால் பெரியவர் அசோக் மேத்தா அவர்கள் தலைமையில் ஒரு குழுவை அமைத்து, 'பஞ்சாயத்து ராஜ்யம் முழுமையாக அமலாக என்னென்ன வழிகளைக் கையாளலாம், ஏற்பாடு செய்யலாம், விதிமுறைகளை ஏற்படுத்தலாம்', என்று வழிமுறைகளை உருவாக்கித் தரும் பணியை அவர்களிடம் ஒப்படைத்தார்கள்.

ஆனால், நான் திட்டவட்டமாக தமிழகத்தின் கருத்தை அங்கே சொல்லி, ஜில்லா போர்டை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்றோம்; அதே போல் பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கும் ஊராட்சி மன்றங்களுக்கும் இடையிலே ஒரு தனி அமைப்புத் தேவை. இந்த இரண்டையும் கலைத்து விடலாம் என்று அவர் சொன்ன யோசனைகளை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்றும் அதாவது மண்டல குழு என்று சொன்னார்கள். அதையும் நாங்கள் எதிர்த்து எங்களது கருத்துக்களைச் சொல்லி—அதிலே உறுப்பினரை இருந்தாலும் எனது—எங்களது—கருத்துக்களை எழுதிக் கொடுத்துவிட்டு, தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரை இருக்கிற முறையைத்தான் பின்பற்றுவோம் என்று சொல்லி இருக்கிறோம் என்பதை இங்கே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1978 செப்டம்பர் 13]

ஆகவே, எதற்கெடுத்தாலும் நாங்கள் மைய அரசுக்கு ஆமாம் போடுவோம் என்றோ, ஆதரிப்போம் என்றோ இங்கே யாராவது சந்தேகப்படுவார்களானால் அப்படிப்பட்ட உள்ளங்களுக்குத் தெரிவிக்கிறேன், நாங்கள் தமிழகத்தினுடைய நன்மை, பொது நன்மை என்று வருமபோது எந்தக் காரணத்தினாலும் தமிழகத்து நன்மைக்கு எதிராக இருக்க மாட்டோம், தமிழக மக்களது நன்மைக்கு மாறாக யாருக்கும் ஒத்துழைப்புத் தரமாட்டோம் என்பதையும் நான் இங்கே தெளிவாகக் கூற கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இதுபோல பல பிரச்சனைகளைப் பற்றி நான் கூற வேண்டி இருப்பினும், ஒவ்வொருவருக்கும் தனித்தனியாக பதில் சொல்ல வேண்டிய நிலைமைகள் இருக்கிறது என்றாலும், நான் பொதுவாக சிலவற்றைச் சொல்வதால், ஏதோ ஒருசில உறுப்பினர்களைத் தான் மதித்துப் பதில் சொல்லுகிறேன், மற்றவர்கள் சொன்னதை நான் அலட்சியப் படுத்திவிட்டேன் என்று யாரும் கருதிவிடக் கூடாது. மணி 5.35 ஆகிறது. ஆகவே அதிகமாக நான் நேரத்தை எடுத்துக் கொள்ள விரும்பவில்லை; என்றாலும் ஒரு சிலவற்றைச் சொல்லியாக வேண்டிய கடப்பாடு உள்ளதால் இதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

நியாயவிலைக் கடைகளைப் பற்றி இங்கே பேசியிருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு கிராமத்திலு் மக்களுக்கு இன்றியமையாப் பொருட்களை வழங்குகின்ற பல்பொருள் நியாயவிலைக் கடை ஒன்று திறக்கப் படவேண்டும் என்பதை அரசு தன்னுடைய கொள்கையாக ஏற்றுக் கொண்டுள்ளது. தமிழகத்தில் 16,000 கிராமங்கள் உள்ளன. ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ஒரு கடை திறக்கப்படும் என்பதுதான் அரசின் கொள்கையும், அரசு செய்த அறிவிப்பும் ஆகும். இக் கொள்கையச் செயல்படுத்த ஏற்கனவே இருந்த 9,000 ரேஷன் கடைகளில் 4,000-க்கும் மேற்பட்டவற்றை பல்பொருள் நியாய விலைக் கடைகளாக மாற்றியுள்ளோம். இது தவிர ஏறத்தாழ 1,500 புதிய கடைகளையும் திறந்துள்ளோம். ஆக இப்போது நம் மாநிலத்தில் 5,500-க்கு மேற்பட்ட கிராமங்களில் பல்பொருள் நியாயவிலைக் கடைகள் இயங்கி வருகின்றன. மற்ற கிராமங்களில் ஏற்கனவே இயங்கி வரும் ரேஷன் கடைகளைப் பல்பொருள் நியாய விலைக்கடைகளாக மாற்றியும் கடைகள் இல்லாத புதிய கிராமங்களில் கடைகள் திறக்கவும் படிப்படியாக நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. பொதுமக்கள் நலனைக் கருதி, பல கோடி ரூபாய் முதலீட்டையும் பொருட்படுத்தாமல் தீவிரமாகச், செயலாற்றப்படும் இந்தத் திட்டம் இப்போது கணிசமாக வெற்றி அடைந்துள்ளது என்பதையும் இத்திட்டத்தைப் படிப்படியாக விரிவாக்கி மாநிலம் முழுவதும் இன்னும் ஓராண்டு காலத்திற்குள் இத்திட்டம் செயல்பட அரசு நடவடிக்கைகள் எடுக்கும்.

1978 செப்டம்பர் 13] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

இந்தக் கடைகளை மாற்றி அமைக்கும் திட்டத்திற்கு பலகோடி ரூபாய் செலவாகும் என்பதால், மத்திய அரசின் நிதியுதவியையும் இவ்வரசு கோரியுள்ளது. ஆங்கே நான் கூறுகிற போது, எப்போது நியாய விலைக் கடைகளைத் திறக்க வேண்டும் என்ற பிரச்சினை உருவாகி, 16,000 நியாய விலைக் கடைகளைக் கொண்டு வருவதற்கு இந்த அரசு ஆசைப்பட்டு, திட்டங்களைத் தீட்டச் சொல்லி, எதை வெளியிட்டதோ அதற்கு எதிராக அரசைப் பொறுத்தவரையில் இந்தியத் துணைக்கண்டம் முழுவதும் கட்டுப்பாடு கிடையாது என்று நீக்கிய பிறகு நியாய விலைக் கடைகளை எந்தக் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வருவது என்ற பிரச்சினை பெரியதாக எழுந்தது. அதற்குப் பிறகு நாங்களே ஒரு வழி முறையை ஏற்படுத்திக் கொண்டு, ஒருவகையில் கொள்முதல் செய்து எங்களால் முடிந்த அளவு விலையைக் கட்டுப்படுத்தியும், அதே நேரத்தில் நிர்ணயிக்கப்பட்ட விலைக்கு மேலாக விலையை உயர்த்தி வரங்கியும், இப்படிப்பட்ட செயல்களில் நாங்கள் ஈடுபட வேண்டியிருக்கிறது. இப்படி இருந்தும் நாங்கள் சொன்னவற்றில் எந்த அளவுக்குச் செயல்பற்றி விட்டோம் என்பதை யுச, எந்த அளவுக்கு இன்னும் செயல்பற்ற முனைவோம் என்பதையும் கூறும்போது அனுபவம் எங்களுக்கு ஒரு நல்ல உதாரணத்தைத் தந்திருக்கிறது என்பதையும், அப்படிப்பட்ட நேரத்தில் நாம் திட்டம் இடும்போது அதைச் சீர்குலைக்க வேண்டும் என்கிற எண்ணம் இல்லாவிடினும், மற்றவர்கள் எடுத்துக் கொள்கிற நடவடிக்கையின் விளைவாகத் தடங்கல்கள் ஏற்படுகிறது என்பதையும் நான் உணர்ந்திருக்கிற காரணத்தால், எதிர்காலத்தில் அப்படிப்பட்ட நிலைமையைச் சமாளிப்பதற்கு, கூடுமானவரையில் இந்த நிலைமை ஏற்படாமல் இருப்பதற்கு இந்த அரசு வழிவகை காணும் என்று நான் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் நியாயவிலைக் கடைகள் திறக்கப்படும் திட்டத்திற்குப் பலகோடி ரூபாய் செலவாகும் என்பதால் மத்திய அரசின் திட்டத்தினால் ஏற்பட்ட விளைவுகளினால்தான் இந்தக் கோரிக்கையை நாம் வைக்க வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதுபற்றி இறுதி முடிவு இன்னும் எடுக்கப்படவில்லை.

[பிற்பகல் 5.40]

இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உமாநாத் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப்போல பலவேறு பொருள்கள், அத்தியாவசியப் பொருள்கள் ஆகியவற்றின் விலைகள் உயருகிறது என்பதையும், அப்படி விலைகள் உயர்வதற்குக் காரணம் மத்திய அரசா, மாநில அரசா என்று தேடப்போடு இடைத்தரக்களா என்ற கேள்வியும் இங்கே எழுப்பப்படுகிறது என்பதையும், பொருள்கள் பற்றாக்குறை ஆகிறது, விலைகள் உயருகிறது என்றால் அதிக விலை கொடுத்தால் மட்டும் பொருள்கள் கிடைக்கும் என்ற நிலைமை இருப்பதால், இதை யார் உருவாக்குகிறார்கள் என்பதையும் பல முறை மேடைகளில் கேட்டு இருக்கிறார்கள். நானும் பலமுறை

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1978 செப்டம்பர் 18]

மேடைகளில் எழுப்பியிருக்கிறேன். ஆகவே, அதிலே புதிதாகச் சொல்வதற்கு ஒன்றும் இல்லை. ஆகவே, இந்த இடைத்தரகர்கள் நீக்கப்பட்டாக வேண்டும்.

அரிசி மில்களைப் பற்றி நான் ஒரு கருத்தைச் சொன்னேன். அரிசி மில்களைத் தேசிய உடமையாக்கினால் என்ன என்ற எண்ணம் எனக்கு வந்ததற்குக் காரணம் அரிசி கடத்தப்படுவது தடுக்கப் பட வேண்டும் என்ற நிலைமை ஏற்படும்போது எல்லாம் நான் ஆட்சிக்கு, பதவிக்கு வருவதற்கு முன்பாகவே பல்வேறு இடங்களில் கூட்டங்களுக்குச் செல்கிறபோது கண்டு இருக்கிறேன். சைக்கிள்களில் அரிசி மூட்டையை எடுத்துக்கொண்டு ஊருக்கு ஊர் செல்வதும், லாரிகளில் கீழே அரிசி மூட்டையை வைத்து விட்டு, அவற்றின் மேலே வேறு பொருள்களை வைத்து எடுத்துச் செல்வதையும் கண்டு இருக்கிறேன். அதை அறிந்து சில நேரங்களில் செக்போஸ்ட்டுகளில் சொல்லிவிட்டும் போய் இருக்கிறேன். அப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் அதனால் அங்கே தடுக்கப்பட்டும் உள்ளன. ஆகவே, கடத்தல்கள் இல்லாமல் செய்யப்பட வேண்டுமானால், சுங்கச் சாவடிகள் நிச்சயமாகத் தேவைப்படுகின்றன, சோதனைச் சாவடிகள் தேவைப்படுகின்றன. அவைகள் இல்லை யென்றால், இப்போது எல்லாம் பை-பாஸ் ரோடு என்று எல்லா இடங்களிலும் வைத்து இருக்கிறோம், அதைப்போல் அவைகளும் போய்விடுகின்றன. ஆகவே, நான் இதற்கு ஒரு முடிவு காண வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்களோடு கலந்து பேசி அந்த நிலைமைகளை ஆராய்ந்து ஒரு திட்டத்தைச் சொன்னேன். அந்தத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்தியதில் ஒரு வார காலத்தில் சில உண்மைகளைக் கண்டோம். பித்தளைத் தகடுகள் மற்றும் அது போன்று சில பொருள்களை எல்லாம் லைசென்சு இன்றி எடுத்துச் செல்கின்றனர். லாரிகளை மடக்கி விற்பாராத இடங்களில் நாங்கள் அதிகாரிகளை அனுப்பி திடீரென்று சோதனை செய்ததில் ஏறத்தாழ 4 லட்ச ரூபாய் அளவிற்கு வரி வசூலிக்கப்பட்டது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இருந்தாலும் அப்படிப்பட்டவர்களைத் தண்டிக்க வேண்டும் என்று பார்க்கிறபோது அவர்கள் சட்டத்தில் இருக்கும் சில ஓட்டைகளை வைத்து தப்பித்துக் கொள்வதற்கான வாய்ப்பு இருப்பதால் வேறு நடவடிக்கையை அவர்கள் மேல் எடுக்கவில்லை. எப்படி மது விலக்கு சம்பந்தமாகக் குற்றம் செய்பவர்கள் மீது நடவடிக்கை அதாவது மதுவைக் கொண்டு வரும் கார்கள், அதை ஓட்டுகின்றவர்கள், அதன் சொந்தக்காரர்கள் எல்லாம் அந்தக் குற்றத்திற்குப் பொறுப்பு ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்று நாம் சொல்ல விழைகிறோமோ அதேபோல் அவர்கள் யாராக இருந்தாலும் அந்த லாரிகளுக்குச் சொந்தக்காரர்களும் அந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இருக்க வேண்டிய நிலைமை வந்தால் தான் இவைகள் குறையும் என்று நாங்கள் கருதுகிறோம். அத்தகைய நிலைமையை அரசு மட்டும் செய்து விட முடியாது, அதிகாரிகள் மட்டும் அதை

1978 செப்டம்பர் 13] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

நிறைவேற்றி விட முடியாது. எவ்வளவோ பெரிய மைல்கள் நீளத்தில் பல்வேறு பாதைகளை வசதியாக நாம் அமைத்துக் கொடுத்து இருக்கிற நிலைமையில் எல்லா இடங்களிலும் காவல் துறையினரை வைத்து அவர்களைத் தடுக்க முடியும் என்பது எளிதான காரியம் அல்ல. எல்லோரும் ஒத்துழைக்க வேண்டும். அனைத்துக் கட்சிகளும் ஒத்துழைப்பைப் பல்வேறு வகைகளில், பல்வேறு நிலைமைகளில்தந்து இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் குறிப்பிட்டாக வேண்டும். அதேபோல் இனியும் தொடர்ந்து அனைவரும் ஒன்று சேர்ந்து ஒத்துழைப்புத் தருவார்களானால் இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளை மாற்ற முடியும் என்று நான் நிச்சயமாகத் தருதுகிறேன்.

அடுத்து 1963-ம் ஆண்டு இலும் எஸ்டேட்டுகள் (ஒழித்தலும்-ரயத்துவாரியாக மாற்றத்தலும்) சட்டத்தின் 66-வது பிரிவின் கீழ் ஓர் இலும் எஸ்டேட்டில் உள்ள ஒரு நிலம் வனநிலமா அல்லது வன நிலத்தில் அமைந்துள்ளதா அல்லது வன நிலத்தின் எல்லை எதுவரையில் உள்ளது என்பது குறித்து வினா ஏதும் எழுந்தால் வரையறுக்கப்பட்டக்கூடியது போன்ற கால அளவிற்குள் இயக்கு நருக்கு மேல்முறையீடு ஒன்றைச் செய்து கொள்வதற்கும், வருவாய்த்துறை வாரியத்தால் திருத்தி அமைக்கப்படுவதற்கும் உட்பட்டு அது செட்டில்மென்ட் அதிகாரியால் தீர்க்கப்பட வேண்டும்.

தமிழ் நாடு 1965-ம் ஆண்டு இலும் எஸ்டேட்டுகள் (ஒழித்தலும்-ரயத்துவாரியாக மாற்றத்தலும்) விதிகளைச் சேர்ந்த 49-ம் விதியின் கீழ், செட்டில்மென்ட் அதிகாரி, வனநிலங்கள் குறித்த பிரச்சனைகளை 66-வது பிரிவின் கீழ் தானாகவோ அல்லது விண்ணப்பம் செய்து கொள்வதன் பேரிலோ முடிவு செய்ய வேண்டும். விண்ணப்பம் வரப்பெறுவதின் பேரில், செட்டில்மென்ட் அதிகாரி, விசாரணை செய்வதற்குரிய நாளை வரையறுத்து, விண்ணப்பதாரருக்கும் பிரதிவாதிகளுக்கும், இலும் எஸ்டேட்டின் மேலாளருக்கும் அறிவிப்புக் கொடுக்க வேண்டும். அவ்விண்ணப்பம் குறித்து அவர் சுருக்க வகையில் விசாரணை செய்து, தமது சாட்சியங்களை எடுத்துரைக்க அவர்களுக்கு நியாயமான வாய்ப்பை அளித்த பிறகு தனது முடிவை எழுத்து மூலம் தெரிவிக்க வேண்டும். இந்த அதிகாரம், சம்பந்தப்பட்ட உதவி செட்டில்மென்ட் அதிகாரிக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது.

குறிப்பிட்ட சில பகுதிகளை வன நிலமாக அறிவிப்பதற்காக, செட்டில்மென்ட் துறைக்கு கூலூர் மாவட்ட வன அதிகாரி விண்ணப்பம் செய்துள்ளார். செட்டில்மென்ட் பணி இப்பகுதிகளில் நடைபெற்று வருகிறது. இதுவரையில் தென்னாற்காடு மாவட்டம், கல்ராயன் மலைப்பகுதிகளில் 34,000 ஹெக்டேர் நிலங்கள் வன நிலமாக 1963-ம் ஆண்டு 26-வது சட்டத்தின் 66-வது பிரிவின் கீழ் விழுப்புரம் உதவி செட்டில்மென்ட் அதிகாரியால் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. எஞ்சியுள்ள பகுதிகளைப் பொறுத்த மட்டில் விசாரணை நடைபெற்று வருகிறது.

[திரு எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1978 செப்டம்பர் 13]

மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களால் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள அறிவிப்புகள், உதவி டெட்டில்மென்ட் அதிகாரியால் தானாகவோ அல்லது வனத்துறையிலிருந்து வந்த விண்ணப்பத்தின் பேரிலோ பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கலாம் என்று மேற்கொன்னவற்றிலிருந்து தெரிய வருகிறது. பாதிக்கப்பட்ட தரப்பினர் இந்த ஆணை கிடைக்கப்பெற்ற நாளிலிருந்து 30 நாட்களுக்குள் செட்டில்மென்ட் இயக்குநருக்கு மேல்முறையீடு ஒன்றைச் செய்து கொள்ளலாம் என்பதோடு மறு ஆய்வு மனுவை வருவாய்து துறை வாரியத்திற்குக் கொடுக்கலாம். இந்த அறிவிப்புகள் உதவி செட்டில்மென்ட் அதிகாரியால் 1963 ஆம் ஆண்டு இளம் எஸ்டேட்டுகள் (ஒழித்தலும், ரயத்துவாரியாக மாற்றத்தலும்) சட்டத்தின்கீழ் அவர்களிடம் நிலை பெற்றுள்ள சட்டப்படிக்கான அதிகாரங்களின்கீழ் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. அந்த அறிவிப்புகளைத் திரும்பப் பெறுவதற்கு அரசுக்கு அதிகாரமில்லை.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வரதராஜன் அவர்கள் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார்கள், “வருவாய்து துறை அமைச்சரவர்கள் கீழ்த்தஞ்சையிலே பேச்சும்பொழுது, விவசாயக் கூலிகளுக்கு 50 பைசா இடைக்காலத்தில் கூட்டிக் கொடுப்பதற்கான முயற்சிகள் செய்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். அதை நான் பாராட்டுகிறேன். ஒன்றை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். எவனெல்லாம் கிளர்ச்சி செய்கிறானோ அவனுக்குத்தான் சலுகை கிடைக்கும் என்று சொன்னால் அது சரியல்ல. தமிழ்நாட்டிலே உள்ள விவசாயிகளுக்கு விவசாயக் கூலிகளுக்கு எட்டு ரூபாய் என்று அறிவிக்க வேண்டும்,” என்றுங்கள்.

1969 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு வேளாண்மைத் தொழிலாளர்கள் நியாய ஊதியச் சட்டத்தின் கீழ் கீழ்த்தஞ்சை மாவட்டப் பகுதியிலுள்ள வேளாண்மைத் தொழிலாளர்கள் ஊதிய உயர்வுக்கான கோரிக்கைகளை மாவட்ட ஆட்சியரிடம் விடுத்தனர். அதன்பேரில் முத்தரப்பு பேச்சுவார்த்தைகள் 28-6-78 அன்று மாவட்ட ஆட்சியரால் நடத்தப்பட்டன. அதில் முடிவெற்படாததால், ஊதிய நிர்ணயம் செய்ய பரிந்துரையளிக்கமாறு ஒரு நபர் குழுவினை 15-7-78 அன்று அரசு நியமித்தது. இக்குழுவின் இறுதிப் பரிந்துரை கிடைத்து அரசு முடிவெடுப்பதற்குள் குறுவை சாகுபடி முடிவுற்றுவிடுமாதலின், குறுவைச் சாகுபடியில் ஈடுபடும் வேளாண்மைத் தொழிலாளர்கள் பயனடைய மேற்படி குழு ஓர் இடைக்கால அறிக்கை 14-8-78 அன்று அளித்தது. அவ்வறிக்கையில் பரிந்துரைத்தவாறு அரசு இடைக்கால நடவடிக்கையான முழு ஈராக்கமாகக் கொடுக்கப்படும் ஊதியத்தை மட்டும் 50 பைசா உயர்த்திக்கொடுத்தது. இதற்கான அரசிதழ் விளம்பரம் 16.8.78 ல் அன்று முதல் அமலுக்கு வருமாறு வெளியிடப்பட்டது.

இதற்கிடையில் கிளர்ச்சி எதுவும் நடக்-வில்லை. கிளர்ச்சி செய்தவனுக்குத்தான் சலுகை கிடைக்கும் என்று கூறியது சரியல்ல. குழுவின் இறுதி அறிக்கை விரைவில் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம். கிடைத்தவுடன் விரைவில் அரசு நடவடிக்கை எடுக்கும்.

1978 செப்டம்பர் 13]

திரு. மு. அம்பிகாபதி : தலைவரவர்களே, கீழ்த் தஞ்சையில் விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கின்ற கூலி உயர்வைப்பற்றி மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் அறிவித்தார்கள், நன்றி. விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு ஊதியம் நிர்ணயம் சம்பந்தமாக ஒரு கமிட்டி நிறுவப்பட்டது. அதில் சுந்தரேசத் தேவர், சீர்காழி வக்கீல் பாலகிருஷ்ணன் போன்றவர்கள் எல்லாம் இடம் பெற்றார்கள். ஆனால் விவசாயப் பிரதிநிதிகள் அதில் இடம் பெறவில்லை என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். அதோடு விவசாயிகளுக்கு இலவசமாகக் கொசுவலை வழங்க அரசு முன்வருமா? கொசுக்கடியால் விவசாயிகள் மிகவும் அவதிப்படுகிறார்கள் என்பதால் இதைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் விவசாயிகள் மீது எவ்வளவு அன்பு வைத்திருக்கிறார்கள் என்பதை நான் உணருகிறேன்.

[பிற்பகல் 5-50]

ஆனால், ஒன்றை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். கொசுவலை மட்டுமல்ல, பட்டுமெத்தைகூட கொடுத்தால் யாரும் வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. ஆனால், கொடுப்பதற்குப் போதுமான நிதிவசதி இருக்கின்றதா என்பதை நாம் பார்க்க வேண்டும். அந்த வசதி இல்லாத காரணத்தால்தான் இப்போது மூன்று பைசா அதிகமாக மின் கட்டணத்தை இங்கே உயர்த்துவதற்கு முயலுகிறோம் என்ற நிலைமை உங்கள் அனைவருக்கும் நன்றாகத் தெரியும். இதை நீங்கள் எண்ணிப் பார்த்தால் நல்லது. உங்களுக்கு ஒன்றை நான் சொல்வேன், இந்த அரசு விவசாயிகள் மட்டுமல்ல, உழைக்கும் வர்க்கம் அத்தனையும் செழுமையாக வாழ வேண்டும் என்பதில் மிகவும் அக்கறை கொண்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அந்தக் கொள்கையினை அமல் நடத்த வேண்டும் என்றுதான் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொல்லிவிட்டுச் சென்றார்கள். அதை நாங்கள் மறக்கவில்லை. ஆனால், அதே நேரத்தில் விவசாயிகளுடைய பிரதிநிதிகள் என்று சொல்லும்போது நடுநிலையோடு செயல்படுகின்ற நாங்கள் எல்லோரையும் ஒரே கருத்திலேதான் கவனிக்கிறோமே தவிர வேறுபாட்டினை நாங்கள் காட்டுவதில்லை, இன்னா இன்னின்ன வர்க்கத்திற்குப் பிரதிநிதி என்று சொல்லிக் கொண்டாலும், ஒட்டுமொத்தமாக எந்தத் தொகுதியிலே இருந்து வந்தாலும், தமிழகத்துக்கும், தமிழக மக்களுக்கும்தான் பேச வந்திருக்கிறார்கள் என்று நான் எண்ணுகிறேனே தவிர, உங்களில் யார் விவசாயிக்குப் பிரதிநிதி, யார் விவசாயி அல்லாதாருக்குப் பிரதிநிதி என்று வேறுபடுத்திப் பார்க்கவில்லை. அதே போல் நீங்களும் தயவு செய்து பிரித்துப் பார்க்க வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இதை எல்லாம் நான் சொல்லும்போது ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏதாவது ஒரு சமிஷன் அமைக்கப்படும்போது சாதிப் பிரச்சினை, அதிலே ஊடுருவுவதற்கு வாய்ப்பினைத் தந்து

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1978 செப்டம்பர் 15]

விட்டார்கள் என்று வைத்துக் கொண்டால் நீதிபதியின் மேலேயே சந்தேகம் வைத்து இன்னொரு சாதியைச் சேர்ந்த நீதிபதியை நியமிக்க வேண்டும் என்று கேட்கிற அளவுக்கு நாட்டிலே சாதி உணர்வை வளர்த்துக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கு—இந்த மாமன்றத்திலே உள்ளவர்கள் புத்தி சொல்லி அவர்களை அப்படிப்பட்ட போக்கிலிருந்து மாற்ற வேண்டும் என்று நான் வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தாழ்த்தப்பட்ட ஒருவர் தாக்கப்பட்டால் அதை விசாரணை செய்வதற்கு தாழ்த்தப்பட்ட இனத்தைச் சேர்ந்த ஒரு நீதிபதி தான் வேண்டும் என்று கேட்பது, நாயுடு சாதிப் பிரச்சினையைப் பொறுத்த வரையில் நாயுடு சாதியைச் சேர்ந்த நீதிபதியைத் தான் போட வேண்டும் என்று கேட்பது, முதலியார் பிரச்சினை வரும்போது முதலியார் சாதியைத்தான் நீதிபதியாக உட்கார வைக்க வேண்டும் என்று கேட்பது, ஆக இப்படி எந்தெந்த சாதிக்காரர்பற்றிய பிரச்சினை வந்தாலும் அந்தந்த சாதிக்காரர் தான் நீதிபதியாக அமர்த்தப்பட வேண்டும் என்ற நிலைமை ஆரம்பித்தால் அதற்கு முடிவே இல்லாமல் போய்விடும்.

அது மட்டுமல்ல, இது நிச்சயமாக இந்த நாட்டினுடைய ஒட்டு மொத்தமான கொள்கைக்கு உதவாது என்பதை நான் பணிவோடு சொல்லிக் கொள்கிறேன். ஆகவே இந்த எண்ணம் வராமல் இருக்க வேண்டும். நீதிபதி யாராக இருந்தாலும் அவர்களை நீதிக்குக் காவலர்களாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும், அதற்கு மாறாக ஒரு சாராருடைய அதாவது சாதி இந்துக்கள் பற்றிய பிரச்சினைக்கு மற்றவர்களை நியமித்தால் அவர்களுக்குச் சாதகமாகத் தீர்ப்பு வழங்கப்பட மாட்டாது என்ற அளவிலே உள்ள எண்ணத்திற்குப் பொறுப்பானவர்களை இந்த மன்றத்திலே உள்ளவர்கள் ஆதரிக்க மாட்டார்கள் என்பதில் பரிபூரணமான நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது.

ஆனால், வழக்குகளை விசாரிக்கும்போது நீதி மன்றத்திலே யாராவது தலையிட்டிருந்தார் என்கிற நிலைமை ஏற்படும்போது, அப்படித் தலையிட்டார் என்கிற ஆதாரத்தோடு வந்தால் அல்லது அதிகாரிகள் தலையிடுகிறார்கள் என்கிற ஆதாரத்தோடு வந்தால் அதை ஆய்வு செய்து நிச்சயமாக அரசு நடவடிக்கை எடுக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஆனால், இப்படிப்பட்ட சந்தேகங்கள் உருவாகிவிட்டால் நாமும் நம்முடைய மன்றத்திலே இருக்கின்ற உறுப்பினர்களும் சந்தேகக் கண்ணோடு பார்க்கும் நிலைமை ஏற்பட்டு விடும் என்கிற வகையில் நான் இதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். வழக்கு மன்றத்திலே ஒரு வழக்கு வரும்போது அந்த வழக்கு மன்றம் வேண்டாம் வேறு மன்றம் வேண்டும் என்று கேட்பது எப்படி நியாயமாக இருக்காதோ அதேமாதிரிதான் இந்த சாதிப் பிரச்சினையும்

1978 செப்டம்பர் 14] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆகவே இந்த நிலைமை கவில் மக்கள் மனதிலே நம்பிக்கையை நாம் ஏற்றியாக வேண்டும், அதை நான் சொல்லியாக வேண்டும் என்பதை இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. க. சுப்பு : தலைவரவர்களே, அவர்கள் * *

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : என்னைக் கேட்காமல் நீங்கள் எழுந்து நிற்பதே தவறு. என் வாடம் முதலில் கேட்டு விட்டுத்தான் தாங்கள் எழுந்து நின்று கேட்கவேண்டும். அது தான் முறை. தாங்கள் பேசிய பேச்சில் ஏதாவது விடுபட்டிருந்தால் அது குறித்து சந்தேகம் கேட்டால் பரவாயில்லை. ஆனால், தமிழ்நாடு முழுவதும் உள்ள பிரச்சனைகள் பற்றி எழும்பி எழும்பிக் கேட்டு அவையின் நேரத்தை வீணாக்குவது சரியல்ல.

திரு. க. சுப்பு : முதல் அமைச்சர் ஐந்து மணி நேரம் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அது சரி என்று கருதுகிறீர்களா என்று கேட்கிறேன். நான் எழுந்து ஒன்றும் கேட்கக் கூடாதா? (கூச்சல்-குழப்பம்.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விதிகளைப் பார்த்தேன். உங்களால் பொறுத்துக் கொண்டிருக்க முடியவில்லை என்றால் அதற்கு நான் பொறுப்பாளி அல்ல. முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இவ்வளவு நேரம் பேசுகிறார்களே என்று கேட்க உங்களுக்கு உரிமை இல்லை.

திரு. க. சுப்பு : அதற்கு, உங்களுக்கு உரிமை இல்லை. (கூச்சல்-குழப்பம்)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எனக்கு உரிமை இல்லை என்று சுப்பு அவர்கள் பேசுவது என்ன நியாயம்? இப்படி ஒரு அங்கத்தினரை நான் தினசரி பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன். அது, எனது தலைவிதிதான். எனக்கு உரிமை இல்லையா? எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் ஏதும் கொல்லாதிருக்கிறார், உறுப்பினரும் எழுந்து ஏதோ பேசிக் கொண்டிருக்கிறார். எனக்கே உரிமை இல்லை என்றால் என்ன அர்த்தம்?

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : நான் சொல்ல வந்தது, மாண்புமிகு சுப்பு பேசியதை நிறுத்த வேண்டும் அல்லது தடைப்படுத்த வேண்டும் என்பதற்காக அல்ல. இன்னொன்றும் சொல்கிறேன், என்னவெனில், * *

ஆக, இதில் சந்தேகப்படக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் குறுக்கிட்டேன் தவிர மற்றபடி மாண்புமிகு சுப்பு பேசும்போது குறுக்கிட வேண்டும் என்பதற்காக அல்ல. நான் இன்னொன்றையும்

* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1978 செப்டம்பர் 13]

கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். தலைவர் அவர்கள் எழுந்து நிற்கும்போது நீங்களும் எழுந்து நின்று நான் நேரிலே கேட்கக் கூடாது ***என்று கேட்பது சரிதானா? நான் முதல் அமைச்சர் என்ற நிலையில் கேட்கவில்லை, சகோதரர் என்ற நிலையில் கேட்கிறேன். நாம் மதிப்பைக் கொடுத்து மதிப்பைப் பெற வேண்டும். இங்கே எல்லோருக்கும் பேச உரிமை இருக்கிறது என்பதை நான் நம்புகிறேன்.

மாண்புமிகு சுப்பு அவர்கள் எதைச் சொன்னாலும் நான் கேட்கிறேன், பதில் சொல்வதற்கு நான் தயங்கவில்லை. நான் அதைப் பற்றிக் கவலைப்படவும் இல்லை. திரு. சுப்பு எப்படிப் பேசுவார் என்பது எனக்கு நன்றாகத் தெரிந்து விட்டது, முதல் அமைச்சர் பதவிக்கு வந்த பிறகு. ஏனென்றால் சபாநாயகர் அவர்கள் அன்றோரு நாள், நாடகம் நடத்துகிறீர்கள், நாடக மாடுகிறீர்கள் என்று சொன்னபோது, மாண்புமிகு சுப்பு, "இப்படிச் சொன்னால் முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்குக் கோபம் வந்துவிடப் போகிறது" என்று சொன்னார். என்மீது அவர்களுக்கு அவ்வாறு அக்கறை! என்னை எப்போதும் கவனித்துக் கொண்டு வருகிறார். எந்த இடத்திற்குப் போனாலும் முதல் அமைச்சர் தான் அவர்கள் கண்களுக்குப்படுகிறார். எம். ஜி. ஆர். நடிகனாக இருந்ததுதான் அவர்கள் நினைப்பிற்கு வருகிறது. அதை மறந்து விடவில்லை.

[மாலை 6-00]

ஆனால், அதில் எனக்கு வெட்கம் இல்லை. தொழில் செய்து வாழ்வதில் எந்தவிதமான தவறும் இல்லை. அதில் எந்தவிதமான வெட்கமும் இல்லை. ஆனால் எந்தவிதமான தொழிலும் இல்லாமல் எப்படியோ சம்பாதித்துக் கொண்டு இருந்தால்தான் வெட்கப்பட வேண்டுமே தவிர இதில் வெட்கப்படுவதற்கு ஒன்றுமில்லை.

நான் சொல்ல விரும்புவது நீதிபதிகளின் நிர்வாகத்தில் சந்தேகம் யாருக்கும் வரக்கூடாது என்பதுதான். அந்த வகையில் சொல்லுகிறேன். சாதி போன்றவைகளைப் பார்த்து நீதிபதிகளைப் போடுவதில்லை. நீதிபதிகளைப் போடும்போது இவர் என்ன சாதி என்று பார்ப்பதில்லை.

சாதி தகராறு என்ற முறையில் பல பிரச்சனைகள் வருகின்றன. இதுசம்பந்தமாக ஒரு மனுவை இன்னொரு அமைச்சரிடம் கொடுத்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. இப்பேர்ப்பட்ட நிலைமையில் நாம் ஒன்றை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். எதற்காக நாம் உழைக்கின்றோம்? எகிரக்கட்சியாக இருந்தாலும் சரி, ஆட்சிக் கட்சியாக இருந்தாலும் சரி இங்கே இருக்கின்றவர்கள் யாரும் சாதிப் பிரச்சனையில் நம்பிக்கையுள்ளவர்களாக இருக்க மாட்டார்கள் என்பதில் எனக்கு நம்பிக்கை இருக்கிறது. சாதி, மசம் என்பதை முன்னிலைப்படுத்தி ஒரு பிரச்சினையைப் பார்க்கக்கூடாது என்பதில் நம்மிடம் யாருக்கும் சந்தேகம் கிடையாது. ஆகவே அப்பேர்ப்பட்ட நிலையில் சந்தேகமில்லாத அளவில் எல்லோரும் சேர்ந்து

* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1978 செப்டம்பர் 13] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

ஒத்துழைக்க முன் வரவேண்டும் என்பதற்காக இதைக் கூறிகிறேனே தவிர எங்களைப் பொறுத்தவரையில் திட்டவட்டமாக ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எழுதி வைத்துக் கொள்ளலாம், இவையெல்லாம் மாய்ந்து விடக்கூடியதல்ல. யார் மீதாவது வழக்கு போட வேண்டும் என்று வருகின்ற நேரத்தில், அப்படிப்பட்ட நிர்ப்பந்தம் ஏற்படுகின்ற நேரத்தில் எத்தனையோ முறை ஆலோசித்துப் பார்த்த பிறகு—சிந்தித்துப் பார்த்த பிறகு, வேறு வழியே இல்லை என்று வந்தால் மட்டுமே வழக்குப் போடப்படுகிறதே தவிர வேறுவிதத்தில் யார் மீதும் வழக்கு போடுவதில்லை என்பதும், அப்படி வழக்குப் போட்டாலும் கூட, அது எந்த அளவுக்கு நியாயமாக நடக்க வேண்டுமோ அந்த அளவுக்கு நியாயங்களைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கான வசதிகளைச் செய்து தருகிறோம். இதை இந்த மன்றத்திலுள்ளவர்கள் நன்றாகப் புரிந்து கொள்ள முடியும் என்று நம்புகிறேன்.

எப்படியாவது மற்றவர்களைக் கைது செய்து உள்ளே தள்ளி விட்டு, மூன்று ஆண்டுகள் நான்கு ஆண்டுகள் சிறையில் போட்டு விட்டு இந்த ஆட்சியை நடத்திவிட வேண்டும் என்று நினைத்துக் கொண்டு இந்தப் பதவிக்கு நாங்கள் வரவில்லை. நாங்கள் முன்னால் சொன்ன குற்றச்சாட்டுகளை இன்னும் மறக்கவில்லை; மறுக்கவும் இல்லை. இவைகள் எல்லாம் சர்க்காரியா கமிஷன் முன்னால் கொண்டு வரப்பட்டு விசாரிக்கப்பட்டு அதனுடைய முடிவுகள் இங்கே தரப்பட்டிருக்கின்றன. இவற்றை உடனடியாக முடிப்பதுதானே, இதன்மீது வழக்குகளைப் போடுவதுதானே என்று இங்குள்ளவர்களும் சரி, வெளியிலுள்ளவர்களும் சரி அடிக்கடி பேசி வருகிறார்கள். நான் சொல்ல விரும்புகின்ற கருத்தை இத்துடன் சேர்த்தே சொல்லி விடுகின்றேன். இதல் குற்றம் செய்திருப்பவர்கள் எந்தக் கட்சியில் இருந்தாலும் சரி, அப்படிப்பட்ட குற்றச்சாட்டுகளுக்கு ஆளானவர்கள் மீது வழக்குத் தொடரலாம் என்று ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன என்று முடிவு எடுக்கப்படுமானால், நிச்சயமாக அவர்கள்மீது வழக்குப் போடப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இவற்றின் தீர்ப்பு அல்லது முடிவு நீதிபதியின் கையில் இருக்கிறது என்பதையும் நான் ஏற்கனவே சொல்லியிருக்கிறேன்.....

திரு. மு. கருணாநிதி : இவர்கள் கட்சி ஆரம்பித்த நேரத்தில் பல கூட்டங்களில் பேசிய போதும், நிருபர்களுக்கு அளித்த பேட்டியிலும் ஒன்றை மிகத் தெளிவாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். யார் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலிருந்து வந்தாலும், அவர்கள் மீது விசாரணை வைக்கப்பட்டு அதற்குப் பிறகுதான் அவர்கள் தங்கள் கட்சியில் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுவார்கள் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அதற்கு மாறாக விசாரணையில் இருப்பவர்களுடையெல்லாம் சேர்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்களே, அவர்கள் எல்லாம் விசாரணை வைக்கப்பட்டு வடிக்கட்டப்பட்டு விட்டார்களா?

[1978 செப்டம்பர் 18]

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : எங்கள் கட்சியில் சேராதவர்களை நான் கேள்வி கேட்க எனக்கு உரிமையில்லை. நான் இது பற்றிச் சொன்னதைச் சரியாக வெளியிடவில்லை என்று நினைக்கிறேன். நான் சொன்னது, எங்கள் கட்சியில் சேருபவர்களை நான் விசாரணைக்கு உட்படுத்தி விசாரித்து, அதற்குப் பிறகு அவர்களைக் கட்சியில் சேர்த்து வைத்துக் கொள்வதா அல்லது வெளியே அனுப்புவதா என்று முடிவு செய்யப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறேன். இப்போதும் சொல்கிறேன், யாராக இருந்தாலும் சரி, எங்கள் கட்சியில் சேர்ந்தவர்கள் மீது வழக்கு நடந்து அந்த வழக்கில் அவர்கள் நிச்சயமாகக் குற்றவாளிகள் என்றால், அவர்கள் எங்கள் கட்சியில் இருக்க முடியாது என்பதை இங்கு தெளிவாக நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்த வகைமீதான் நாங்கள் பின்பற்றியிருக்கிறோம். அந்த வகையில் இருக்க வேண்டும் என்றுதான் நாங்கள் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை நான் தெளிவாகச் சொல்லுகின்றேன்.

இன்னொன்றையும் சொல்ல வேண்டும். விசாரணை செய்கின்ற நீதிபதிகள் அவர்களுக்கென்று இருக்கின்ற பதவியில் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் விசாரணை செய்கின்ற பணிகளைச் செய்வதிலும் நீதிபதியாக இருந்து பணிகளைச் செய்வதிலும் எந்தவிதமான கஷ்டமும் இல்லை. ஆகவே இவர்களை விலைக்கு வாங்க முடியாது. அப்படி விலைக்கு வாங்க எங்களிடம் சக்தியும் இல்லை என்பதையும் கூறிக்கொள்வதோடு, நிச்சயமாக இவர்கள் நடுநிலைமையோடு தங்கள் காரியத்தைச் செய்வார்கள் என்பதை எதிர்க்கட்சித் தலைவர் மாண்புமிகு கலைஞர் அவர்களும் தெரிந்து கொண்டிருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். எஸ். எம். டி. அவர்களுடைய வழக்கு நடந்தபோது, அவர் எதையெல்லாம் எப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகளைச் சந்திக்க வேண்டியிருந்தது என்பதை விசாரணைக் கமிஷனிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள், கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்பதை நான் கேள்விப்பட்டேன். ஆகவே, அதையெல்லாம் நினைத்துப் பார்க்கும் போது, அதற்கு அஞ்சாத ஒருவர், அந்த ஆபத்துக்குக் கவலைப்படாத ஒருவர், இந்தப் பதவியைப் பெரிதாக நினைத்துவிட முடியாது என்பதை நான் நன்கு உணர்ந்திருக்கிறேன். ஆகவே, எந்தக் காரணத்தை முன்னிட்டும், அப்படி ஒரு சந்தேகம் ஏற்படுமானால், வேறு ஒரு நல்லவரை, அனுபவம் உள்ளவரை நாங்கள் தேடி எடுத்து, நிச்சயமாக அவரிடம், அப்பேர்ப்பட்டவரிடம் ஒப்படைப்போம் என்பதையும் நான் இங்கே தெளிவாகச் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

சர்க்காரியா கமிஷனைப் பொறுத்தவரையில், நாங்கள் அதைப் பற்றி சட்ட நுணுக்கத் திறமையாளர்கள், சட்ட அமைச்சர் ஆகியவர்களை அழைத்து, அட்வகேட் ஜெனரலுடன் கலந்து பேசி, எதை எதையெல்லாம் எடுக்கலாம் என்பதைப் பற்றிப் பரிசீலித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். விரைவில் எந்த வழக்குகள் எப்படி

1978 செப்டம்பர் 13]

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

எடுக்கப்படும் என்பதைப்பற்றி நாங்கள் தெரிவிப்போம். அதிலே சந்தேகமில்லை. ஆனால், இப்போது கூட வழக்கு நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அதிலே கூட, யாரைக் குறிப்பாக நினைக்கிறார்களோ, அவர் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறார். அதில் விதிவிலக்கு அளிக்கப்படவில்லை. வழக்கு இருக்கிறது. ஆகவே, பணிவோடு சொல்கிறேன். யாருக்கும் லாபம் காட்டவோ, சலுகை காட்டவோ, அவருக்குப் பாதுகாப்புத் தருவதற்காகவோ, அதைப் பயன்படுத்தி இந்தக் கட்சியை வளர்க்கவோ, ஆட்சியில் இருக்கவோ, இன்னொரு கட்சியினுடைய சக்தியைக் குலைக்கவோ அந்த நிலைக்கு நாங்கள் நிச்சயமாகப் போகத் தயாராக இல்லை.

ஒருவர் வருவதும், போவதும் வேறு. அதைப் பயன்படுத்திக் கொள்வது என்பதும் வேறு. அந்த வகையில் பார்க்கும்போது, நான் வருத்தத்தோடு செரல்லிக் கொள்வேன். இந்த எண்ணம் எனக்கில்லை, எங்கள் கட்சிக்கும் இல்லை, அது தேவையும் இல்லை. ஆகவே, சர்க்காரியா கமிஷனைப் பொறுத்தவரையில் நான் மீண்டும் சொல்கிறேன்—எல்லோரும் அவசரப்படுகிறார்கள், என்னால் அவசரப்பட முடியாது. மூன்று ஆண்டுகளுக்கு விசாரணை நடந்து அவர்கள் சொல்லியிருக்கும்போது, ஆதாரங்கள் இருக்குமானால் வழக்குகள் தொடர, மூன்று மாதங்கள், ஆறு மாதங்கள் எடுக்க வேண்டிய நிலைமை இருக்குமானால், அதற்காகக் கொஞ்சம் பொறுத்துக் கொள்ளத்தான் வேண்டும் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

காவல் துறையைப் பற்றி இங்கே குற்றம் சுமத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஏராளமான குற்றச்சாட்டுக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவைகளைப் பற்றியெல்லாம் சொல்லும்போது, ஒன்றைச் சொல்ல வேண்டும். சிலவற்றைப் பற்றி இங்கே குறிப்பிட்டுச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். “பிரேமா கொலை வழக்கு நடந்து எவ்வளவு நாளாயிற்று. இன்னும் பைசல் ஆகவில்லை” என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவைகளைப் பற்றி நான் சொல்வதற்கு முன், அண்மையில் யார் யாரைச் சந்தேகித்து, விசாரித்து, இதுவரையில் எவ்வளவு கைரேகைகளைப் பரிசோதித்துப் பார்த்திருக்கிறார்கள் என்பதை எண்ணிப் பார்த்தால், ஏறத்தாழ 2,000 அல்லது 3,000 என்ற அளவிற்குக் கைரேகைகளைப் பரிசோதித்து இருக்கிறார்கள். இன்னும் அவர்கள் முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். எந்த வகையிலும் குற்றத்தைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டுமென்றே அவர்கள் அக்கறையோடு செயல்படுகிறார்கள். பிரேமா கொலை வழக்கு பற்றி தமக்குத் தெரியும் என்று இங்கே மன்ற உறுப்பினர் ஒருவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். பிறகு அதைப் பற்றிச் கொல்லவில்லை என்றாலும், இப்போது அதைப்பற்றிப் பேச விரும்பவில்லை. முடிந்தால் அரசுக்கு உதவுங்கள். விரும்பினால் யார் என்று சொல்லுங்கள். நீங்கள் சொல்லவில்லை என்றாலும், சொன்னாலும் வெளியே போகாமல் பாதுகாக்க வேண்டியது எங்கள் பொறுப்பு என்பதையும் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். யார் மேல் சந்தேகம் என்று சொல்லுங்கள். அச்சடித்துக் கொடுத்தால் போதும்.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1978 செப்டம்பர் 13]

கையெழுத்துத் தேவையில்லை. அவருடைய பெயர் பொறித்த காகிதம்கூட அவசியமில்லை. வெறும் காகிதத்தில் எழுதிக் கொடுங்கள். அதைத்தான் நான் கேட்கிறேன். அந்த வகையில் உதவி செய்யுங்கள். தெரிந்தவர்கள் சும்மா இருக்க வேண்டாம். தெரிந்தவர்கள் சும்மாயிருந்தால், நியாயம் வழங்குவதற்கு வாய்ப்பு இல்லாமல் போய்விடும். தெரிந்தவர்கள் இதை உணர வேண்டுமென்பது என்னுடைய வேண்டுகோள்.

அதே நேரத்தில் அண்மையில், பெரிய ஆபத்துக்கள் பெண்களுக்கு ஏற்படுகின்றன என்று இங்கே சொல்லப்பட்டது. அது பற்றி பத்திரிகையிலே வெளிவந்தது; எல்லோருக்கும் தெரிந்த உண்மை. நான் மறைக்கத் தயாராக இல்லை. ஆனால், இதிலே எப்படிப்பட்டவர்கள் ஈடுபடுகிறார்கள் என்பதை இங்கே சொன்னால், மிகவும் வேதனையாக இருக்கும் என்பதால் வெளியிட விரும்பவில்லை. வழக்கு மன்றத்திலே வெளிவரும் போது, இந்த மாதிரி செயல்களில் ஈடுபடுகிறவர்கள் எப்படிப்பட்டவர்கள், யார் யார், எந்தக் கொள்கையைப் பின்பற்றுகின்றவர்கள் என்பதையெல்லாம் இந்த நாடு அறியும். அதனை நான் இப்போது சொல்லக் கூடாது என்ற காரணத்தால் சொல்ல விரும்பவில்லை.

[மாலை 6-10]

ஆனால், ஒன்றை மட்டும் சொல்லுகிறேன். கற்பனையில் யாரும் எதையும் உருவாக்க முடியாது. அப்படி உருவாக்குகிற வழக்கு நிச்சயமாக நிற்காது. உண்மையான வழக்குகளே சில சமயம் தோற்றுப் போகும் என்ற நிலைமை இருக்கும்போது பொய்யான வழக்குகள் எத்தனை நாட்களுக்கு இருக்கும்? நிச்சயமாக இருக்காது என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. ஆகவேதான் அந்த வகையில்தான் இதையும் சொல்லி வருகிறேன். இந்த மன்றத்தில் இந்த நேரத்தில் சுமுகமாக உட்கார்ந்து என்னுடைய பேச்சை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு சுப்பு அவர்களுக்கு ஐந்து மணி நேரம் ஆகிறதே என்று தோன்றுகிறது. மற்றவர்கள் நாம் கேட்ட கேள்விகளுக்குப் பதில் சொல்லுகிறாரே என்று அனுதாபத்தோடு எடுத்துக் கொள்ளும்போது இவர்களும் பொறுமையோடு இதை ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்று நிச்சயமாக நம்புகிறேன்.

காவல் துறையைப் பொறுத்தவரையில்— எதற்கெடுத்தாலும் அவர்கள் பயங்கரமாகத் தாக்குகிறார்கள் என்பது போன்று சொன்னார்கள். ஆனால், உண்மையில் நடப்பது என்ன? அமைதி காக்கப் போகிறவர்கள் அடிபட்டு ஓடி வருகிறார்கள் என்று இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். போலீஸ் அதிகாரிகள் போகிறார்கள்—சாராயம் காய்ச்சுவதற்கு உதவியாக இருக்கும் மற்றவர்கள் அவர்களைத் தாக்குகிறார்கள். காவல் துறையினர் பயந்து ஓடுகிறார்கள். இந்த நிலைமை நாட்டில் இருக்க வேண்டுமா என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

1978 செப்டம்பர் 13] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

பெண்களை வீட்டுக்குள் போய்த் தாக்குகிறார்கள், துன்புறுத்துகிறார்கள், அடிக்கிறார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டு. இரண்டையும் வைத்துப் பரிசீலிக்கும்போது உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க முடியாமல் இருந்தாலும் பரிசோதித்து, விவாதித்து, ஆதாரங்களைப் பெற்று நடவடிக்கை எடுப்பதில் இருந்து பின் வாங்கமாட்டேன் என்பதை இந்த மாமன்றம் ஏற்றுக்கொள்ளும் என்று நிச்சயமாக நம்புகிறேன்.

கற்பழிக்கும் சம்பவத்தில் யார் யார் எப்படிப்பட்டவர்கள் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்பது வழக்கு மன்றத்தில் வர இருக்கிற காரணத்தால் இப்போது குறிப்பிட விரும்பவில்லை; குறிப்பிட வேண்டுமென்று வற்புறுத்தமாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். அது வெளிவரும்போது இந்த நாடு அறிந்து கொள்ளும். எப்படிப்பட்டவர்கள் இப்படிப்பட்ட கொடுமைகளைச் செய்கிறார்கள் என்பதை இந்த நாடு அறிந்து கொள்ளும். எந்தெந்தக் கொள்கைகளுக்குச் சொந்தக்காரர்கள் என்று சொல்லுகிறவர்கள் இதிலே ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த நாடு அறியும். அந்த நிலைமை வரும் வரையில் மாமன்ற உறுப்பினர்கள் தயவு செய்து என்னை மன்னிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சாராயம் காய்ச்சுபவர்களில் மற்றக் கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்கள் தான் இருக்கிறார்கள். எங்கள் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் இல்லையென்று எப்போதும் பேசியதில்லை. நான் பொதுக் கூட்டங்களிலேயே சொல்லியிருக்கிறேன். சாராயம் காய்ச்சியதாக இரண்டு பேர் கைது செய்யப்பட இருந்தால் அதிலே முதலிலே அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவன் கைது செய்யப்பட வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறேன். அப்படி நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டு மூன்று நாட்களுக்கு முன்புகூட நூற்றுக்கணக்கான பேர்களைக் கைது செய்யக்கூடிய வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஒரு ரிடையர்டு கான்ஸ்டபிள் மகள் அதிலே சம்பந்தம் வைத்திருக்கிறார் என்றால் நிலைமை எப்படி இருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே சொல்லத் தேவை இல்லை. அது எப்படியோ வளர்ந்து விட்டிருக்கிறது. இதைத் தடுக்க முயற்சிப்பது என்பது மிகச் சர்தாரண வேலை அல்ல. மக்கள் மத்தியில் பிரசாரம் செய்ய வேண்டும். மக்கள் மனதை மாற்றியமைக்க வேண்டும். வெறும் சட்டத்தினால் மட்டும் இதை நிறைவேற்றிவிட முடியாது.

அந்த வகையில் தஞ்சைப் பகுதியில் ஒரு விழா கொண்டாடிய போது அனைத்துக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும், எதிர்க்கட்சியில் இருக்கிற தலைவர்கள், கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள்கூட அதிலே சேர்ந்து பணியாற்றி அன்றையதினம் பரிசு பெற்றார்கள். ஆனால் திடீரென்று அவர் ராஜினாமா செய்துவிட்டார். என்ன காரணம் என்று கேட்டால், மேலிடத்து உத்தரவு என்று சொல்லிவிட்டார். இதற்குப் பிறகு என்ன சொல்வது? ஆனால் கொள்கையில் மாற்றுக் கருத்து இருக்க முடியாது என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. ஆனால் யாரோ அப்படிப்பட்ட நிலைமையை உருவாக்குகிறார்கள் என்றால்

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1978 செப்டம்பர் 18]

இந்த நாட்டில் ஒன்று சேர்ந்து நல்லது செய்ய முயலுபவர்களைத் தடுப்பதிலிருந்து நிச்சயமாக நாட்டுக்கு அவர்கள் நன்மை செய்பவர்களாக இருக்க முடியுமா என்பதை எல்லோரும் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அந்த வகையில் காரியங்கள் நடைபெற நாம் நிச்சயமாக அவர்களை அனுமதிக்கக் கூடாது என்பதையும், எல்லோரும் ஒத்துழைத்தால்தான், அனைத்துக் கட்சியினரும் ஒத்துழைத்தால்தான் இதிலே வெற்றி பெற முடியும் என்பதை உணர்ந்திருக்கிறேன் என்பதையும் இங்கே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்த வகையில் இந்த நேரத்தில் நான் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அண்டை மாநில முதலமைச்சர்களுக்கு நான் ஒரு வேண்டுகோள் விடுத்தேன். அந்த வேண்டுகோள் — ‘தமிழக எல்லை ஓரத்தில் தங்களது மாநிலத்தை ஒட்டிய இடத்தில் 5 கிலோ மீட்டர் தூரத்திற்கு நீங்கள் மதுவை அனுமதிக்கக் கூடாது, விற்கக் கூடாது, அதைத் தடுக்க வேண்டும்’, என்று நான் கேட்டுக் கொண்டேன்.

கேரள அரசு ஒத்துக் கொள்ளவில்லை. ஆந்திர அரசும் ஒத்துக் கொள்ளவில்லை. ஆனால் கர்நாடக அரசு, ‘ஜூலை 1-ஆம் தேதி முதல் அதைத் தடுத்துவிட்டோம், 5 கிலோ மீட்டருக்குள் விற்க முடியாது; நாங்கள் கட்டளையிட்டு விட்டோம்’ என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இந்த மாமன்றத்தின் சார்பாக நான் நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கேரள அரசு அமைச்சரவையும், ஆந்திர அரசு அமைச்சரவையும் இரண்டு முதலமைச்சர்களும் நிச்சயமாக இதற்குப் பிறகாவது சிந்தித்துப் பார்த்து இதைப்போல் அமல்படுத்த அவர்கள் முன்வருவார்கள் என்று நம்புகிறேன். இதை அவர்கள் தெரிந்து பின்பற்று வார்களானால் சாராயத்தைக் கொண்டுவருவது, கள்ளச் சாராயத்தைக் காய்ச்சுவது எல்லாம் நிச்சயமாக எளிதில் தடுக்கப்பட முடியும்.

இங்கே ஸ்பிரிட் வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள், வார்னிஷ் வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள், வித்தோ பிரஸுக்கு, எக்ஸிடமே கொண்டுவந்தார்கள், 8 லட்சம் லிட்டர் தேவைப்படுகிறது என்று கேட்டார்கள். அவைகளையெல்லாம் நாங்கள் கணக்குப் போட்டுப் பார்த்து இனிமேல் நேரடியாக லைசென்ஸ் கொடுப்பது இல்லை என்றும், கூட்டுறவு முறையில் குறிப்பிட்ட சங்கங்களை அமைத்து, அரசினுடைய அங்கீகாரம் பெற்று, கடைகளை வைக்கின்ற வியாபாரிகளுக்கு மட்டும் கொடுப்பது என்றும், எல்லோருக்கும் கொடுப்பதில்லை என்றும் முடிவு எடுத்து இருக்கிறோம் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இப்படி நாங்கள் நடவடிக்கை எடுக்கும்பொழுது இங்கே நம்மையும் மீறி தவறுகள் ஏற்படுகின்றன என்றால் தவறு என்பதற்கும், தப்பு என்பதற்கும் எவ்வளவோ வித்தியாசம் இருக்கிறது என்று பெரியவர்கள் சொல்கிறார்கள், ஒரு தடவை

1978 செப்டம்பர் 18] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

செய்தால் தவறு, மறுதலவை செய்தால் ஏதோ பழக்கம் என்று சொல்லலாம், மூன்றாவது தடவை செய்தால் ஏதோ கடைசி என்று சொல்லலாம், ஆனால் நான்காவது தடவை செய்தால் தண்டனை கொடுக்காமல் இருக்க முடியாது, அப்படிப்பட்ட சட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்ற ஆசை எனக்கு உண்டு. குறைந்தது முதல் தண்டனை 6 மாதம் கடுங்காவல் தண்டனை என்ற வகையில் அந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்பது என்னுடைய ஆசை, அதை நிறைவேற்றித்தர நீங்கள் ஒத்துழைப்பீர்கள் என்பதில் எனக்குச் சந்தேகம் இல்லை.

கொள்கை—என்பதிலே மதுவை அகற்றுவதுதான் நல்லது என்பதில் நம்மில் யாருக்கும் வேறுபாடு இல்லை, ஆனால் அதிலே ஓடிப்படுகிற நஷ்டங்களிலும், தொல்லைகளிலும் எப்படிக் கொண்டு வருவது என்பதிலே நம்முள் கருத்துவேறுபாடு இருக்கலாமே தவிர, அதனால் நன்மை உண்டு என்பதிலே கருத்து வேறுபாடு இருக்காது, அவ்வளவு தொல்லைகளையும், நஷ்டங்களையும்; தாங்கிக்கொண்டு இந்த அரசும் இந்த மாமன்றமும் அதற்காகச் செயல்படும்பொழுது மக்கள் மத்தியிலே நிச்சயமாகச் சாதகமான சூழ்நிலை கிடைக்கும்; வளர்ந்து வரும் என்று நான் நம்புகிறேன்.

காவல் துறையிலே எத்தனை பேர்களைச் சேர்க்க வேண்டுமென்று நாங்கள் விரும்பிய நேரத்திலே எங்களுடைய கட்சிக்காரர்களைச் சேர்ப்பதற்காக அப்படி 10 ஆயிரம் பேர்களைச் சொல்லிவிட்டேன் என்று மக்கள் மத்தியிலே பேசியதை நான் மறந்துவிடவில்லை. உண்மையில் அப்படிப்பட்ட எண்ணத்தில் நான் சொல்லவில்லை. மதுவிலக்கை எப்படிச் சரிவர நிறைவேற்றுவது, மதுவை எப்படித் தடைசெய்வது என்ற நோக்கத்திலே முன்னாலே தவறு செய்கிறவர்கள் யாராவது இருந்தால் அதற்குப் பின்னாலே வருகிறவர்கள் நல்ல குணத்தோடு அப்படிப்பட்ட பழக்கவழக்கம் இல்லாதவர்கள் வந்து அந்த இடத்தை அடைய வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் தான் சொன்னேன். அதற்காக அவசரத்தில் தேர்ந்தெடுக்க முடியவில்லை. சில நேரங்களிலே—நாம் குலத்தொழில் என்பதையே ஆதரிப்பவர்கள் இல்லை என்று நிலையில்—போலீஸார் மகன் போலீஸ்தான் வரவேண்டுமென்ற நிலையில், சில நேரங்களிலே பழக்கவழக்கம் ஏற்பட்டுவிட்ட காரணத்தாலே, வீட்டிலே இருக்கிற மூத்த மகன் வேலையின்றி இருந்தால், அதற்குப் பொருத்தமான நிலையில் இருந்தால், சம்பாதிக்கும் ஆட்கள் வேறு இல்லையென்றால் அவருக்குக் கொடுக்கலாம் என்ற நிலையில் நாங்கள் முடிவு எடுத்துச் செயல்பட வேண்டியிருக்கிறது.

[மாலை 6-20]

இந்த நிலைமையில் பேரணும்பட்டு சம்பவத்தைப்பற்றி இங்கே குறிப்பிட்டாக வேண்டியிருக்கிறது. 25-8-1978 அன்று மாலைச் சின்ன மசூதி, பெரிய மசூதி தெரு வழியாகப் போலீஸ் பந்தோபஸ்துடன் காவடி ஊர்வலம் சென்ற பொழுது

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1978 செப்டம்பர் 18]

ஊர் வலத்தினர் மீது **** கல்லெறிந்ததாகவும் * என்று நான் படிக்கிறேன். தயவு செய்து பத்திரிகைகளில் * என்று போட வேண்டாம். எச்சில் துப்பியதாகவும் தெரிகிறது. இதன் விளைவாக இருதரப்பினருக்கும் மோதல் ஏற்பட்டது, மேலும் சட்டவிரோதமாக 3,000 பேர்களிடங்கிய கும்பலைக் கலைக்க, போலீசார் கண்ணீர்ப் புகைக் குண்டுகளை வெடித்து, தடியடியும் உபயோகித்தனர். இந்தச் சட்டவிரோதக் கும்பல் ரஜிதாபாத்திலுள்ள குடிசைகளுக்குத் தீ வைக்க முற்பட்டனர். ஒரு முஸ்லீம் பெண்மணி தீக்காயமடைந்து குடியாத்தம் அரசு மருத்துவமனையில் அனுமதிக்கப்பட்டு, 26-8-78 காலை மரணமடைந்தார். ஒரு சப்-இன்ஸ்பெக்டரும், ஒரு காண்ஸ்டபிளும் காயமடைந்து மருத்துவமனையில் அனுமதிக்கப்பட்டனர். 144 தடையுத்தரவு போடப்பட்டுள்ளது. மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரும், காவல்துறை கண்காணிப்பாளரும் பேரணும்பட்டில் முகாமிட்டு அமைதியை நிலைநாட்டினர்.

காவல்துறைத் தலைவரும் 26-ந்தேதி பேரணும்பட்டிற்கு விரைந்து, உள்ளூர் முஸ்லீம் தலைவர்களையும், இந்து தலைவர்களையும் கலந்து ஆலோசித்து அமைதி காக்க வேண்டுமோள் விடுத்து உள்ளார்.

மேலும் 25-8-78 அன்று தாசில்தார் ஒவ்வொரு பாதிக்கப்பட்ட குடும்பத்திற்கும் ரூ. 100/- கொடுப்பதற்காகச் சென்ற பொழுது, அவர்கள் தங்கள் சொந்தக்காரர்களிடம் சென்று தங்கியிட்டதாகத் தெரிகிறது. தாசில்தார் மேலும் அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்க வேண்டிச் சென்றபொழுது அவர்கள் அந்த ரூ. 100-ஐ பெற விரும்பாமல் மறுப்புதாகத் தெரிகிறது. தற்போது நிலைமை அமைதியாகவே இருக்கிறது. என்ற செய்தி வந்திருக்கிறது.

இந்த நிலையில் அரசு அவ்வப்பொழுது தன்னுடைய கடமைகளைச் செய்து கொண்டும், காவல்துறை தன்னுடைய நிலைமைகளிலே செயல்பட்டுக் கொண்டும் வருகிறது. இவ்வகளை நான் இங்கே குறிப்பிடும்பொழுது காவல்துறையினருக்கும் இந்த மாமன்றம் பாதுகாப்புத்தர வேண்டுமென்று நான் சட்டப் பேரவைத் தலைவரவர்கள் மூலமாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். தவறு செய்யும் அதிகாரிகளை மன்னிக்க வேண்டுமென்று கேட்க மாட்டேன். அவர்கள் செய்த குற்றங்களுக்கேற்ப தண்டனை பெற்றாக வேண்டும். ஆனால் குற்றமற்றவர்களை யெல்லாம்கூட, தவறு செய்பவர்களோடு ஒரே தராசில் நிறுத்தி—மன்னிக்க வேண்டும்—ஒரேதரமாகப் பாவித்து, ஒரே விதமாகக் கற்பனை செய்து கொண்டு இவர்களை விமர்சனம் செய்ய முன்வந்தால் அதன் விளைவு எவ்வளவு மோசமாகப் போய்விடும் என்பதை

* *மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க பேரளவத் தலைவரால் நீக்கப் பெற்றது.

1978 செப்டம்பர் 13] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். நியாயமாக நடப்பவர்களுக்கும் பாதுகாப்பு இல்லாமற்போனால் அவர்கள் மக்களை எப்படிப் பாதுகாக்க முடியும் என்பதை நாம் உணர்வோம் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

இதே நேரத்தில், முதலாளிகள், பெரும் முதலாளிகள், சில ஆலை முதலாளிகள், குறிப்பாடிச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் ஏகபோக முதலாளிகள் என்ற பெயருக்குச் சொந்தக்காரர்கள் தொழிலாளர்களுடைய தலைவர்கள் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் சிலரை நம்பி, அவர்களைத் தங்கள் கையாட்களாக வைத்துக் கொண்டு, சில அவலமான நிலைகளை யெல்லாம் ஏற்படுத்துகிறார்கள் என்று செய்தி வந்திருக்கிறது என்பதை வருத்தத்தோடு சொல்வேன். இங்கே தொழிலாளர் தலைவர்களாக இருப்பவர்கள் பலர் இருப்பார்கள். தொழிலாளர்களுடன் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் பலர் இருப்பார்கள், நீங்கள் அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு எச்சரிக்கை செய்யவேண்டும். அப்படிப்பட்டவர்களை ஏற்றுக்கொள்ளாதீர்கள் என்று இந்த மாமன்றத்தில் இருக்கின்ற ஒவ்வொருவரும், யாராவது அப்படிக்குற்றம் செய்பவர்கள், முதலாளிகளுக்குச் சொந்தக்காரர்களாக இருந்து, ஆனால் தொழிலாளர்களுக்குத் தலைவர்களாக இருந்து எதிரிச் சங்கத்தை அழிக்க முதலாளிகளைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு, யாராவது கைக்கலிகள் போலச் செயல்பட்டால் தயவு செய்து இந்த மாமன்றத்திலே இருக்கின்ற அத்தனை தொழிலாளர் தலைவர்களும், பொதுவாக அத்தனை மாமன்ற உறுப்பினர்களும் அவர்களுக்கு நல்ல உணர்வை ஏற்படுத்த முன்வரவேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஏன் இப்படிச் சொல்கிறேன் என்றால்...

திரு. க. சுப்பு: தலைவரவர்களே, முதலமைச்சரவர்கள் பேசும் பொழுது சொல்லியிருக்கிறார்கள், தொழிலாளர்கள் தங்கள் தலைவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் பாசு எச்சரிக்கையுடன் இருக்க வேண்டும். சில இடங்களில் சில தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் தொழிலாளர்களுக்காகப் போராடுவதாக அறிவிக்கிறார்கள். அனால் முசுலானிகளிடம் பணம்வாங்கிக்கொண்டு சங்கத்தையும் தொழிலாளர்களையும் அடகு வைக்கிறார்கள். ஏமாற்றுகிறார்கள். காலம் அவர்களின் பெயர்களை வெளிப்படுத்த சம்மதம் அளிக்கும்போது அவர்கள் யார் என்பதை நான் தெரிவிப்பேன், அது எனது கடமையாகும் என்று நன்றாகச் சொல்லி இருக்கிறார்கள்.

அப்படிப்பட்டவர்களின் விவரங்களைச் சொல்ல வேண்டும். அப்படித் தெரிந்திருந்தால் சொல்லாமல் இருப்பது குற்றம் என்று அவர்களே சொல்லி இருக்கிறார்கள், இப்பொழுது அவர்கள் சொல்லாமல் இருப்பது குற்றம் என்று நான் சொல்லவில்லை. ஆனால் ஒழுக்க நெறிக்கு ஏற்ப நீங்கள் அந்த விவரங்களை யெல்லாம் சட்டமன்றத்தில் வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1978 செப்டம்பர் 18]

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எதைச் சொல்ல வேண்டும், எதைச் சொல்லக் கூடாது, எப்படிச் சொல்வது, எந்த நேரத்தில் சொல்வது என்பது எனக்கு மிக மிக நன்றாகத் தெரியும். அதைப் பற்றி மாண்புமிகு சுப்பு அவர்களுக்குத் தெரியாது. களைவு அவர்களைக் கேட்டால் தெரியும். வேறு வகையில் எனக்கு கருத்து வேறுபாடு இருந்தாலும் நான் எப்படிப்பட்டவன் என்பது அவருக்கு நிச்சயமாகத் தெரியும் என்பதால் உங்கள் தலைவரிடத்தில் நான் ஒப்படைத்து விடுகிறேன்.

நான் இன்னொன்றையும் சொல்ல விரும்புகிறேன்; நான் குறிப்பிட்டுச் சொல்லாவிட்டாலும் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒரு தொழிற்சங்கத்தினுடைய கொடியைப் பறக்க விடுவதற்கு எந்த இடத்திலாவது அனுமதி இல்லை யென்ற நிலைமை நாட்டிலே தோன்றுகின்ற சூழ்நிலை இருக்குமானால், 'கேட்மீட்டிங்' என்று சொல்கிறார்களே, அந்த நடத்த முடியாது என்ற நிலைமை நாட்டிலே இருக்குமானால், அதற்கும் தொழிற் சங்கமோ, மற்றவர்களோ, அந்த முதலாளிகளோ ஒத்துழைக்கிறார்கள் என்றால் அவர்கள் எப்படிப்பட்டவர்கள் என்பதை மாண்புமிகு சுப்பு அவர்கள் புரிந்து கொள்வார்கள் என்று கருதுகிறேன். அதற்கு மேல் அவர் வற்புறுத்தக் கூடாது. அவர்களுக்குத் தெரியும். என் வாயாலே கொண்டு வர வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள். அவர் அங்கே போய் பேசிவிட்டு வந்திருக்கிறார்; அவர் அங்கே போய் கொஞ்ச நான் இருந்துவிட்டு வந்திருக்கிறார். ஆகவே, அவர்களுக்குத் தெரியும்.

பல தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டுவிடக் கூடாதே என்பதற்காக, இராணுவத்திற்குத் தேவையான பொருள் நிச்சயமாக உருவாக்கப்பட வேண்டும்; அது அங்கே உற்பத்தியாக வேண்டுமென்பதற்காக இந்தத் தமிழக அரசு பொறுத்துக் கொண்டிருக்கிறதே தவிர வேறு எந்தக் காரணமும் இல்லை யென்பதை இங்கே நான் தெளிவாக, தலைவர் மூலமாக, மாண்புமிகு சுப்பு அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

காலம் என்ற மணிக்கணக்கை நான் கூறவில்லை; காலம் என்பதை புரோகித மனப்பான்மையுடன் நான் கூறவில்லை— இந்தக் காலத்தைப் பற்றி நான் கூறும்போது, இராணுவத் தளவாடங்கள் உற்பத்தி செய்வது தடுக்கப்பட முடியாது என்கிற நிலைமை மத்திய அரசுக்கு என்றைக்கு வருகிறதோ, இந்தப் பாதுகாப்பு உணர்ச்சி அவர்களுக்கு ஏற்படுகிறபொழுது, அல்லது அவர்கள் தலைமிட்டு அந்தத் தொழிற்சாலையை எடுத்துக்கொள்ளும்போது நான் அதை நிரூபிக்க முடியும், சொல்ல முடியும். எனவே இப்போதைக்கு அதை நான் ஜீரணித்துக்கொள்ள வேண்டியவனாக இருக்கிறேன் என்பதை ஒரு முதலமைச்சராக இருக்கிறேன் என்பதால் சொல்கிறேன். இந்திய துணைக் கண்டத்து ஒட்டு மொத்த நன்மையை முன்னிட்டு நான் அமைதியாக அடக்கிக் கொள்கிறேன், அவ்வளவுதான்.

செப்டம்பர் 13 1978] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

இதைச் சொல்லும்போது தொழிலாளர்களைப் பற்றி நான் ஒன்றைக் கூற விரும்புகிறேன். அவர்கள் தங்களுடைய குறைகளைப் பற்றி சொல்கின்ற நேரத்தில், டி. ஐ. சைக்கிள் தொழிற்சாலை மூடப்பட்டிருக்கிற நிலைமையைப் பற்றி நாங்கள் அக்கறை காட்டவில்லையென்ற குற்றச்சாட்டு இருக்கிறது. அக்கறை காட்டவில்லையென்பது தவறு. எவ்வளவு அக்கறையோடு நாங்கள் பேசிக் கொண்டிருக்கிறோம். அதைப் பற்றி இருவரையும் அழைத்துப் பேசினோம் என்பதையெல்லாம் யாரும் மறந்து விடமுடியாது. ஆனால் இருவரும் ஆரம்பத்தில் ஒரே கருத்தில் இருப்பது போல் ஒருங்கிணைந்து, கையெழுத்துப் போடுகிற நிலைமை வந்தபொழுது இருவரும் பின் வாங்கி இருக்கிறார்கள். இந்த அளவு தருவோம் என்கிற உத்திரவாதத்தை தொழிற்சாலை அதிபர்கள் தெரிவிக்க வேண்டுமென்பது தொழிலாளர்களது வாதம். வழக்குகளைப் போட்டு தொழிலாளர்களை இந்த அளவு துன்பத்துக்குள்ளாக்கியதால், இந்த அளவு தரப்படவேண்டும், அது தொழிலாளர்களுடைய தேவை, அது தெளிவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதோடு 7, 8, மாதங்கள் வேலை இழந்திருக்கிறார்கள்; தொழிலாளர்களுக்கு அதற்கு ஏதாவது தந்தாக வேண்டுமென்பது ஒரு பிரச்சினை.

இன்றைகு பிரச்சினை 'போனஸ் தந்து விடுகிறோம்' என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால், சொல்லும்போது, அந்த அதிபர் கேட்கிறார், 'மொத்த சம்பளத்தைக் கேட்பதற்கு நாங்கள் தயாராக இல்லை, கேட்கமாட்டோம். 7 மாதம், 8 மாதம் வேலையில்லாமல் இருந்ததற்கு நாங்கள் ஏதும் கேட்கமாட்டோம்' என்று தொழிலாளர்கள் எழுதித் தர வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். அதைத் தமிழக அரசு ஒத்துக் கொள்ளவில்லை. அந்த உரிமையைத் தொழிலாளர்கள் விட்டுக் கொடுக்க முடியாது. ஆகவே, தொழிலாளர்கள் இதைக் கேட்பதற்கு உரிமை இருக்கிறது. ஆனால் அதிபர்கள் அதை ஒத்துக்கொள்ள முடியாது என்று மறுக்கிற நேரத்தில், அந்த நேரத்தில், இதை எப்படித் தீர்த்து வைக்க முடியுமோ, சட்டம் எப்படி இடங்கொடுக்கமோ அந்த வகையில் நடவடிக்கை எடுப்போம் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இதைப்போல் பல பிரச்சனைகளை நான் இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன். இங்கே பேசியவர்கள் எத்தனை பேர்களோ, அத்தனை பேர்களது ஒட்டுமொத்தமான கருத்துக்களுக்கும் நான் இன்னும் பதில் சொல்லவில்லை யென்றாலும் படித்துக் காட்டி விட்டு பின்பு பேசும் பொழுது கூட எவ்வளவு நேரம் ஆகிறது என்பதை நினைக்கும்போது நான் என்னுடைய பேச்சைக் குறைத்துக் கொள்ள வேண்டிய அவசியத்திற்கு ஆளாகி இருக்கிறேன்.

[மாலை 6-30]

இன்னும் இங்கே நான் பேசவேண்டும் என்று நினைக்கின்றபோது இந்து அறநிலையத்தைப் பற்றி எல்லாம் பேச வேண்டியிருக்கிறது. வக்ப் - போர்டின் சில நிலைமைகளைப் பற்றி இங்கே

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1978 செப்டம்பர் 12]

சொல்லியாக வேண்டும், நான் ஏதோ வீணை முன்னால் இருந்தவர்கள் மேல் குறை சாட்டுகிறேன், குற்றம் சாட்டுகிறேன், என்று சொல்வதற்கு இடமேற்படாதிருக்க நான் ஒரு சிலவற்றை மட்டும், ஒன்றிரண்டை மட்டும் இங்கே படித்துக் காட்ட வேண்டியவனாக இருக்கிறேன்.

[தி. பி. எச். பாண்டியன் தலைமை]

திருநெல்வேலி மாவட்டம் கடையநல்லூரில் காதர் மொய்தீன் கொத்துவாபள்ளியில் 30-11-77-ல் ரஹ்மான் என்பவருடைய, 2 வயதான ரகுலம்மான் என்ற பெண் குழந்தை இறந்துவிட்டது. வருவாய்த்துறை அதிகாரிகள், காவல்துறை அதிகாரிகள் சொல்லியும், வக்ப் வாரியம் உத்தரவும் புறக்கணிக்கப்பட்டு குழந்தையை காபர்நஸ்தானில் நிர்வாகத்தினர் எடுத்து பொது மையவாடியில் அடக்கம் செய்ய மறுத்து விட்டனர். 12 மணி நேரம் தாமதத்திற்குப் பிறகு மேற்படி பெண் குழந்தை வீட்டிலேயே அடக்கம் செய்யப்பட்டது. இது அங்கே நடந்திருக்கிற நியாயம். அதைப் பற்றி வக்ப் வாரியம் கேட்டிருக்க வேண்டும். இனிமேல் அதைக் கேட்க இருக்கிறார்கள், நடவடிக்கை எடுக்க இருக்கிறார்கள் என்பதற்காக ஒன்றிரண்டு மட்டும் படித்துக் காண்பிக்கிறேன்.

9-12-77 ஆம் நாள் மாலை 4 மணி அளவில் மேற்படி ஜமாத்தைச் சேர்ந்த பக்கீர்மொகிதின் என்பவருடைய மகள் இறந்து விட்டார். மேற்படி பக்கீர் மொகிதின் மறு நாள் 10-12-1977-ல், திருநெல்வேலி சப்கோர்ட்டில் ஜனாசை அடக்கம் செய்ய கோர்ட்டு உத்தரவு வாங்கித் தந்தார். இதனால் பெரும் கலவரம் ஏற்பட்டது. 48 மணி நேரம் தாமதத்திற்குப் பின்னர் ஜனாசை அடக்கம் செய்யப்பட்டது. இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் தொடர்ந்திருந்தும் பழைய வக்ப் வாரியம் மேற்படி நிர்வாகத்தின் மீது எந்தவித நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை.

அடுத்து, எஸ்.சி.எம். ஷேக் முகமது என்பவர் திருநெல்வேலி லோக்கல் பண்டுக்குச் சொந்தமான மரங்களை வெட்டி விற்று விட்டார்கள். அந்த மரங்கள் எப்போது வெட்டப்பட்டது, என்ன விலைக்கு விற்கப்பட்டது என்கிற விவரங்களுக்கு எந்தவிதமான அறிக்கையும் அந்த வக்ப் வாரியத்தில் தாக்கல் செய்யப்படவில்லை. கடந்த 22-8-78 தேதியே விற்று விட்டதாகவும் பணத்தை அவரே தன் பொறுப்பில் வைத்து கொண்டு விட்டதாகவும், தெரியவந்தது. அது வக்ப் வாரியத்தில் செலுத்தப்படவில்லை.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

இன்னமும் படிக்கலாம். நேரம் இல்லை. இங்கே மாண்புமிகு லத்தீப் அவர்கள் இதைப் படித்துப் பார்க்கலாம். அவர்கள் என்ன சொல்ல முடியுமோ அத்தனையும் அவர்கள் நண்பர்களுக்கு அதைப் பற்றிச் சொல்லலாம்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்:

**

**

**

**

*மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்கி அகற்றப் பெற்றது.

978 செப்டம்பர் 13]

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: சட்டப்பேரவைத் தலைவரவர்களே, இங்கே பல சம்பவங்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அதற்கு பதில் சொல்ல வேண்டும் என்று இருந்தேன். ஆனால் நேரம் அதிகம் ஆகிவிட்ட காரணத்தால், மாண்புமிகு சுப்பு அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்வேன், அடுத்தக் கூட்டத்தொடரில் வாய்ப்பு தருவீர்களானால், நான் இனி இந்த அவையில் தினந்தோறும் இருப்பது என்ற முடிவிற்கு வந்து இருக்கிறேன் என்பதையும் சொல்லி நான் இங்கே இல்லை என்ற குறை யாருக்கும் இல்லாமல் டார்த்துக் கொள்வேன் என்பதையும் சொல்லி, இந்த ஆளுநர் உரையை ஏற்றுக்கொள்ளுமாறு நான் உங்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[மாலை 6.40]

திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா:

* * * * *

மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்வது, இந்த பேரணைப்பட்டு பிரச்சனைக்கு தாங்களே நேரடியாக விசாரணை செய்வது ஒருவகையில் மேலும் சுமுகமான நிலையை ஏற்படுத்தும். இல்லாவிட்டால் பல தவறான காரியங்கள் ஏற்படுமோ என்ற அச்சம் இருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சாதிக் பாட்சா அவர்களுடைய கோரிக்கை அல்ல; வேண்டுகோள் அல்ல; அந்தக் கட்டளையை நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். நானே அந்த விசாரணையை மேற்கொள்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதோடு, இந்த ஆளுநர் உரையில் இன்னும் பல கருத்துக்களை எவ்வளவோ செய்திகளை மக்களுக்குச் சொல்வதாக இருந்தேன். ஆனால் சூழ்நிலை சரியில்லை. மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இங்கே இருக்கும்போது சில விவரங்களைப் பேச வேண்டுமென்று நினைத்தேன். அவர்கள் அவசரமாக ஒரு மணி விழாவிற்குச் சென்றிருக்கிறார்கள். இன்னொருமுறை வாய்ப்பு கிடைக்கும்போது அவைகளைப்பற்றி தெளிவாகச் சொல்லி, அவர்களுடைய கருத்துக்களையும் தெரிந்துகொள்ள வாய்ப்புக் கிடைக்கும் என்று சொல்லி, இந்த ஆளுநர் உரையை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: கனம் உறுப்பினர் திரு. சுப்பு அவர்கள் பேசும்போது * * * என்று பேசியதை குறிப்பிலிருந்து நீக்கிவிடும்படி உத்தரவிடுகிறேன்.

அதைப்போன்று மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் பேசிய * * * பகுதியை நீக்கிவிடும்படி உத்தரவிடுகிறேன்.

* * மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. பி. எச். பாண்டியன்) அவர்களின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[1978 செப்டம்பர் 13]

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும் நானும் பரிமாறிக்கொண்டிருந்துக்களை, அதாவது “நானே பேரணம்பட்டு பிரச்சனைக்கு விசாரணை நடத்துகிறேன்” என்று கூறியதை மட்டும் வைத்துக் கொண்டு மற்றவைகளை எல்லாம் நீக்கிவிடுவது நன்றாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். பொது நன்மையைக் கருதி, இதை ஒரு வேண்டுகோளாக வைக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: நான் பேசியதிலே * * * * என்று குறிப்பிட்டதை பத்திரிகையிலே போட வேண்டாம் என்று சொல்லியிருப்பதால் இந்தப் பிரச்சனை எழவில்லை. ஆதைப் பற்றி சந்தேகம் வேண்டாம். * * * * என்றுதான் பத்திரிகையிலே போடுவார்கள்.

திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: * * * * (கிரிப்பு)

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சாதிக் பாட்சா அவர்கள் குறிப்பிட்டதையும் எடுத்துவிடுவதில் எனக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. மேலும் நேரம் இல்லாததால் இந்த ஆளுநர் உரையை ஏற்றுக் கொள்ளும்படி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அனைவரையும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. நா. சுந்தரராஜ்: தலைவரவர்களே, 5-8-78-ல் ஏற்பட்ட தீ விபத்தில் 14 பேர் இறந்து விட்டார்கள். அதைப்பற்றி இங்கே ஒன்றும் குறிப்பிடப்படவில்லை. அதைப்பற்றி.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மேற்கொண்டு விவாதத் திற்கு இடமில்லை; நீங்கள் உட்காருங்கள்.

திரு. தி. சு. நல்லதம்பி: தலைவரவர்களே, இன்றைக்கு முதலமைச்சர் அவர்கள் பங்கேற்கின்ற ஒரு நிகழ்ச்சியில் கலந்து கொள்ள எனக்கு அழைப்பு வந்திருக்கிறது. அந்தப் பகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினர் நிராகரிக்கப்பட்டு, வேறு எங்கோ உள்ளவரைப்போட்டு அந்த நிகழ்ச்சி நடக்கிறது. இது எந்த அளவுக்கு நியாயம் என்பதை முதலமைச்சர் அவர்கள் விளக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இது பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர்?

திரு. தி. சு. நல்லதம்பி: பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் அல்ல. விளக்கத்திற்காக கேட்கிறேன்.

* * * மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1978 செப்டம்பர் 13]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. லத்தீப் அவர்கள் பேசியதும் அதற்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அளித்த பதிலுரையில் குறிப்பிட்ட அந்தப் பகுதியை மட்டும் நீக்கிவிட உத்தரவிடுகிறேன்.

இத்துடன் விவாதம் முடிவுற்றது.

திரு. சோ. அழகர்சாமி அவர்களுடைய திருத்தம் சபையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

“1978 ஆம் ஆண்டு, ஆகஸ்ட் திங்கள், 30 ஆம் தேதியன்று இரு அவைகளும் சேர்ந்த சட்டமன்றக் கூட்டத்தில் ஆளுநர் அவர்கள் உவந்தளித்த பேருரைக்கு தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை உறுப்பினர்கள் பெரிதும் நன்றியுடையவர்களாவர்” என்ற திரு. மணிமாறன் அவர்கள் முன்மொழிந்த நன்றி கூறும் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்றது.

பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளைக் காலை 9.00 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை மாலை 6-46 மணிக்கு ஒத்தி வைக்கப் பெற்றது.

பேரவைமுன் வைக்கப்பெற்ற ஏடுகள்.

அ. சட்டப்படிக்கான விதிகளும், ஆணைகளும்.

92. தமிழ்நாடு குடிசை மாற்று வாரியத்திற்கு அலுவல் முறையிலல்லாத உறுப்பினராக, ஓய்வு பெற்ற தலைமைப் பொறியியலாளர் திரு. எஸ். எச். மகாதேவன் அவர்களை நியமிப்பது குறித்த வீட்டு வசதி—நகர்ப்புற வளர்ச்சித் துறையின், 13-7-1978 ஆம் தேதியிடப்பெற்ற, 1080 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியான அறிவிப்பு (தமிழ்நாடு 1971 ஆம் ஆண்டு குடிசைப் பகுதிகள் (மேம்படுத்துதல்—மாற்றுதல்) சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 11/1971) 72 (2) பிரிவின் கீழ் பேரவைமுன் வைக்கப்பெற்றது].